

miłosierdzie.brzesko.net.pl

WYDANIE

SPECJALNE

GAZETY

PARAFIALNEJ

NR 5

Lipiec 2018

1993-2018
25 lat Parafii
Miłosierdzia Bożego w Brzesku

ROK 1994. „TU NA RAZIE JEST ŚCIERNISKO...”
ALE STARANIEM KS. JÓZEFA MULARZA STANIE DOM BOŻY

ROK 1995. ARCHITEKT ALFRED BUDZIOCH OBJAŚNIA
PLAN PRAC STANISŁAWOWI KOMĘŻIE

POŚWIĘCENIA OBRAZU MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, TABER-
NAKULUM I DOMU PARAFIALNEGO DOKONAŁ BP J. STYR-
NA 11.04.1999 R. (PIERWSZY PARAFIALNY ODPUST)

ROK 1995. KONSTRUKCJE ŻELBETOWE WYKONANE

24 PAŹDZIERNIKA 1999 R. POŚWIĘCENIE NOWEJ ŚWIĄTYNI PRZECZ J. STYRNE

6 WRZEŚNIA 1999 R. ODBYŁY SIĘ PIERWSZE SPOTKANIA W NOWYM DOMU PARAFIALNYM:
SCHOLKI DZIECIECZ, LEKTORÓW, DZIECI Z PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO ORAZ DZIEWCZĘCEJ
SŁUŻBY MARYJNEJ, GRUPY ODNOWY W DUCHU ŚWIĘTYM I STRAŻY HONOROWEJ NSPJ.

22 KWIEŚNIA 2001 W NIEDZIELĘ MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO KS. BP WIKTOR SKWORC DOKONAŁ
KONSEKRACJI NASZEJ ŚWIĄTYNI

2001 R. - TRWAŁY RÓŻNE PRACE WYKOŃCZENIOWE PRZY I W KOŚCIELE:
WITRAŻE, OŚWIETLENIE, ZŁOCENIE OBRAZU, PRACA PRZY ZAKRYSTII.

Parafia jest uprzywilejowanym miejscem dawania świadectwa miłości i stanowi najdogodniejszy teren jej praktykowania.

Jan Paweł II

Droży Parafianie!

Jubileusz jest szczególnym czasem wdzięczności Bogu za dar wspólnoty. Pan Bóg w swoim wielkim miłosierdziu daje nam przeżywać czas łaski, jakim jest właśnie srebrny jubileusz parafii. Za 25 lat budowania materialnej i duchowej świątyni w imieniu wspólnoty dziękuję dziś Bogu i ludziom.

Tę wspólnotę tworzył razem z Wami ks. Prałat Józef Mularz, któremu wszyscy jesteśmy wdzięczni za wielką troskę o powstanie parafii, za wybudowanie kościoła i plebanii. Początki były trudne, ale Pan Bóg wspierał zapal księdza Prałata i tych wszystkich, którzy całym sercem angażowali się w pracę, aby powstała świątynia i aby rozwijało się życie parafialne. O historii naszego kościoła dowiemy się dużo ze wspomnień parafian zamieszczonych w naszej gazecie.

Od 2011 roku jestem Waszym proboszczem. Dziękuję Bogu za wszelkie łaski, których doświadczam w prowadzeniu tej wspólnoty parafialnej. Dziękuję za Waszą życzliwość, za troskę, za każde dobre słowo, za wsparcie w podejmowaniu różnych inicjatyw parafialnych. Wierzę, że każde nasze wspólne działanie jest darem łaski, jaką otrzymujemy od Trójjedynego Boga.

Budowę naszego kościoła rozpoczęto w 1995 roku a jego konsekracja odbyła się w 2001 roku. Wasz trud, Wasze zaangażowanie i poświęcenie przyniosło dobre owoce. Dziś wszyscy cieszymy się piękną świątynią, plebanią, zadbanym ogrodem i te wspólne dobra nadal wymagają naszej troski.

W ostatnich latach remontu wymagała wieża kościelna, elewacja kościoła i budynki gospodarcze. Wykonaliśmy konserwację ogrodzenia, wymieniliśmy okna na plebani, przeprowadziliśmy rewitalizację parafialnej kawiarenki, a w kościele umieściliśmy m.in. tablicę z aktem zawierzenia i gablotą na relikwiarze oraz założyliśmy nową instalację alarmową. Wykonujemy także wiele bieżących konserwacji i remontów, które – jak w każdym domu – są konieczne do zrobienia: a to urwane barierki, wypadające fugi na schodach, pordzewiałe zawory w piwnicy, konieczna modernizacja instalacji burzowej, niedomykające się drzwi itd. itd.

Wielkim wyzwaniem jest złożony do Banku Ochrony Środowiska projekt termomodernizacji kościoła. Obejmuje on m.in. docieplenie stropu, wymianę wszystkich drzwi oraz wymianę ogrzewania. Projekt przewiduje instalację hydrauliczną podłogową i pompy ciepła, które zasilane będą panelami fotowoltaicznymi, podobnie jak oświetlenie kościoła. Jeżeli projekt

uzyska aprobatę BOŚ, to czeka nas poważna inwestycja, ale dzięki niej będziemy mieć komfortowe warunki w kościele i niewielkie koszty ogrzewania.

Te materialne sprawy naszej parafii są dla nas wszystkich bardzo ważne, ale o wiele ważniejsze jest życie duchowe wspólnoty.

W tym świętym czasie jubileuszu szczególnym darem dla parafialnej wspólnoty jest przyjmowanie w domach Jezusa Miłosiernego w kopii obrazu ***Jezu Ufam Tobie*** i zawierzenie Jemu swojego życia. Wierzę, że wspólna modlitwa rodziny przed tym obrazem przyniesie wielkie owoce. To błogosławiony rok dla naszych rodzin. Jezus nie odmawia nikomu łaski miłosierdzia a dodatkowo, kiedy przeżywamy jubileusz, otrzymujemy jako parafialna wspólnota wyjątkowe błogosławieństwo. To tak, jakbyśmy w tym świętym czasie słyszeli słowa proroka Izajasza o Chrystusie skierowane do nas: ***bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych, by zapowiadać wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; aby obwieszczać rok łaski Pańskiej.***

Cieszymy się, że nasza parafia nosi tak zaszczytne wezwanie: ***Parafia Miłosierdzia Bożego***. I to wezwanie jest dla nas przywilejem, ale też i wielkim zadaniem. Dziękuję Bogu, że wprowadziliśmy codzienną, godziną adorację Najświętszego Sakramentu i wspólnie modlimy się Koronką do Bożego Miłosierdzia, że udało się nam zorganizować adorację Pana Jezusa w każdy III piątek miesiąca i Wieczory Uwielbienia. Jestem wdzięczny Bogu za natchnienie, abyśmy każdą Eucharystię kończyli aktem zawierzenia siebie i świata Bożemu Miłosierdziu modlitwą przygotowaną i wypowiedzianą przez św. Jana Pawła II w czasie konsekracji sanktuarium w Łagiewnikach.

Cieszę się razem z Wami z daru relikwii świętego Jana Pawła II, orędownika prawdy o Bożym Miłosierdziu i bł. ks. Michała Sopoćki a także z daru relikwii św. brata Alberta, człowieka, którego życie stało się obrazem Bożego Miłosierdzia. Dziękujemy także księdzu Prałatowi Józefowi za relikwie św. siostry Faustyny, które już wcześniej Jego staraniem znalazły się w naszym kościele. Otrzymujemy także wiele łask za wstawiennictwem błogosławionej Karoliny, a Jej relikwie peregrynują wśród parafian.

Życie naszej parafii wzmacniają rozmaite formy wspólnotowej aktywności, która przynosi piękne owoce nie tylko dla nas, ale staje się świadectwem chrześcijańskich wartości dla wielu różnych środowisk. Chcę tutaj wyróżnić scholę dziecięcą *Ziarenka Nadziei*, która jest fenomenem nie tylko na skalę diecezjalną i *Grupę Teatralną GT*, która działa niemalże od początku istnienia naszej parafii. Chciałbym również podkreślić ewangelizacyjną formę aktywności nowej grupy teatralnej

w naszej parafii, „GRUPY 25+”, która podjęła wyzwanie przedstawienia *Tajemnicy Eucharystii* według wizji Cataliny Rivas. Dziękuję bardzo wszystkim zaangażowanym w realizację tego przedsięwzięcia. Udało nam się pokazać to Misterium w wielu miejscach w diecezji oraz poza nią i wierzę, że pomaga ono lepiej zrozumieć istotę Mszy Świętej, że wzmacnia wiarę w żywą obecność Jezusa w Eucharystii.

Jesteśmy wdzięczni Bogu za działalność wszystkich grup apostołskich w naszej parafii. I tym, którzy od lat prowadzą swoją działalność, jak *Liturgiczna Służba Ołtarza, Caritas, Róże Różańcowe, Odnowa w Duchu Świętym, Dziewczęca Służba Maryjna, Ruch Światło Życie, Straż Honorowa NSPJ*, czy też młodszym stażem w działalności jak: *Rycerstwo Niepokalanej, Akcja Katolicka, Chór GAUDIUM, Towarzystwo Przyjaciół Seminarium, Grupa Miłosierni*. Cieszymy się też własną biblioteką parafialną oraz kawiarenką *Makarios*. Mamy również przy parafii *Klub Seniora* i animatorów „*Młodzi na Progu*”, którzy pomagają młodzieży przygotować się do sakramentu bierzmowania. Ufam, że dobrze służy nam wszystkim gazeta parafialna, której piąty numer właśnie trafia do Waszych rąk. Szczególnie gorąco dziękuję mojej *Radzie Parafialnej*, każdemu z osobna za wielką pomoc i za gorliwość w trosce o parafię.

Jubileusz, to także refleksja nad zadaniami parafii w szybko zmieniającej się rzeczywistości bo to, co 25 lat temu było ledwo przeczuciem kierunku rozwoju polskiego Kościoła, dla nas stało się już faktem. Widzimy z jednej strony zjawisko coraz częstszego odchodzenia od Kościoła ludzi młodych, zjawisko rezygnacji z życia sakramentalnego, a z drugiej strony nowe formy ewangelizacji, które przyciągają nie tylko młodych do życia pełnią wiary.

Jako Wasz proboszcz i duszpasterz modłę się gorąco, by nasza wspólnota umacniała się wiarą, nadzieją i miłością. Szukam nowych sposobów dotarcia z ewan-

gelicznym przekazem do wszystkich moich parafian. I mam nadzieję, że wspólnie z Wami, dzięki Waszej modlitwie doświadczymy obfitości łask Bożych w dziele ewangelizacji. Już mieliśmy takie piękne przedsięwzięcie w Roku Wiary, kiedy zapraszaliśmy ludzi, tzw. *Świadków wiary*, aby dzielili się doświadczeniem działania Boga w swoim życiu. Przeżywalismy Misje parafialne połączone z niezwykle świadectwem wiary prowadzących nauki misyjne. Jestem wdzięczny Bogu, że udaje nam się organizować bardziej praktyczną formę kursów przedmażeńskich, że pomagacie mi w tych przedsięwzięciach. Dziękuję *Kręgom Rodzin Domowego Kościoła* za pomoc w organizowaniu tzw. spotkań dla małżeństw, które nazwaliśmy *Spotkaniami dla zabieganych*. Widzimy potrzebę kontynuowania takich działań, które pomagają małżonkom budować lepsze relacje ze sobą i z Bogiem.

Ale wciąż przed nami wiele wyzwań, zwłaszcza w dotarciu do małżonków, do młodzieży i do tych wszystkich, którzy nie mieli okazji *doświadczyć, skosztować, i zobaczyć, jak dobry jest Pan*. Wierzę, że Pan Bóg przy okazji tego jubileuszu wzywa wszystkich, którzy *poznali i uwierzyli Jego miłości*, że nadszedł czas większej troski o Kościół, czas budowania autentycznej wspólnoty wiary, czas dawania świadectwa. Pozwolę sobie tutaj przywołać słowa naszego poety Zbigniewa Herberta: *masz mało czasu, trzeba dać świadectwo...*

Wszystkich Parafian i modlących się w naszym kościele zwierzam Bożemu Miłosierdziu:

Boże Ojczy Miłosierdzia, wejrzyj łaskawie na tę wspólnotę parafialną.

Wspomóż Twoje dzieci, abyśmy mogli odważnie wyznawać wiarę w Twego Syna i napełnieni miłością, stali się świadkami niewysłowionej miłości Trójjedynego Boga.

Chroń nas od wszelkiego zła. Wzmocnij w nas nadzieję na drodze wędrówki do domu Ojca.

Amen.

Wasz ksiądz Proboszcz

Z DIENNICZKA SIOSTRY FAUSTYNY

(38) J. M. J.

Uwielbiam, duszo moja, miłosierdzie Pana,
Raduj się w Nim, serce moje całe,
Boś na to przez Niego wybrana,
By szerzyć miłosierdzia Jego chwałę.
Dobroci Jego nikt nie zgłębił, nikt nie zmierzy,
Litość Jego jest niepoliczona,
Doznaje tego każda dusza, która się do Niego zbliży,
On ją osłoni i przytuli do miłosiernego łona.

Szczęśliwa dusza, która zaufała Twej dobroci
I zdała się całkowicie na miłosierdzie Twoje,
Dusza jej napełniona pokojem miłości,
Wszędzie jej bronisz, jako dziecię swoje.
O duszo, ktokolwiek ty jesteś na świecie,
Choćby grzechy twoje były czarne jak noc,
Nie lękaj się Boga, ty słabe dziecię,
Bo wielka jest miłosierdzia Bożego moc.

+/Dz. 1652/

KULT MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Siostrę Faustynę wybrał Pan Jezus na sekretarkę i apostołkę swego miłosierdzia, aby przez nią przekazać światu wielkie orędzie. Powiedział do niej – „wysyłałem proroków do ludu swego z gromami. Dziś wysyłam ciebie do całej ludzkości z moim miłosierdziem. Nie chcę karać złośliwej ludzkości, ale pragnę ją uleczyć, przytulając ją do swego miłosiernego serca” (Dz. 1588). Zgodnie z życzeniem Pana Jezusa, święto Miłosierdzia Bożego jest obchodzone w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, co wskazuje na ścisły związek pomiędzy wielkanocną tajemnicą Odkupienia, a tym świętem. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Jan Paweł II ogłosił to święto dla całego Kościoła, a 17 sierpnia 2002 r., podczas pielgrzymki do Polski, konsekrował świątynię pod wezwaniem Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach i ustanowił światowe sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Jan Paweł II także zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu. „Pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei” – modlił się Papież. Najważniejsze w Kulcie Bożego Miłosierdzia są: ufność w Boże Miłosierdzie oraz czynienie miłosierdzia wobec bliźnich. Nabożeństwo, nowenna do Święta, która rozpoczyna się w Wielki Piątek, święto Miłosierdzia Bożego, które przypada w I niedzielę po Wielkanocy, koronka, modlitwa w godzinie konania Chrystusa na krzyżu, zwaną Godziną Miłosierdzia o godz. 15.00, modlitwa przed obrazem Jezusa Miłosiernego z napisem „Jezu ufam Tobie”, czy szerzenie czci Miłosierdzia Bożego modlitwą, słowem i czynem – to są formy kultu (czci) Miłosierdzia Bożego.

W Polsce kult Miłosierdzia Bożego i działalność ośrodków miłosierdzia zintensyfikował się po roku 1981, kiedy to wydano pierwsze, krytyczne opracowanie „Dzienniczka” w jego oryginalnym kształcie. Do Łagiewnik docierają także dziesiątki tysięcy listów z całego świata z prośbami i podziękowaniami. Wiele spośród nich zawiera świadectwa doznanych łask: uzdrowień, pojednań w rodzinie, uwolnienia od alkoholizmu lub sekty i nawróceń.

Kult, zapoczątkowany objawieniami św. Faustyny, jest bardzo rozpowszechniony w Stanach Zjednoczonych, Ameryce Południowej, Afryce, na Filipinach, Korei, Nowej Zelandii i na Kubie. W Australii działa Bractwo Miłosierdzia Bożego, które zrzesza ponad 5 tys. osób z 14 krajów. Bardzo prężnym ośrodkiem duszpasterskim i wydawniczym jest również kanadyjska wspólnota w Verdun, której członkowie troszczą się o ludzi zagubionych moralnie. Szerzeniem orędzia Miłosierdzia Bożego w szczególności zajmuje się Zgromadzenie Matki Bożej Miłosier-

dzia, do którego należała s. Faustyna oraz siostry Jezusa Miłosiernego – zgromadzenie założone przez kierownika duchowego s. Faustyny, sługę Bożego ks. Michała Sopoćkę. Z kultem obrazu związane są trzy obietnice szczegółowe, wypowiedziane przez Chrystusa, które dotyczą zbawienia wiecznego, duchowego postępu na drodze prowadzącej do świętości oraz łaski dobrej śmierci: „Obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zginie. Obiecuję także, już tu na ziemi, zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinie śmierci. Ja sam bronić ją będę jako swej chwały” (Dz.48). Istotą kultu Miłosierdzia Bożego jest postawa chrześcijańskiej ufności względem Pana Boga i czynnej miłości wobec bliźnich. Pan Jezus żąda od nas pełnienia uczynków miłosierdzia: czynem, słowem lub modlitwą. „Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić” (Dz.742)

Szerzenie czci Miłosierdzia Bożego niekoniecznie wymaga wielu słów, ale zawsze chrześcijańskiej postawy wiary, zaufania Bogu i stawiania się coraz bardziej miłosiernym. Przykład takiego apostołstwa dawała w swoim życiu Siostra Faustyna.

Opr. Urszula Grabarz

Jedna z najmłodszych w diecezji, najmłodsza w Brzesku (rys historyczny parafii pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego w Brzesku)

Brzesko w 1993 r. zamieszkiwało 17208 osób, w zdecydowanej większości byli to katolicy, zgrupowani w trzech parafiach. Najstarszej, powstałej w XV wieku pod wezwaniem św. Jakuba Apostoła, Matki Boskiej Częstochowskiej założonej w 1958 w Brzesku-Słotwinie r. oraz trzeciej pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego erygowanej postanowieniem ordynariusza tarnowskiego 16 lipca 1993 r. Pierwsza z nich, według danych zawartych w schematyzmie diecezji tarnowskiej za rok 1993, liczyła ok. 11000 wiernych, druga 1312, a najmłodsza parafia pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego ok. 5000 wiernych.

To właśnie w celu budowy nowego kościoła, a co za tym idzie powołania do istnienia nowej parafii, ordynariusz tarnowski ks. bp Józef Życiński w 1992 r. zamianował ks. Józefa Mularza wikarego w zakliczyńskiej farze: „(...) rektorem z poleceniem budowy nowego kościoła w Brzesku (...)”.

Nowy kościół tej najmłodszej brzeskiej parafii powstawał w okolicy cmentarza komunalnego. Należać miały do niej następujące ulice: Boczna, Brzezowiecka (strona lewa), Czarnowiejska, Garbarska, Jasna, Jaśminowa, Jodłowska, Konstytucji 3 Maja (do ul. Spacerowej), Kopaliny, Kosynierów, Kościuszki (lewa strona od ul. Królowej Jadwigi), Królowej Jadwigi, Kwiatowa, Legionów Piłsudskiego (strona lewa), Łąkowa, Makowa, gen. L. Okulickiego, osiedle W. Jagiełły, Partyzantów, Polna, Poprzeczna, Różana, Słoneczna, Solskiego (od ul. Legionów Piłsudskiego do ul. gen. L. Okulickiego), Spokojna, Szczepanowska (część), Topolowa, Wrzosowa, Zacisze, Zamknięta.

Pierwszymi wikariuszami najmłodszej brzeskiej wspólnoty zostali: ks. Jerzy Gubernat i ks. Janusz Ryba. Do czasu wybudowania własnej świątyni nowej parafii przydzielony został mały kościółek pw. Ducha Świętego, którego budowa rozpoczęła się jeszcze w 1957 r.

Już z początkiem 1994 r. przystąpiono do wznoszenia nowej świątyni. W lutym powołany został 45 osobowy komitet budowy nowego kościoła oraz pierwsza rada parafialna. Miesiąc później w wyniku konkursu przyjęto projekt kościoła autorstwa mgr. inż. Alfreda Budziocha i uzyskano aprobatę tarnowskiej kurii.

Niezwłocznie po tym wydarzeniu i uzyskaniu pozwolenia na budowę przystąpiono do pierwszych prac związanych z niwelacją i uzbrojeniem terenu.

Podczas pierwszego odpustu parafialnego, przypadającego na pierwszą niedzielę (10 kwietnia 1994 r.) po Wielkiej Nocy, jeden z sufraganów diecezji tarnowskiej ks. bp. Jan Styrna, na wzniesionym wcześniej ołtarzu polowym odprawił Mszę Św. oraz poświęcił plac budowy nowej świątyni.

Następnie przystąpiono do wznoszenia plebanii oraz

budowy garaży, które podczas prac pełniły funkcję pomieszczeń gospodarczych.

Pomimo braku własnego kościoła życie parafialne permanentnie się rozwijało, zaczęły powstawać formacje działające przy wspólnocie. Pierwszymi z nich były: Liturgiczna Służba Ołtarza, Dziewczęca Służba Maryjna, Róże Różańcowe oraz Grupa Teatralna założona w marcu 1994 r.

Rodzące się życie parafialne, wysoki poziom homilii głoszonych przez duszpasterzy oraz bardzo dobry kunszt muzyczno-wokalny organisty Andrzeja Gicali przyciągał wiernych. 25 września 1994 r., a więc niewiele ponad rok od erygowania parafii podczas ogłoszeń parafialnych stwierdzono: „*rok temu, odpowiadając pierwsze Msze Św. w naszym kościółku zastanawialiśmy się, czy będzie dla kogo odprowadzać Mszę św. Fakty przerosły nasze oczekiwania. Na każdej Mszy św. była spora grupa wiernych. Obecnie coraz bardziej odczuwamy „ciasnotę” na naszych nabożeństwach. Za tę „ciasnotę” chcieliśmy Wam podziękować. O sukcesach na różnych frontach pracy w parafii poinformuje ks. Proboszcz po powrocie z rekolekcji. Jednak mimo tych trudnych warunków modli się nam tutaj dobrze, gdyż w tej modlitwie pomagają nam: p. organista swoim pięknym śpiewem, Siostry troską o wystrój kościoła i cała Służba Liturgiczna. Składamy wszystkim za jakąkolwiek pracę serdeczne »Bóg zapłać«*”.

Wysoka frekwencja na nabożeństwach wiązała się również z ofiarnością społeczeństwa na budowę kościoła, co przyczyniało się do zintensyfikowania prac.

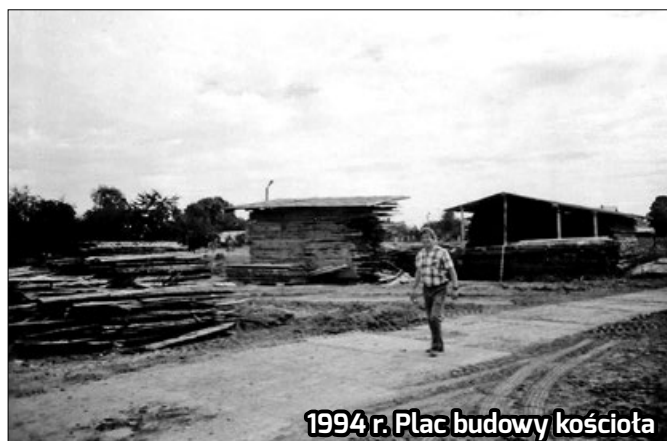
10 września 1995 r. ks. Józef Gucwa, biskup pomocniczy naszej diecezji, poświęcił kamień węgielny pod budowę kościoła parafialnego.

Prace przebiegały na tyle szybko, że 5 lipca 1997 r. na wieży kościelnej zamontowano cztery dzwony wykonane w pracowni Jana Felczyńskiego. Fundatorami ich były firmy: Okocimskie Zakłady Piwowarskie S.A., POL-AM-PACK S.A. Brzesko, wierni z parafii św. Jakuba Apostoła i Miłosierdzia Bożego w Brzesku oraz jeden fundator nieznany.

Wiosną 1998 r. zakończono budowę dachu świątyni, przystąpiono zarazem do prac wewnątrz kościoła oraz zadbano o jego wyposażenie. Zamontowano tabernakula, zainstalowano konfesjonały i ławki. Zawieszono także obraz Pana Jezusa Miłosiernego, który znajduje się w centrum wystroju ołtarza.

Z końcem lata w nowo wybudowanej plebanii zamieszkali kapłani: Eugeniusz Chmura, Andrzej Fik i Krzysztof Tworzydło (ks. proboszcz wprowadził się w październiku).

11 kwietnia 1999 r. miał miejsce pierwszy odpust w nowym kościele (będącym jeszcze w stanie surowym). Podczas nabożeństwa ks. bp. Jan Styrna poświęcił tabernakula, obraz

1994 r. Plac budowy kościoła

1994 r. Mury szybko rosą

1994 r. Plac budowy kościoła

1995 r. Wmurowanie kamienia węgielnego

1997 r. Ks. proboszcz z kościelnym

1997 r. Ks. bp. W. Bobowski poświęcił dzwony

1997 r. Pierwsza msza w nowym kościele

1999 r. Pierwszy odpust

Jezusa Miłosiernego i dom parafialny. Latem i jesienią trwały dalsze prace: wykonano podjazdy, kończono wylewki, budowano ołtarz, kładziono posadzki, montowano drzwi.

Tempo prac było tak szybkie, że 23 października 1999 r. w kościele Ducha Św. została odprawiona ostatnia Eucharystia przez proboszcza z parafii Miłosierdzia Bożego.

W następnym dniu, w niedzielę 24 października ks. bp. Jan Styrna poświęcił najmłodszą świątynię w Brzesku, kościół pw. Miłosierdzia Bożego. Ustalono wówczas, że Eucharystie sprawowane będą w nim w niedziele o 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 15.00, 17.00, i 19.00, zaś w dni powszednie o 6.30, 7.00 i 18.00. W omawianym okresie zaczęła również funkcjonować kancelaria parafialna.

W 1999 r. opiekę duszpasterską w parafii sprawowało pięciu księży: proboszcz Józef Mularz, Eugeniusz Chmura, Andrzej Fik, Krzysztof Tworzydło oraz Robert Głuchowski. Dzięki temu m.in. przy nowej świątyni mogły bez żadnych ograniczeń lokalowych powstawać i działać grupy parafialne. Tak też jeszcze w 1996 r. zawiązały się grupy „Odnowy w Duchu Św.” i „Kręgi Rodzin Domowego Kościoła”. Rok później służbę swoją rozpoczęła „Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa”, a we wrześniu 1998 r. istniała już schola dziecięca „Ziarenka Nadziei”. W następnym okresie do 2010 r. powstały: „Eucharystyczny Ruch Młodych”, „Podwórkowe Koło Różańcowe Dzieci”, „Młodzieżowy Klub Myśli Chrześcijańskiej”, „Maltańska Służba Medyczna”, Kawiarenka i zespół muzyczny „Makarios”, „Krucjata Wyzwolenia Człowieka” oraz parafialny oddział „Caritas”. Działalność rozpoczęła również biblioteka i świetlica parafialna jako placówka profilaktyczno-wychowawcza.

W następnych latach 2011-2018 pracę rozpoczęły: chór „Gaudium”, Akcja Katolicka, Klub Taty (2013-2015), GRUPA 25+, dziecięcy zespół taneczny „Krakowiacek”, Klub Seniora, Grupa „Miłosierni”, Schola Młodzieżowa „Sursum Corda”, Schola gimnazjalna. Najmłodszymi grupami parafialnymi są: redakcja pisma parafialnego „miłosierdzie.brzesko.net.pl”, animatorzy młodzieżowi „Młodzi na progu”, Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie oraz Rycerstwo Niepokalanej.

Nowe tysiąclecie najmłodsza brzeska parafia rozpoczęła od nawiedzenia Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej (22-23 lutego 2001 r.). Kilka tygodni później 22 kwietnia podczas uroczystości odpustowych ordynariusz tarnowski ks. bp. Wiktor Skworec dokonał konsekracji kościoła. Powierzchnia zabudowy poświęconej świątyni wynosiła 1455 m², użytkowa 1275 m², zaś jej kubatura 1900 m³.

Można powiedzieć, że natychmiast po zakończeniu budowy i konsekracji kościoła przystąpiono do nowego przedsięwzięcia.

7 kwietnia 2002 r. wymieniany już wielokrotnie ks. bp Jan Styrna poświęcił plac budowy pod parafialne przedszkole integracyjne. Kilka tygodni później 27 kwiet-

Kościół i otoczenie w 1999 r.

22.04.2001r. Niedziela Miłosierdzia Bożego i Uroczystość Odpustowa w parafii. Konsekracja kościoła przez ks. bpa Wiktora Skworca

Poświęcenie i wmurowanie kamienia węgielnego do Parafialnego Przedszkola Integracyjnego przez ks. Bpa Jana Styrnę (27.04.2003r.)

PPT – 2005 r.

Uroczystość Nawiedzenia Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w naszej parafii – luty, 2001r.

2001 r. Konsekracja kościoła

2002 r. PPT. Trzebnów. Pielgrzymi z naszej parafii z obrazem pana Jezusa Miłosiernego

Spotkanie parafialnego oddziału Caritas z ks. bpem J. Styrną w czasie wizytacji kanonicznej w 2002 r.

Kołodnicy/Miśjyni 2004 r.

Modlitwa na Placu Kazimierza Wielkiego w dniu śmierci papieża Jana Pawła II (2.04.2005 r.)

PPT – 2005 r.

Ziarenka z Krakowiakami Ziemi Brzeskiej – 2012 r.

nia poświęcony został kamień węgielny, a już 1 września 2003 r. pracę wychowawczo-dydaktyczną rozpoczęło Niepubliczne Przedszkole Integracyjne im. św. Siostry Faustyny. Na prośbę ks. prob. Józefa Mularza prowadzenia placówki podjęły się Siostry Służebniczki Starowiejskie. 17 kwietnia 2004 r. podczas diecezjalnego święta „Caritas” ordynariusz tarnowski poświęcił ten obiekt.

Z początkiem XXI wieku działalność duszpasterska parafii ciągle się rozwijała, m.in. katechizacją objęta została kolejna już nowo powstała placówka oświatowa Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Brzesku.

W latach 2001-2010 w naszej parafii pracowali następujący kapłani: Zbigniew Baran, Rafał Cisowski, Robert Głuchowski, Krzysztof Ceglarz, Tomasz Jamróz, Leszek Lipiński, Piotr Mucha, Mirosław Papier, Mikołaj Piec, Tadeusz Piwowarski i oczywiście proboszcz Józef Mularz.

W 2011 r. nowym proboszczem został ks. Wojciech Werner, pochodzący z parafii św. Mateusza w Mielcu. Zmiana na tym stanowisku została niejako wymuszona ciężką chorobą ks. Józefa Mularza.

Nowy administrator parafii kontynuował działania swojego poprzednika, jednak z naciskiem na nowe formy pracy duszpasterskiej, niepraktykowane dotychczas w parafii „Miłosierdzia Bożego”.

W 2010 r., kiedy ks. Werner pełnił jeszcze funkcję administratora parafii w Brzesku-Słotwinie, rozpoczęta została w brzeskiej farze praktyka comiesięcznych Mszy Św. połączonych z modlitwą o uwolnienie i uzdrowienie duszy i ciała. W październiku 2011 r. zaczęto zapraszać parafian codziennie na 15.00 do kościoła w celu uczczenia Godziny Miłosierdzia. W tym czasie wystawiany zostaje Najświętszy Sakrament oraz odmawiana jest koronka do Miłosierdzia Bożego. Rok później do parafii zostały sprowadzone i umieszczone w jednym z centralnych miejsc kościoła relikwie błogosławionego (jeszcze wówczas) Jana Pawła II oraz bł. ks. Michała Sopoćki. Wraz z relikwiami św. siostry Faustyny w kościele naszym znajdują się relikwiarze największych apostołów Bożego Miłosierdzia. Na uwagę zasługuje fakt, że na zakończenie roku Brata Alberta zostały również zainstalowane relikwie tego Świętego.

W tym samym roku miały miejsce misje uzdrowienia wewnętrznego oraz rozpoczął się cykl katechez pt. „Świadkowie wiary” w związku z ogłoszeniem „Roku Wiary” (2012-2013). Zapraszano na nie osoby z całego kraju, które dawały świadectwo swojego oddania się Jezusowi. Od 2013 r. parafia nasza uczestniczy w akcji „Koronka na ulicach miast świata”. Jesienią 2015 r. została wprowadzona w naszym kościele nowa forma modlitewna – Wieczór Uwielbienia, połączony z adoracją Jezusa Eucharystycznego do północy.

Niezwykłym i niezapomnianym wydarzeniem w dziejach kraju, archidiecezji krakowskiej, diecezji tarnowskiej oraz naszego miasta były 31. Światowe Dni Młodzieży w Krakowie (26-31 lipca 2016 r.). W związku

Wprowadzenie relikwii bł. Jana Pawła II 15.04.2012 r.

Peregrynacja obrazu Jezusa Miłosiernego w Diecezji Tarnowskiej (w parafii 2/3.08.2014r.)

Ziarenka Nadziei na scenie

Tydzień Miłosierdzia z udziałem parafii dekanatu Brzesko 2016 r.

HISTORIA PARAFII

Pielgrzymka do Rzymu na uroczystość kanonizacji św. Jana Pawła II 27.04.2014 r.

Peregrynacja obrazu Jezusa Miłosiernego w Diecezji Tarnowskiej (w parafii 2/3.08.2014 r.)

Koronka na ulicach miast świata (od 2013 r.)

ŚDM Kraków 2016 u nas

Droga Krzyżowa ulicami Brzeska 2017, 2018 r.

Tydzień Miłosierdzia z udziałem parafii dekanatu Brzesko 2016 r.

Co roku klasyki rozpoczynają sezon u nas (od 2012 r.)

Diecezjalne Spotkanie Kołędników/Misyjnych 14.01.2017r.

z tym w progach naszej parafii i w domach gościliśmy ponad tysięczną grupę młodzieży z Francji. Pozostałe brzeskie parafie przyjęły pielgrzymów z Włoch i Węgier. W naszym dekanacie i regionie mieszkała młodzież reprezentująca 11 narodowości, byli to m.in. Meksykanie, Czadyjczycy, Rwandyjczycy i inni. Koordynatorem rejonowym ŚDM został ksiądz z naszej parafii Przemysław Podobiński.

Oprócz niego w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w omawianym czasie pracowali: Zbigniew Baran, Radosław Olejarz, Karol Tokarczyk. Po zmianach w 2016 i 2017 roku wikariuszy Radosława Olejarza i Przemysława Podobińskiego zastąpił neoprezbiter Sylwester Pustulka.

W ostatnim okresie wspólnota parafialna rozwija się także na kanwie medialno-informacyjnej. W 2013 r. nakręcony został film dokumentalny o naszej wspólnocie w ramach cyklu realizowanego przez TVP Kraków „Parafia z sercem”, zmodernizowana została również witryna internetowa. Ponadto od 2014 r. wydarzenia parafialne relacjonowane są na „Twitterze” i kanale „You Tube”. Cyklicznie ukazuje się wspomniany wcześniej periodyk „miłosierdzie.brzesko.net.pl”, prężnie działa GRUPA25+, która m.in. prezentowała w różnych zakątkach Polski misterium pt.: „Tajemnica Eucharystii” na podstawie objawień boliwijskiej mistyczki Cataliny Rivas.

Piotr Duda

Spotkania dla zabieganych małżeństw 2017/18r.

Misterium Tajemnica Eucharystii (od 2015r.)

DUSZPASTERZE

Księża obecnie pracujący w parafii

Ks. Prałat Józef MULARZ – pochodzi z parafii pw. św. Marii Magdaleny i św. Stanisława BM w Szczepanowie (choć miejscowość Przyborów, w której się urodził stała się odrębną parafią w 1989 r.). Święcenia kapłańskie przyjął w 1981 r., budowniczy naszego kościoła, zaplecza parafialnego i przedszkola integracyjnego, pierwszy proboszcz w latach 1993-2011. W 2010 r. mianowany Kanonikiem Honorowym Kapituły Kolegiackiej pw. Matki Bożej Różańcowej w Bochni, od 2011 r. emeryt.

Ks. mgr Wojciech WERNER – Proboszcz od 2011 r., pochodzi z parafii pw. św. Mateusza w Mielcu, święcenia kapłańskie przyjął w 1992 r. W 2010 r. mianowany egzorcystą, a od roku 2013 pełni funkcję Diecezjalnego Koordynatora Posługi Egzorcystów, jest nadto od 2015 roku Wizytatorem Nauki Religii dla szkół ponadgimnazjalnych w rejonie brzeskim, a od 2010 roku Dekanalnym Asystentem Akcji Katolickiej. Obecnie jest katechetą w Szkole Podstawowej nr 2 w Brzesku.

W parafii odpowiada za: 1). Radę Parafialną 2). Akcję Katolicką 3). CARITAS 4). Kręgi Rodzin Domowego Kościoła 5). Grupę 25+ 6). Rycerstwo Niepokalanej 7). Towarzystwo Przyjaciół WSD w Tarnowie 8). sprawy małżeńskie 9). przygotowanie dzieci do I Komunii św. 10). Msze św. o uwolnienie oraz uzdrowienie duszy i ciała.

Ks. mgr Zbigniew BARAN – pochodzi z parafii pw. św. Małgorzaty w Nowym Sączu, święcenia kapłańskie przyjął w 1997 r., a w naszej parafii pracuje od 2009 roku pełniąc obecnie funkcję Seniora. Jest katechetą w Szkole Podstawowej nr 2 w Brzesku.

W parafii odpowiada za: 1). organizację pracy kapłanów w parafii 2). Odnowę w Duchu Świętym 3). Straż Honorową Najświętszego Serca Pana Jezusa 4). Kręgi Rodzin Domowego Kościoła 5). przygotowanie dzieci do I Komunii Św.

Ks. mgr Karol TOKARCZYK – pochodzi z parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Kamionce Wielkiej, święcenia kapłańskie przyjął w 2012 r., a jako wikariusz w naszej parafii pracuje od 2015 roku. Jest katechetą w Szkole Podstawowej nr 2 w Brzesku z oddziałami gimnazjalnymi.

W parafii odpowiada za: 1). Róże Różańcowe 2). Grupę Teatralną GT 3). Scholę młodzieżową 4). Kręgi Rodzin Domowego Kościoła 5). przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmowania.

Ks. mgr Sylwester PUSTUŁKA – pochodzi z parafii pw. Jana Chrzciciela w Łącku, święcenia kapłańskie przyjął w 2017 r. i został skierowany do naszej parafii jako wikariusz. Jest katechetą w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Brzesku.

W parafii odpowiada za: 1). Liturgiczną Służbę Ołtarza 2). Chór GAUDIUM 3). Grupę młodzieżową MIŁOSIERNI 4). Kręgi Rodzin Domowego Kościoła 5). aktualizację intencji mszalnych na bieżące tygodnie roku.

Księża pracujący w parafii w latach 1993-2018

Ks. Janusz RYBA – święcenia kapłańskie przyjął w 1988 r., wikariusz w naszej parafii w latach 1993-1995, obecnie pełni funkcję Notariusza dekanatu Stary Sącz i od 2005 r. jest proboszczem w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Starym Sączu

Ks. Jerzy GUBERNAT – święcenia kapłańskie przyjął w 1988 r., wikariusz w naszej parafii w latach 1993-1996, od 1996 do obecnie jest duszpasterzem we Francji.

Ks. Andrzej FIK – święcenia kapłańskie przyjął w 1985 r., wikariusz w naszej parafii w latach 1995-1999, obecnie pełni funkcję egzaminatora i wizytatora w Wydziale Katechetycznym tarnowskiej Kurii, od 2006 r. jest proboszczem w parafii pw. Św. Stanisława Bp. i M. w Łabowej.

+ **Ks. Eugeniusz CHMURA** – święcenia kapłańskie przyjął w 1988 r., jako wikariusz pracował w parafiach: Radłów, Tarnów – Miłosierdzia Bożego, Brzesko – Miłosierdzia Bożego (w latach 1996-2000), Brzesko – Św. Jakuba Ap., pełnił obowiązki kapelana Domu Pomocy Społecznej w Brzesku i duszpasterza osób głuchoniemych w okręgu brzeskim, pełnił urząd administratora parafii Chełm i notariusza dekanatu Bochnia – Zachód. Zmarł w 2010r., pochowany na cmentarzu parafialnym w Pustkowie – Osiedlu (gmina Dębica).

Ks. Krzysztof TWORZYDŁO – święcenia kapłańskie przyjął w 1994 r., wikariusz w naszej parafii w latach 1998-2003, od 2015 r. jest proboszczem w parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Dulczy Małej (dekanat Radomyśl Wielki).

Ks. dr Robert GŁUCHOWSKI – święcenia kapłańskie przyjął w 1999 r., wikariusz w naszej parafii

w latach 1999-2003. Obecnie pracownik naukowo-dydaktyczny i wykładowca na Uniwersytecie JP II w Krakowie oraz w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie, wspomaga duszpastersko parafię pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Tarnowie oraz wyjazdy pielgrzymkowe do Ziemi Świętej jako ksiądz - specjalista z zakresu Biblii.

Ks. dr Tadeusz PIWOWARSKI – święcenia kapłańskie przyjął w 1989 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2002-2007, jest proboszczem w parafii pw. MB Nieustającej Pomocy w Jurkowie k/Limanowej (gmina Dobra) od 2007 roku. Dwukrotnie, w plebiscycie „Dziennika Polskiego”, wybrany Najlepszym Proboszczem Małopolski (2013 i 2014), a jego parafia – Najlepszą Parafią Małopolski w 2015 roku.

Ks. Leszek LIPIŃSKI – święcenia kapłańskie przyjął w 2002 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2002-2004, obecnie przebywa w Domu Księży Emerytów im. Św. Józefa w Tarnowie.

Ks. Rafał CISOWSKI – święcenia kapłańskie przyjął w 1990 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2003-2008. Od 2009 r. jest proboszczem w parafii pw. Św. Katarzyny Męczennicy w Gwoźdźcu.

Ks. Piotr MUCHA – święcenia kapłańskie przyjął w 1998 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2003-2007. Od 2015 r. pracuje jako wikariusz w parafii pw. Ignacego Kłopotowskiego w Otwocku (diecezja warszawsko-praska).

Ks. Mirosław PAPIER – święcenia kapłańskie przyjął w 1993 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2004-2011. Obecnie działający w Duszpasterstwie Rolników, a od 2011 r. jest proboszczem w parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Jazowsku.

Ks. Mikołaj PIEC – święcenia kapłańskie przyjął w 1994 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2007-2009. Od 2011 r. proboszcz w parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Nowym Sączu, a obecnie zamianowany proboszczem w parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Borzęcinie.

Ks. Tomasz JAMRÓZ – święcenia kapłańskie przyjął w 2001 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2007-2012. Obecnie (od 2012 roku) pełni posługę wikariusza w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Krynicy-Zdroju.

Ks. Krzysztof CEGLARZ – święcenia kapłańskie przyjął w 2006 r., wikariusz w naszej parafii w latach

2008-2015. Obecnie pełni posługę wikariusza w parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Jazowsku.

Ks. Radosław OLEJARZ – święcenia kapłańskie przyjął w 2009 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2012-2016, obecnie pełni posługę wikariusza w Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Tarnowie.

Ks. Przemysław PODOBIŃSKI – święcenia kapłańskie przyjął w 2008 r., wikariusz w naszej parafii w latach 2011-2017, uzyskał tytuł „Człowieka Roku 2016” Nieoficjalnego Portalu Miasta Brzeska i Okolic (portal brzesko.ws). W roku szkolnym 2017/2018 ukończył misyjny kurs formacyjny w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie, skierowany do pracy na misjach w Ameryce Południowej.

Księża pochodzący z parafii

Ks. prof. dr hab. Stanisław PIECH – urodził się w 1943 r. na terenie ówczesnego Brzezowca, a obecnie parafii Miłosierdzia Bożego, święcenia kapłańskie przyjął w 1968 r., pełnił posługę wikariusza w latach 1968-1986. Po ukończeniu seminarium rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym KUL, Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie uzyskując w 1981 r. stopień doktora teologii, a w 1986 r. zamieszkał w Krakowie i jako pracownik naukowy podjął zajęcia na Wydziale Historii Kościoła Papieskiej Akademii Teologicznej uzyskując stopień naukowy doktora habilitowanego, następnie docenta i obejmuje stanowisko dziekana tego Wydziału. W latach 1988, 1995-1996 przebywał na stypendiach naukowych w Austrii, gdzie prowadził badania naukowe w tamtejszych archiwach kościelnych i państwowych, w 2001 roku zostaje mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w roku 2006 – profesorem zwyczajnym; kapelan Jego Świątobliwości, obecnie wykładowca w Wyższej Szkole Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, nadal mieszka w Krakowie.

Ks. Mieczysław KOSAKOWSKI - urodził się w 1950 r. w Okocimiu, a cała rodzina przeniosła się do Brzeska najpierw na ulicę Wiejską, a potem ulicę Jasną – obydwie należące obecnie do parafii Miłosierdzia Bożego. W 1976 r. przyjął święcenia kapłańskie, w latach 1976-1986 pracował jako wikariusz, w 1986 r. został mianowany rektorem kościoła w Żegiestowie – Zdroju, gdzie przez 10 lat prowadził duszpasterstwo zdrojowe, potem pełnił posługę jako proboszcz w parafiach Grabno i Samocice nad Wisłą, gdzie doczekał srebrnego jubileuszu oraz w parafii Laskowa. W 2008 roku wyjechał do pracy duszpasterskiej na Ukrainie. Zmarł w 2010 r., spoczywa na Cmentarzu Komunalnym w Brzesku w grobowcu księży.

O. Stanisław KAŁUŻA SJ (Jezuita) – urodził się w 1950 r. w Jasieniu, którego część zwaną Kopalinami przyłączono do miasta Brzeska, obecnie w granicach parafii Miłosierdzia Bożego. Uczęszczał do klasy męskiej Szkoły Podstawowej Nr 1 w Brzesku, a następnie do szkoły średniej, w której w 1968 r. zdał maturę. W 1968 r. zgłosił się do Zakonu Jezuitów i rozpoczął dwuletni nowicjat w Starej Wsi koło Brzozowa. W 1970 r. złożył śluby zakonne i rozpoczął trzyletnie studia na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie uzyskując, po dodatkowym rocznym kursie, stopień naukowy z filozofii tzw. bakalaureat, następnie rozpoczął studia teologiczne na Wydziale Teologicznym Towarzystwa Jezusowego „Bobolanum” w Warszawie przygotowujące do przyjęcia sakramentu kapłaństwa, który otrzymał w 1977 r. Po święceniach studiował jeszcze liturgikę na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Jako kapłan zakonny pracował na terenie całej Polski: w Nowym Sączu, Piotrkowie Trybunalskim, Opolu, Krakowie, Bytomiu, ponownie Krakowie, Gliwicach, znów Krakowie, Zakopanem, a w 1997 r. zdecydował o wyjeździe do Niemiec, gdzie pracował przez wiele lat jako wikariusz i proboszcz, następnie na terenie Austrii. Obecnie mieszka w Krakowie przy kościele św. Barbary.

Ks. Stanisław MARTYKA – urodził się w 1966 r., uczęszczał do szkoły podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego w Brzesku, wstąpił do Częstochowskiego Seminarium Duchownego w Krakowie, bo tam właśnie mieściło się częstochowskie seminarium, święcenia kapłańskie przyjął w 1991 r. w Katedrze Częstochowskiej. Ojciec Św. Jan Paweł II w dniu 25 marca 1992r. wprowadził nowy podział administracyjny Kościoła rzymskokatolickiego w Polsce, powstało 12 nowych diecezji i ks. Stanisław zwrócił się z prośbą o pozwolenie na inkardynację do nowopowstałej diecezji z siedzibą w Sosnowcu. Prośba została uwzględniona i od 22 czerwca 1992 r. został kapłanem tej diecezji. Pracował jako wikariusz w Sosnowcu-Gilowicach, Jaworznie, Dąbrowie Górniczej, Olkuszu, obecnie pełni posługę w parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Sosnowcu-Niwce.

O. Jerzy Sylwester FILIP SJ (Jezuita) – urodził się w 1971 r. w Brzesku, ukończył szkołę podstawową i Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Brzesku, po egzaminie maturalnym w 1992 r. przez cztery lata kontynuował naukę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie na kierunku historycznym, w 1996 r. zgłosił się do Zgromadzenia Księżów Jezuitów i w tym samym roku rozpoczął dwuletni nowicjat w Starej Wsi zakończony złożeniem ślubów wieczystych, następnie studiował filozofię w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie, potem teologię na Wydziale Teologicznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie.

rzystwa Jezusowego „Bobolanum” w Warszawie uzyskując tytuł magistra, by w dalszej kolejności podjąć studia na Wydziale Pastoralnym „Pastorale Giovanile” Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie. Świecenia kapłańskie przyjął w 2008 r., pracował w Nowym Sączu i Wrocławiu, a obecnie pełni posługę w jezuickiej parafii w Krakowie jednocześnie ucząc w krakowskim Liceum Jezuickim im. św. Stanisława Kostki.

Ks. Krzysztof CHAIM – urodził się w 1974 r. w Brzesku, gdzie przy ul. Ogrodowej wówczas mieszkali jego rodzice, którzy w 1981 r. przeprowadzili się na ul. Partyzantów w parafii Miłosierdzia Bożego. Ukończył Szkołę Podstawową Nr 3 oraz Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Brzesku, a po maturze rozpoczął studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, z których po roku zrezygnował wybierając Wyższe Seminarium Duchowne w Tarnowie. Świecenia kapłańskie przyjął 26 maja 2001 r., a nazajutrz w niedzielę 27 maja odprawił pierwszą Mszę św. prymicyjną w naszej parafii. Skierowany został do pracy w Tymbarku jako wikariusz i katecheta, potem w Tarnowie, gdzie oprócz regularnych obowiązków przez dwa lata pełnił funkcję duszpasterza niesłyszących okręgu tarnowskiego. 1 września 2008 r. wyjechał do Polskiej Misji Katolickiej w Walii, a w 2011 r. zorganizował Polską Parafię pw. św. Rodziny w Enfield (Londyn – Anglia), która u początków swego istnienia liczyła kilka osób, a obecnie - około 1.000 i w tej parafii sam pełni posługę do dzisiaj.

O. Maciej Adam CIAMAGA CSMA (Michalita) – urodził się w 1981 r. w Brzesku, uczęszczał do szkoły podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego w Brzesku, a po maturze wstąpił do Zgromadzenia Zakonnego Świętego Michała Archaniola (CSMA). W 2000 r. rozpoczął nowicjat w Pawlikowicach po roku zakończony złożeniem ślubów czasowych, następnie podjął studia filozoficzno-teologiczne uzyskując tytuł magistra teologii w zakresie dogmatyki. W 2006 r. złożył śluby wieczyste, a w 2008 r. przyjął święcenia kapłańskie. Na pierwszą placówkę został skierowany do Krosna, od 2010 r. realizuje swe powołanie służąc z oddaniem jako misjonarz w Ameryce Południowej - trudnym i wymagającym kontynencie, obecnie na terenie Paragwaju.

Ks. Mariusz Maksymilian MRZYGLÓD – urodził się w 1984 r. w Krakowie i tam początkowo mieszkał, po przeniesieniu się jego rodziny do Brzeska uczęszczał do Szkoły Podstawowej Nr 2 i ukończył Liceum Ogólnokształcące w Brzesku, w 2003 r. bezpośrednio po maturze wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie, święcenia kapłańskie przyjął w 2009 r. i skierowany został do pracy w parafii. Od roku 2017

pracuje jako wikariusz w parafii św. Wawrzyńca w Nowym Sączu-Biegonicach.

O. Marek KORDECKI CSrR (Redemptorysta) – urodził się w 1985 r. w Brzesku i tutaj ukończył szkołę podstawową oraz Liceum Ogólnokształcące, po maturze w 2004 r. wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela. Odbýwał dwuletni postulat w Krakowie, a nowicjat w Lubaszowej k/Tuchowa, następnie studiował w Wyższym Seminarium Duchownym O.O. Redemptorystów w Tuchowie i tam przyjął święcenia kapłańskie w 2011 r. Został skierowany do pracy w Elblągu i Toruniu, gdzie pełnił posługę w rozgłośni Radia Maryja i w tym czasie studiował na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, następnie pracował w Szczecinku, a w 2017 roku rozpoczął studia doktoranckie na Akademii Alfonsjańskiej „Alfonsianum” w Rzymie, gdzie studiuje do dzisiaj.

Ks. Marcin LIBERA MS (Saletyn) – urodził się w 1984 r. w Bochni i tam mieszkał aż do czasu ukończenia szkoły podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego Nr 1, terytorialnie przynależał do parafii pw. św. Jana Nepomucena, ale aktywnie udzielał się w Chłopięcym Chórze „Pueri Cantores Sancti Nicolai” przy Bazylice św. Mikołaja. Rodzina O. Marcina przeprowadziła się do Brzeska w 2005 r. i w tym też roku wstąpił do Zgromadzenia Księża Misjonarzy Saletynów, dwuletni postulat odbywał w Łętowym k/Mszany Dolnej, a sześcioletni nowicjat w Krakowie i tam przyjął święcenie kapłańskie w 2013 roku, wcześniej uzyskując tytuł magistra. Skierowany został do pracy w Rzeszowie, w Łętowym, a obecnie posługę duszpasterską pełni w parafii Matki Bożej Saletyńskiej w Krakowie koordynując pracę wielu grup w parafii (m.in. LSO) oraz jest katechetą w szkole podstawowej (m.in. przygotowuje dzieci do I Komunii św.).

Br. Wojciech PAWŁOWSKI OFMCap (Kapucyn) – urodził się w 1990r. w Oświęcimiu i tam mieszkał do czasu ukończenia II klasy szkoły podstawowej. Jego rodzice wraz z bratem przeprowadzili się do Brzeska i br. Wojciech od III klasy uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 2, a potem do Liceum Ogólnokształcącego w Brzesku. Po maturze w 2009 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, roczny postulat odbywał w Stalowej Woli, roczny nowicjat w Sędziszowie Małopolskim, a dalsze 7-letnie przygotowania do kapłaństwa w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął w 2018 r., a w poniedziałek po prymicjach (28 maja 2018 r.) uzyskał tytuł licencjata filologii klasycznej na Wydziale Filologii w Instytucie Filologii Klasycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, posługę kapłańską rozpoczyna w parafii pw. św. Augustyna we Wrocławiu.

Z parafii pochodzi

Kleryk Michał WOŹNIAK przygotowujący się od 2015 r. do święceń kapłańskich w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach.

SIOSTRA ZAKONNA POCHODZĄCA Z PARAFII

Magdalena Katarzyna ŚWIERAD – s. Maria Natana (Józefitka) - urodziła się w 1983 r. w Bochni, początkowo jej rodzina mieszkała na ul. Przemysłowej w parafii św.

Jakuba, a obecnie na osiedlu W. Jagiełły na terenie naszej parafii. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczęszczała do Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół w Szczurowej i tam zdała maturę w 2002 roku. Zaraz po maturze została przyjęta do Zgromadzenia Sióstr Św. Józefa i wyjechała do Domu Generalnego w Krakowie na roczny postulat. Potem odbyła dwuletni nowicjat w Kluczborku k/Opola i tam w 2005 roku złożyła śluby czasowe. Wówczas przybrała imię zakonne s. Maria Natana, przygotowując się do ślubów wieczystych pracowała w placówkach w Krośnie, Tuchowie, a obecnie jest w Krakowie, od września rusza na misje do Ameryki Południowej.

Informacje zebrała i opracowała Dorota Majka

RELACJA Z PRYMICJI BR. WOJCIECHA PAWŁOWSKIEGO

Bóg powołał Cię po to, abyś był z Nim

27 maja, w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej, o godzinie 11.30 w naszym kościele Prymicyjną Mszę Świętą odprawił pochodzący z tutejszej parafii – **brat Wojciech Pawłowski**, który przyjął święcenia kapłańskie w Krakowie w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów 19 maja 2018 r.

Święcenia i prymicje brata Wojciecha odbyły się, jak to określił głoszący okolicznościową homilię brat Piotr - „pod wielkim, przemożnym protektorem”, gdyż w niedzielę, 20 maja obchodziliśmy Zesłanie Ducha Świętego, we czwartek 24 maja - Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego Kapłana, w dniu prymicji – Uroczystość Trójcy Przenajświętszej, a za cztery dni - Boże Ciało; On sam ma też wielkich patronów, świętych Wojciecha, Marka, Franciszka i zza między św. Stanisława ze Szczepanowa.

Kaznodzieja nawiązując do Słowa Bożego czytanego w tym dniu zwrócił uwagę, że w sposób specyficzny, ale jak najbardziej wskazany, właśnie do Wojciecha można odnieść piękne, pozytywne wytłumaczenie nieobecności jednego z apostołów na spotkaniu z Jezusem: „To Wojciech jest dzisiaj wezwany, aby być dwunastym apostołem, czyli świadkiem, tym, który pójdzie i zanieś Jezusa Chrystusa współczesnemu światu. Tam, gdzie go przełożeni pošlą, będzie świadczył swoim życiem, będzie głosił Ewangelię swoimi ustami”. **„Bóg powołał Cię do tego, abyś był z Nim. Jezus Chrystus, Bóg Wszechmogący, to Twoja Miłość, to źródło siły – kontynuował brat Piotr, zwracając się do Prymicjanta – Dbaj i pielęgnuj każdego dnia to źródło. A to co otrzymasz od Boga dawaj ludziom spalając się dla nich”.**

Brat Wojciech przybył do kościoła z towarzyszeniem rodziny, współbraci, przyjaciół, znajomych, sąsiadów, w kwietnym wieńcu niesionym przez dziewczęta z DSM.

Został powitany przez księdza Proboszcza i procesyjnie wprowadzony do ołtarza. Tutaj, w imieniu parafii słowa do brata Prymicjanta skierowała pani Agata Podłęcka: „ Nasza parafialna wspólnota przepełniona jest dziś radością i szczęściem, że stąd – z parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku – wyrósł kapłan i to kapłan niezwykle, bo przyodziały w brązowy habit świadczący o wyborze drogi pełnej nie tylko Boga, ale i prostoty i skromności” – powiedziała. Wraz z zapewnieniem o wspólnotowej modlitwie ofiarowała także poetycką refleksję:

*„Bóg nie mówi często wiele
Bóg przemawia tylko raz
W sobie tylko znany sposób
Podarował tobie czas*

*Czas niezwykle czas kapłański
Powiązany mapą dróg
Przemierzanych bosą stopą
Aż po nieba bramy próg*

*Podsunąwszy Ci Franciszka
Z ptakiem wilkiem i ze łzami
Kazał radość doskonałą
Siać Ci cicho między nami*

*Biegaj wiatrem biegaj polem
Zastuchany w Boga mowę
Jako kapłan śmierć przywitaj
Gdy przyprószy Twoją głowę”*

Z kolei do „tego, który jeszcze niedawno był jednym z nich i służył przy ołtarzu czytając Słowo Boże na ambonie”, zwrócili się przedstawiciele Liturgicznej Służby

Ołtarza słowami: „W dniu Twoich parafialnych prymicji chcemy Ci życzyć, aby przez Ciebie, przez Twoją posługę sakramentami, głoszenie słowa, objawiała się moc Najwyższego. i otwierały się serca ludzi”.

Ksiądz proboszcz Wojciech Werner witając swojego imiennika przytoczył fragment wiersza księdza Jana Twardowskiego „Własnego kapłaństwa się lękam...” i powiedział: „Pewnie to zadziwienie i ten lęk jest w Twoim sercu drogi prymicjancie”. Dziękował Bogu za dar jego kapłaństwa, za rodziców, rodzeństwo i życzył: „Niech Chrystus, który jest Twoim Mistrzem prowadzi Cię po drogach kapłańskiego życia. Niech św. Franciszek i św. Wojciech wypraszają Ci przed Bogiem w Trójcy

Świętej Jedynym prostotę i świętość kapłańskiego życia... Abyś wszystkich, których Bóg postawi na Twojej drodze potrafił choć trochę do Niego przyprowadzić, choć trochę Jego im przybliżyć. Abyś był skutecznym narzędziem w Bożym ręku tak, jak św. Wojciech, jak św. Franciszek, jak święci apostołowie Bożego miłosierdzia.”

Sam zaś brat Wojciech w podziękowaniach wygłoszonych na koniec uroczystości prosto i skromnie podkreślił, że ciągle, od rekolekcji przed święceniami, towarzyszy mu słowo „nie zasłużyłem”. A z obrazka prymicyjnego, pod wizerunkiem Jezusa z Całunu Turyńskiego, uwagę zwracają słowa „Potrzeba, by On wzrastał a ja się umniejszał.” (J 3,30).

Po Mszy świętej Prymicyjnej i po procesji za Jezusem w Najświętszym Sakramencie brat Wojciech udzielił błogosławieństwa księżom, siostronom zakonnym, Służbie Liturgicznej Ołtarza, Rodzicom i rodzinie, przyjaciołom i wszystkim obecnym na tej podniosłej uroczystości.

Małgorzata Toboła

GRUPY I WSPÓLNOTY

Akcja Katolicka

Akcja Katolicka w Polsce została reaktywowana w 1996 roku. Zaczęły powstawać wówczas pierwsze struktury lokalne, a następnie wybrano władze krajowe w Częstochowie w wigilię święta Chrystusa Króla, które jest od tej pory świętem patronalnym Akcji Katolickiej w Polsce. Organizacji patronują św. Jan Paweł II oraz św. Wojciech.

Akcja Katolicka jest według Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 312 § 1 p. 2 KPK) publicznym stowarzyszeniem wiernych erygowanym przez Konferencję Episkopatu Polski, posiada osobowość prawną. W kraju działa pod zwierzchnictwem Konferencji Episkopatu Polski, w diecezji pod zwierzchnictwem biskupa diecezjalnego, poprzez Asystentów Kościelnych: krajowego i diecezjalnych, a w terenie poprzez asystentów dekanalnych i parafialnych.

„Zadaniem Akcji Katolickiej jest **pogłębienie for-**

macji chrześcijańskiej jej członków oraz współpraca świeckich z hierarchią w realizowaniu misji Kościoła.

Członkowie Akcji Katolickiej są współpracownikami proboszcza, dyspozycyjni do działania w różnych dziedzinach, w zależności od potrzeb, jakie się jawią. Zadaniem członków Akcji jest tworzenie porozumienia i wspólnego działania różnych ruchów, organizacji, stowarzyszeń bez naruszania ich charyzmatów i tożsamości.

Akcja Katolicka nie ma swojego lidera i swoich celów. Jej liderem jest Kościół i realizacja celów Kościoła.” /za <http://ak.org.pl/o-nas/cele/>

W parafii Miłosierdzia Bożego Oddział Akcji Katolickiej powstał z inicjatywy i pod opieką duchową ks. proboszcza Wojciecha Wernera w czerwcu 2013 roku. Oficjalnie Oddział został erygowany Aktem Biskupa Tarnowskiego Andrzeja Jeża 30 września 2013 r. Asystentem diecezjalnym jest obecnie ks. dr Jan Bartoszek, a dekanalnym dla dekanatu Brzesko i parafialnym - ks. Wojciech Werner.

Funkcję prezesa naszego Oddziału drugą kadencję pełni Krzysztof Mariankowski, któremu w sprawach organizacyjnych pomaga Zarząd: Piotr Duda, Urszula Grabarz, Małgorzata Toboła oraz Komisja Rewizyjna: Emil Biel, Andrzej Capik i Helena Filip. Deklaracje członkowskie złożyły 32 osoby, a obecnie Oddział liczy 26 członków zwyczajnych oraz kilku wspierających. Członkiem zwyczajnym Akcji Katolickiej może zostać katolik świecki, który ukończył 18 rok życia. Przyjęcie do Akcji Kato-

lickiej poprzedza odbycie rocznego stażu kandydackiego, który w uzasadnionych przypadkach może być skrócony.

Spotkania odbywają się w każdy drugi wtorek miesiąca o godzinie 19.00 i składają się z formacji duchowej oraz części informacyjno – organizacyjnej. Parafialny Oddział AK działa zgodnie ze Statutem Akcji Katolickiej w Polsce oraz Regulaminem Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej i realizuje zadania ogólnodiecezjalne, dekanalne jak i własne współpracując z innymi formacjami i grupami parafialnymi. Są to na przykład:

- dekanalne spotkania formacyjno – integracyjne tzw. opłatek lub dzień skupienia
- diecezjalne i międzydiecezjalne spotkania modlitewno – formacyjne, jak np. „O chrześcijański kształt patriotyzmu” w sanktuarium św. Andrzeja Boboli w Strachocinie,
- udział w tzw. Dniach Społecznych, Diecezjalnych Marszach dla Życia,
- Wielkopostne rekolekcje diecezjalne w Ciężkowicach,
- spotkania z misjonarzami, opieka nad Kolędnikami Misyjnymi
- akcje modlitewne – np. Droga Krzyżowa ulicami Brzeska, Koronka na ulicach miast, modlitwa różańcowa w Radiu RDN,
- pielgrzymki, np. ogólnopolska na Jasną Górę, do Tuchowa, Szczepanowa, do Dukli i Miejsca Piastowego i inne, odwiedziny pielgrzymów PPT,
- udział w zajęciach Uniwersytetu Nauczania Społecznego Jana Pawła II,
- dokumentowanie wydarzeń w parafii i POAK-u, współredagowanie strony parafialnej, prowadzenie Kroniki Parafialnej oraz Kroniki Akcji Katolickiej, współtworzenie gazety parafialnej, współpraca z mediami,
- podejmowanie Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego, zbieranie podpisów w obronie życia poczętego oraz pod projektem ustawy nt. zakazu pracy w niedziele, liczenie wiernych.

POAK posiada swój sztandar ufundowany przez troje,

chcących pozostać anonimowymi, darczyńców. Uroczyste poświęcony 27 listopada 2016 r. towarzyszy Oddziałowi w uroczystościach na terenie parafii oraz poza nią. Członkowie noszą odznaki/ metalowy znaczek z literami „AK” wpisanymi w krzyż/ i legitymacje. Mottem Akcji

Katolickiej są słowa jej ojca duchowego św. Jana Pawła II zapisane w Deklaracji Programowej Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej: „Podwólcie waszą miłość i wysiłek, by przez świętość życia i zapal apostolski czynić coraz wspanialszym oblicze Kościoła”.

Animatorzy Młodzieżowi programu „Młodzi na progu”

W naszej parafii od 2014r. działa wspólnota animatorów, jej celem jest przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmowania. Inicjatorem jej powstania był ksiądz Krzysztof Ceglarz. Zgromadził on grupę młodych ludzi chętnych pomóc mu w tym przedsięwzięciu. Przyszli animatorzy zostali wysłani na specjalne szkolenie dotyczące przygotowania młodzieży do sakramentu, a szczególnie pracy w małych grupach. Zadaniem animatora jest prowadzenie spotkań z młodzieżą według specjalnie przygotowanego konspektu. Spotkania odbywają się 2 razy w miesiącu, nieodzownym punktem przygotowania są trzydniowe rekolekcje, na których (często z pomocą eki-

py z innych wspólnot „Młodych na Progu”) animatorzy dzielą się swoim świadectwem spotkania i życia z Jezusem. Wspólnota nieustannie się zmienia: w 2015r. miejsce dotychczasowego opiekuna duchowego wspólnoty zajęł ksiądz Karol Tokarczyk, zmianie ulega także grono animatorów, obecnie jest nas ok. 20 osób. Ekipa animatorów dba także o własny rozwój duchowy, dlatego spotykamy się co najmniej 2 razy w miesiącu i rozważamy Pismo Święte oraz planujemy działania wspólnoty na najbliższy czas. Poza przygotowaniem spotkań oraz rekolekcji lubimy aktywnie spędzać czas, między innymi jeździmy w góry lub na spływy kajakowe.

Michał Plichta

Biblioteka parafialna

Mieści się w budynku parafialnym w sali nr 21. Działa od 5 października 2001r. i zaprasza w środy w godz. 16:00 - 20:00. Wejście prowadzi przez kawiarenkę Makarios.

Księgozbiór obejmuje ok. 5000 woluminów w tym ok. 60% to książki o tematyce religijnej, a pozostałe to beletrystyka i literatura dziecięca. Każdy czytelnik może znaleźć ciekawą pozycję książkową. Dla pragnących pogłębić wiedzę religijną i duchowość chrześcijańską jest okazja do przeżycia intelektualnej przygody. Książki przecież pomagają żyć i dokonywać niełatwych wyborów.

Tematyka religijna podzielona jest m.in. na:

- Encykliki
- Historię Kościoła
- Kult Miłosierdzia Bożego
- Mariologię
- Pismo Święte
- Sakramenty
- Teologię pastoralną

Tróję Świętą

Życie duchowe człowieka

Żywoty Świętych

Prezentując niektóre w/w działy należy zwrócić uwagę na pozycje książkowe dotyczące lektury Pisma Świętego, które pomagają zrozumieć słowo Boże, pogłębiają równocześnie wiarę człowieka i ułatwiają uczestnictwo w liturgii Kościoła. Natomiast biografie świętych i błogosławionych - świadków wiary ukazują, w jaki sposób można współpracować z łaską Bożą. Pozwalają zrozumieć, gdzie leży sekret świętości.

Z kolei książki o modlitwie i życiu duchowym traktują o regułach życia wewnętrznego. Głębia myśli ich autorów stanowi wobec rozproszenia, w jakim żyjemy, prawdziwy duchowy pokarm, źródło wewnętrznego pokoju, inspirujące do życia słowem Bożym. Obok pozycji religijnych jest wiele książek z literatury pięknej, nawet lektur szkolnych. Biblioteka dysponuje również czasopismami religijnymi oraz kasetami video, w większości o charakterze religijnym. Osobom chętnym pozostaje tylko czerpać z tego, co jest, wybierać, czytać i polecać najbliższemu.

Caritas

Parafialny Oddział CARITAS rozpoczął pracę w parafii Miłosierdzia Bożego 18.10.2001r. Na pierwsze spotkanie przyszedł 24 osoby. Opiekę duchową sprawował ów-

czesny proboszcz ks. Józef Mularz. Od roku 2011 funkcję tę pełni ks. Wojciech Werner.

Zadania organizacji określane są przez Statut Caritas Diecezji Tarnowskiej. Spotkania formacyjne odbywają się w każdy pierwszy wtorek miesiąca po Mszy Świętej wieczornej. Paczki dla podopiecznych wolontariuszki wydają raz w miesiącu, w trzecią sobotę.

Kiosk CARITAS otwarty jest w niedziele po mszach świętych do południa, kiedy to kwestuje się, rozprowadzając świece, znicze, kartki itp. pozyskując w ten sposób środki na pomoc potrzebującym. Ponadto fundusze są pozyskiwane: z tzw. „tacy weselnej”, czyli składki zbieranej w czasie mszy świętych ślubnych, ze składek w czasie Środy Popielcowej w połowie odprowadzanych do Diecezjalnej Caritas, ze skarbonki św. Antoniego i zbiórek okazjonalnych do puszek. Zasilają go również prywatni anonimowi darczyńcy.

Caritas parafialna podejmuje również wiele dzieł miłosierdzia, przejawiających się w konkretnym działaniu samodzielnym, bądź też razem z młodzieżą ze szkolnego koła Caritas z pobliskiego Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1. Jest to m.in. rozprowadzanie świec wigilijnych w ramach „Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom”, kartek świątecznych, opłatków, baranków, paschalików, z okazji uroczystości Wszystkich Świętych zniczy, zaś co roku w pierwszą niedzielę października w ramach akcji diecezjalnej „Chleb za chleb” pełnowartościowego pieczywa tzw. „chlebków miłosierdzia”. Młodzi wolontariusze z tej szkoły wraz z opiekunką Koła panią mgr Dorotą Dudą uczestniczą w obchodzonego co roku 11 lutego Dniu Chorego. Razem z paniami z parafialnego oddziału Caritas odwiedzają chorych dzieląc się wspólną modlitwą, dobrym słowem i symbolicznym podarunkiem. Ponadto młodzież pomaga w pakowaniu paczek żywnościowych, które Caritas przygotowuje dla swoich podopiecznych każdorazowo z okazji świąt.

Do nich należy troska o stałych podopiecznych, których jest około trzydziestu oraz osoby doraźnie potrzebujące wsparcia. Jeśli sytuacja wymaga, to trzeba zakupić dla

nich węgiel na zimę, pomóc wykupić leki, dofinansować opłaty za media. W zależności od potrzeb parafialna Caritas obejmuje opieką dzieci, fundując im obiady w stołówce szkolnej, zakupując przybory, zeszyty. Wspiera finansowo również działalność grup dziecięcych i młodzieżowych w parafii, jak np. Ziarenka Nadziei i Grupa Teatralna GT. Wiele poświęcenia i czasu wolnego wolontariuszek wymagają stałe dyżury w przykościelnym kiosku Caritas.

Koordynują także poprzez specjalną skrzynkę na ogłoszenia i tablicę informacyjną dystrybucję pomocy rzeczowej w postaci odzieży, sprzętów, nawet mebli, a od listopada 2017 roku również poprzez gazetę parafialną w kąciku „Ogłoszenia drobne”.

Tak wiele działań podejmuje obecnie we współpracy z młodzieżą tylko 8 wolontariuszek Oddziału Parafialnego Caritas, dlatego przydadzą się każde nowe ręce i serca gotowe do pomocy potrzebującym. Caritas zaprasza do współpracy.

Chór Gaudium

Powstał w 2011 r. przy parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku z inicjatywy Iwony Mikołajek i Andrzeja Gicali, gromadząc w swych szeregach dorosłych pasjonatów śpiewu i muzyki z obszaru tej parafii jak również spoza niej. Do grupy dołączył z własnej inicjatywy ks. Przemysław Podobiński, który sprawował opiekę duchową, a także czynnie realizował tutaj swoje muzyczne zainteresowania do września 2017 roku, kiedy to został posłany do Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie, aby przygotować się do pracy na misjach. Zastąpił go ks. Sylwester Pustulka. Obec-

nie do chóru należy około 40 osób – kobiet i mężczyzn, którzy różnią się wiekiem, zawodem, stanem, ale których łączy radość śpiewania i radość wspólnych prób, spotkań, występów. Nie mogło być inaczej, gdyż słowo *gaudium* po łacinie oznacza właśnie radość. Chórzystów do występów fachowo przygotowuje i dyrygenturę prowadzi Iwona Mikołajek przy współpracy z Andrzejem Gicalą i z akompaniатorem Krzysztofem Musiałem. W różnorodnym i bogatym repertuarze zespół posiada utwory

muzyki filmowej, kolędy i pastorałki, poezję śpiewaną, przeboje muzyki popularnej, pieśni religijne, patriotyczne i inne. Pracuje nad nim na próbach w każdy czwartek, o godzinie 20.00 w salce nr 22 nad kawiarenką w domu parafialnym. Ponadto szlifuje formę w czasie wyjazdowych warsztatów muzycznych.

Kierownictwo wraz z opiekunem duchowym oraz członkowie chóru zapraszają serdecznie do swego grona wszystkich pragnących dzielić się z innymi swoimi talentami wokalnymi, tutaj je rozwijać i realizować swoje marzenia. Chór nie poprzestaje na wypełnianiu swego głównego programowego zadania jakim jest udział w oprawie liturgicznej, szczególnie podczas uroczystych Mszy św., ale także uczestniczy w ważnych wydarzeniach i koncertach w parafii i w brzeskim RCKB. Ostatnio również kon-

certuje coraz dalej, jak np. we Wrocławiu i w Bułgarii.

Do tej pory były to:

- cykliczne coroczne koncerty kolęd i pastorałek
- koncert muzyki filmowej
- koncerty charytatywne
- koncert „Piosenki Poetów”
- udział wraz z Grupą 25+ we wspólnym projekcie „Przed sklepem jubilera” oraz misterium „Tajemnica Eucharystii”
- koncert w parafii NSPJ we Wrocławiu-Pawłowicach
- udział w międzynarodowym festiwalu „**Balkan Folk Fest 2015**” i prestiżowe wyróżnienie „The Best of the Best” – Złote Piaski, lipiec 2015 r.
- koncert „**Śladami wymagającej miłości**” 28 października 2016 o 18.00 w sali widowiskowej brzeskiego RCKB uświetnił zakończenie V Miesiąca Papieskiego organizowanego od pięciu lat przez Powiatową i Miejską Bibliotekę Publiczną w Brzesku.
- „Pop – Oratorium Miłosierdzie Boże” wykonane z Zespołem Muzyki Sakralnej LUMEN i kompozytorem z okazji Jubileuszu 25lecia parafii wykonane 3.06.2018r.

Dużym sukcesem dla GAUDIUM zakończył się XVIII Ogólnopolskiego Konkursu Chórów „O złotą strunę...” 9/10.04.2016 r. w Niepołomicach. W tym prestiżowym konkursie chór zdobył Srebrną Strunę, a 20.10.2017 r. I nagrodę w kategorii zespoły w VI Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki i Pieśni Religijnej „Miłosierdzie Boże wyśpiewać chcę” w Tarnowie.

Dziewczęca Służba Maryjna

Dziewczęca Służba Maryjna działająca przy parafii Bożego Miłosierdzia formacyjnie spotyka się raz w tygodniu, w tym roku szkolnym był to czwartek. Spotkanie trwa jedną godzinę. W spotkaniu uczestniczą dziewczynki ze Szkół Podstawowych Nr2 i Nr3. Tematyka spotkań dobrana jest do wieku i zapotrzebowań uczestniczek. To

nie tylko tematy formacyjne są poruszane, ale również te dotyczące życia szkolnego i koleżeńskiego. Dziewczynki chętnie biorą udział w rekreacji.

Dziewczęca Służba Maryjna w sposób widoczny uczestniczy w życiu parafii poprzez udział w nabożeństwach takich jak procesja różańcowa (w październiku),

procesja z lampionami (w adwencie), majówki. Bierze udział w procesjach Bożego Ciała syjąc kwiatki i nosząc poduszki. DSM organizuje i przeprowadza Kolędowanie Misyjne w parafii, a także sprowadza i sprzedaje co roku 6 stycznia „kadzidełka” na rzecz misji. Dziewczynki czynnie uczestniczyły w liturgii prymicyjnej (prowadzenie prymicjanta w wieńcu) oraz przygotowują liturgię

na mszę świętą pierwszopiątkową dla dzieci oraz biorą udział w innych uroczystościach parafialnych związanych z danym rokiem liturgicznym. Co roku modlą się za zmarłych na cmentarzu parafialnym.

W tym roku szkolnym i katechetycznym spotkania się zakończyły i serdecznie zapraszam po wakacjach.

S. Elżbieta Kęska

GRUPA 25+

„GRUPA 25+” powstała w czerwcu 2014 roku z inicjatywy rodziców z Przedszkola Parafialnego im. Św. S. Faustyny w Brzesku, po kolejnej realizacji przedstawienia dla dzieci. Ksiądz Proboszcz Wojciech Werner z radością przyjął tę inicjatywę i nadał jej obecną nazwę: GRUPA 25+. Ideą GRUPY 25+ jest: **„zrobienie czegoś dobrego dla siebie i dzielenie się tym z innymi”**. W GRUPIE 25+ spotykamy się na wspólnej modlitwie, poznajemy nowych ludzi i wspieramy się w trudnych chwilach, to tu nawiązują się przyjaźnie.

Jest to miejsce, gdzie można realizować swoje - schowane gdzieś na dnie szuflady - talenty artystyczne; aktorskie, scenograficzne, plastyczne... tu rozwijamy się twórczo i emocjonalnie. W ramach spotkań realizujemy m.in. warsztaty ze specjalistami z zakresu emisji głosu oraz konsultacje z zawodowymi aktorami, a także organizujemy wspólne wyjazdy. Średnia wieku w grupie wynosi 41 lat. Pierwsze oficjalne spotkanie GRUPY 25+ odbyło się 1 października 2014 r. w sali teatralnej naszej parafii. Od tamtej pory spotykamy się w każdej środę o godzinie 19.30. **GRUPĘ 25+ założyła i prowadzi Ewa Łupińska-**

-Toroń. Dla GRUPY 25+ „wiek człowieka jest atutem, młodość i starość to pojęcia względne, a serce i dusza nigdy się nie starzeją”.

Od rozpoczęcia działalności w październiku 2014 r. GRUPA 25+ ewangelizuje, włącza się w życie religijne, uczestniczy w wydarzeniach kulturalnych i charytatywnych w bliższym i dalszym środowisku oraz na wyjeździe. Współpracuje z grupami parafialnymi oraz włącza się w oprawę muzyczną podczas Wieczorów Uwielbienia. Oprócz rozwijania swoich pasji, uzdolnień aktorskich, wokalnie - muzycznych, plastycznych na cotygodniowych próbach do kolejnych przedsięwzięć artystycznych członkowie grupy wspólnie się modlą oraz biorą udział w wycieczkach, spotkaniach świątecznych, okolicznościowych i integracyjnych. Grupa działa cztery lata i do tej pory przygotowała i zrealizowała projekty:

- **przedstawienie teatralne „Przed sklepem jubilera”** wg Karola Wojtyły wystawione 12 i 19 kwietnia 2015 r. w parafialnej Sali teatralnej, 23 czerwca 2015 r. cha-

rytatywnie w RCKB w Brzesku, 11 października 2015 r. w ramach zakończenia VII Diecezjalnego Marszu dla Życia i Rodziny w RCKB, 24 października 2015 r. gościnnie we Wrocławiu w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa we Wrocławiu – Pawłowicach

- **misterium ewangelizacyjne „Tajemnica Eucharystii”** wg wizji boliwijskiej mistyczki Cataliny Rivas, którego premiera miała miejsce 22 listopada 2015 r. w kościele parafialnym. Od tamtej pory GRUPA 25+ wystawiła „Tajemnicę Eucharystii” 15 razy m.in. 13 lutego 2016 r. w Bazylice Katedralnej w Tarnowie oraz 12 marca 2016 r. w kościele parafialnym na rozpoczęcie rekolekcji wielkopostnych, 22 maja 2016 r. w kościele parafialnym jako przygotowanie do uroczystości Bożego Ciała, 27 lipca 2016 r. w kościele parafialnym w ramach Festiwalu Młodych ŚDM Kraków 2016, dwukrotnie w parafii Bł. Karoliny Kózki w Rzeszowie oraz Lubeni, w listopadzie 2017 dla

kleryków w Seminarium Duchownym w Tarnowie, w parafii św. Prokopa Opata w Jadownikach w styczniu 2018, w kościele pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Żukowicach Starych w marcu 2018, podczas Dni Kultury Chrześcijańskiej w parafii św. Jakuba w Brzesku w maju 2018

- **inscenizację bajki dla dzieci pt. „Świniopas”** w ramach współpracy z Regionalnym Centrum Informacyjno - Bibliotecznym, której premiera miała miejsce podczas „Nocy Andersena” w maju 2017r.
- **komedie pt. „Dom otwarty”** na motywach sztuki Michała Bałuckiego, której premiera miała miejsce w lutym 2017r i wystawiana była pięciokrotnie.

Obecnie GRUPA25+ pracuje nad wydaniem audiobooka „Tajemnicy Eucharystii”, trwają próby do kolejnych przedstawień, których premiery planowane są na pierwszy kwartał 2019 roku.

GRUPA 25+ zaprasza chętne osoby do współpracy.

Grupa Teatralna GT

Młodzieżowa Grupa Teatralna GT przy parafii p.w. Miłosierdzia Bożego w Brzesku istnieje od 1994r.

Spotkania odbywają się regularnie co piątek po mszy wieczornej, o godzinie 19-tej w salce teatralnej przy kościele. Gdy przygotowywane są spektakle bądź inne programy, intensywność spotkań wzmacnia się. Obecnie grupa liczy ok. 60 stałych członków.

Młodzi ludzie doskonalą swój warsztat aktorski, pracują nad dykcją, gestem, bogactwem słownictwa, ćwiczą pamięć, uczą się odpowiedzialności i systematyczności, pokonywania tremy, trudów i zniechęcenia mozolną pracą. Poza tym, gdy nie ma intensywnych prób, na co piątkowych spotkaniach grupa przy zapalonych świecach czyta i rozważa Pismo Święte lub pochyla się nad aktualnymi problemami związanymi z wiarą, modli się śpiewem, tańcem, śmiechem i radością. Włącza się aktywnie w prowadzenie śpiewu i modlitwy na mszach

pierwszopiątkowych dla młodzieży. Organizowane są zabawy, opłatki, wyprawy.

Młode dusze znajdują tu spontaniczność, otwartość, akceptację i wewnętrzny spokój. Pozostaje tylko ufać, że nie braknie młodych ludzi, którzy stanowią trzon i fundament grupy. Założycielką i animatorką grupy jest nauczycielka języka polskiego i logopeda - Agata Podłęcka. Opiekunka zabiega o wszelkie kontakty, ona też reżyseruje wszystkie przedsięwzięcia i pisze autorskie scenariusze sztuk teatralnych, montażu, kabaretów, poezji.

Piotr Podłęcki czuwa nad stroną techniczną, światłem i dźwiękiem oraz pełni funkcję opiekuna wspierającego, pani Anna Serwin nad dekoracjami i scenografią.

Opiekunami duchowymi byli: ks. prałat Józef Mularz, ks. Piotr Łabuda, ks. Piotr Mucha, ks. Mikołaj Piec, ks. Tomasz Jamróz, ks. Radosław Olejarz, ks. Przemysław Podobiński a obecnie jest to ks. Karol Tokarczyk. Każdy z nich żywo uczestniczył w życiu Grupy Teatralnej, dzieląc się talentami, którymi został obdarowany.

Do swej oferty artystycznej Grupa włączyła wspólne śpiewy przeplatane patriotycznym słowem na Dzień

Odzyskania Niepodległości przez Polskę kontynuowane od wielu lat.

Od 2009r. grany był tryptyk dramatyczny autorstwa Agaty Podlęckiej utrzymany w Bożonarodzeniowym klimacie, a poruszający palące i bolesne problemy współczesnych dzieci. Są to p „Jeszcze jedno Boże Narodzenie. Tato nie pij”, „To dziecko” i „Wołanie o miłość”.

Poprzez swą grę w jasełkach młodzi zbierają fundusze na dofinansowanie wyjazdowych warsztatów teatralnych w Zakopanem, Piwnicznej bądź Uściu Gorlickim i Bukowinie Tatrzańskiej.

GT ma w swym repertuarze liczne zupełnie odmienne tematycznie i nastrojowo sztuki Bożonarodzeniowe, montaże słowno – muzyczne, które ubogacają wiele uroczystości parafialnych, pielgrzymkowych, gminnych i powiatowych.

Ważnymi dokonaniem było włączenie się w Ogólnopolską Noc Profilaktyki w RCKB w Brzesku ze spektaklem „Tuż obok ciebie”, w Noce Muzeów na zamku

w Dębnie, w Maratony Czytania w PSP nr2 w Brzesku czy Miesiące Papieskie, m.in. przy współpracy MiPBP w Brzesku, a tu chociażby z montażem „Gdybyś Ty żył Ojciec Święty”. Ogromnym przeżyciem było wystawienie w więzieniu w Wiśniczu sztuki „Tato, nie pij”. Ważnym momentem były udział i nawet moderowanie Sympozjum Naukowego związanego z Janem Pawłem II w Bibliotece Uniwersytetu w Krakowie od 2015 r. GT od kilku lat prowadzi też z MiPBP akcje pod patronatem pary prezydenckiej „Narodowe Czytanie”.

Więcej o Grupie, o historii tej prawie równolatki parafii – w rubryce „Wspomnienia” /s.44/

Grupa Odnowy w Duchu Św. „Syjon”

Grupa została założona 15 sierpnia 1996 roku w święto Wniebowzięcia Matki Bożej, która patronuje nam do dziś. Grupę tworzy 30 osób w różnym wieku. Liderem jest Bogusława Komęza. Celem wspólnoty jest: poznanie, uwielbienie Boga i życie według Jego prawd oraz służba bliźnim poprzez modlitwę wstawienniczą i wsparcie duchowe.

Stałe spotkania grupy odbywają się w każdy poniedziałek o godz. 19.00 w sali nr 22 Domu parafialnego. W drugi poniedziałek miesiąca o godz. 19.00 uczestniczymy we wspólnotowej Mszy Świętej w kaplicy Matki Bożej naszego kościoła.

Na każdym spotkaniu modlitewnym obecny jest kapłan - opiekun (aktualnie ks. Zbigniew Baran), który czuwa nad prawidłowym rozwojem modlitwy oraz prawidłową interpretacją Pisma Św.

W czasie modlitwy polecamy Bogu wszystkie sprawy naszej Ojczyzny, parafii a zwłaszcza naszych rodzin i nas samych. Szczególną uwagę zwracamy, aby dłuższy

czas spotkania poświęcić na uwielbienie Boga za ogrom otrzymanych łask.

Bracie, siostro !

Jeżeli utraciłeś smak modlitwy,

Jeżeli poszukujesz czegoś nowego, co ma wartość w życiu według Ewangelii

Jeżeli pragniesz bardziej zbliżyć się do Boga

Jeżeli czujesz się skazany na życie w przeciętności

Jeżeli pragniesz zanurzyć się w Bożej miłości

ZAPRASZAMY I CIĘ ! RAZEM BĘDZIEMY WIELBIĆ JEZUSA I PROSIĆ O POTRZEBNE ŁASKI

A podczas wspólnego posiłku kazał im nie wychodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: „Słyszeliście o niej ode Mnie-mówił - Jan chrzczył wodą, a wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym”(Dz. 1,4-5)

Oto Ja zesłę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie przyobleczeni mocą z wysoka. (Łk. 24, 49)

Klub Seniora

Klub Seniora przy parafii pw. Miłosierdzia Bożego został założony na jednym z posiedzeń Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej z inicjatywy Bogusławy Komęzy. Pierwsze, organizacyjne spotkanie odbyło się 20 marca 2014 r. w świetlicy parafialnej. Ustalono wówczas plan działania oraz cele i zasady funkcjonowania Klubu. Członkami Klubu Seniora są renciści, emeryci oraz osoby samotne z terenu parafii, **a zaproszeni są wszyscy chętni**. Nawet jeśli zajmujesz się wnukami znajdź czas dla siebie. Czekamy! Spotkania odbywają się raz w miesiącu, po to by: aktywizować się i integrować ze środowiskiem i parafią, budować więzi międzypokoleniowe, polepszać swoją sprawność manualną i ruchową, dowartościowywać i podnosić swoją samoocenę, zaspokajać potrzeby kulturalne, poszerzać wiedzę o regionie i kulturze, dzielić się doświadczeniami.

Klub Seniora do tej pory uczestniczył w programach i projektach:

- program „Małopolska Karta Seniora” - w jego ramach uzyskaliśmy szeregu rabatów i zniżek w różnych sektorach gospodarczych, usługowych, zdrowotnych na terenie województwa małopolskiego (np. w uzdrowiskach, ośrodkach zdrowotno-medycznych, akademiach językowych, restauracjach, kawiarniach, kinach, teatrach, centrach sportu, zdrowia i urody). Kartę Seniora uzyskały 22 osoby.
- bezpłatny 104 godzinny **kurs komputerowy** w ramach projektu ECDL – Aktywna Przyszłość. Uczestniczyło w nim 18 członków Klubu od 28 maja do 23 lipca 2014 r., nabywając i podwyższając swoje umiejętności w zakresie technologii ITC, na zakończenie przystępując do siedmiodziesiętnego egzaminu. Mimo niełatwego programu i wysokich wymagań wszyscy ukończyli kurs pomyślnie i zdali egzamin, a 3 września w kawiarence Makarios otrzymali stosowne certyfikaty ECDL
- dziewięciomiesięczny **kurs języka angielskiego**

I stopnia zakończony egzaminem – uczestniczyło 15 osób.

- trwa kolejny dwustopniowy kurs języka angielskiego - **I stopień - 6 osób, II stopień - 6 osób**

Odbyły się spotkania o tematyce prozdrowotnej: z **rehabilitantem** mgr Piotrem Piekarczykiem przedstawicielem Centrum Rehabilitacyjno – Leczniczego w Brzesku na temat „Sposoby leczenia dolegliwości narządów ruchu” i **dietetyczką** P. Haliną Skrzekucką – na temat „Stosowanie ziół w codziennej diecie żywieniowej i kuchni polskiej”, połączone z degustacją soków i herbaterek oraz w marcu „Prawidłowe odżywianie ludzi starszych” oraz **integracyjne** w okresie przedświątecznym, kiedy to dzielimy się przepisami kulinarnymi, pomysłami na środki czystości i usprawnienia w pracach porządkowych i spotkania **opłatkowe** połączone ze śpiewaniem kolęd. W czasie **zajęć rękodzielniczo – plastycznych** wykonujemy ozdoby świąteczne, szydełkujemy. Część prac udostępniamy na wystawkach w kawiarence lub salkach

parafialnych, a część przeznaczmy na cele charytatywne.

W ramach Klubu zorganizowane zostały następujące wyjazdy:

- pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej i Centrum Jana Pawła II w Łagiewnikach,
- trzydniowa pielgrzymka do Lichenia,
- wyjazdy na baseny termalne w Solcu, zwiedzanie kolegiaty w Wiślicy,
- kolejny wyjazd na baseny termalne w Solcu połączone ze zwiedzaniem Buska Zdroju,
- wyjazd do teatru im. L. Solskiego w Tarnowie na sztukę Karola Wojtyły „Brat naszego Boga” oraz W. Szekspira „Poskromienie złoŹnicy” połączone ze zwiedzaniem Tarnowa,
- wyjścia do kina Planeta w Brzesku na filmy „Karolina”, „Bóg nie umarł”, filmy o papieżu Janie Pawle II,
- pięciodniowa pielgrzymka do Budapesztu – „Śladami świętych sióstr”,
- pięciodniowa pielgrzymka do Wilna, Świętej Lipki, Gietrzwałdu, Sokółki,

- dwudniowa wycieczka do Wrocławia związane z 100 rocznicą odzyskania niepodległości

Do prawidłowej rekreacji i wypoczynku przygotowaliśmy się poprzez szkolenie z poprawnego chodzenia z kijkami do Nordic –Walking. Szkolenie, w którym uczestniczyło 15 osób było prowadzone przez trenera,

a po jego zakończeniu grupa odbyła trzymiesięczny trening. Nabyte umiejętności wykorzystaliśmy na wczasach w Sianożętach, gdzie wypoczywaliśmy aktywnie w 2017 r. i ponownie będziemy w roku bieżącym. Klub Seniora organizuje również w grudniu samolotową pielgrzymkę do Sanktuariów Malty.

Kawiarenka MAKARIOS

Młodzież, która przychodzi tutaj każdego dnia ma możliwość bezpiecznego spędzenia godzin popołudniowych. Można zagrać w tenisa stołowego, uczestniczyć w różnego rodzaju zajęciach prowadzonych przez opiekunów: kółku plastycznym, lekcjach gry na gitarze, czy obejrzeć interesujący film. Nad całością czuwają dwie panie opiekunki: Małgorzata Styrna i Anna Serwin.

Kawiarenka jest czynna w dni powszednie od 14.00 do 20.00.

Miłosierni

Miłosierni swoją działalność rozpoczęli już w 2015 jako parafialny komitet organizacyjny Światowych Dni Młodzieży pod przewodnictwem ks. Przemysława Podońskiego i Marty Bąk. W tym czasie grupa zajmowała się stroną organizacyjną ŚDM w parafii oraz w dekanacie brzeskim, współpracując przy tym z parafią św. Jakuba oraz parafią w Jadownikach. Oprócz logistycznego przygotowania minionego wydarzenia, komitet zajął się także przygotowaniem duchowym. Z tego powodu grupa aranżowała wyjazdy na diecezjalne spotkania młodych SYNIAJ, odbywające się na terenie diecezji tarnowskiej, prowadziła okręgowe spotkania młodych oraz zapoczątkowała odbywające się do tej pory w naszym kościele wieczory Uwielbienia. Dzięki warsztatom uwielbienia tańcem i modlitwą flagami młodzi mogli z radością wielbić Boga. Taka działalność komitetu wywołała duże zain-

teresowanie wśród młodzieży, dlatego na początku 2016 roku grupę zasilili nowi członkowie.

Do zdań, jakie podejmowała grupa w 2016 roku zaliczały się m.in.: organizowanie szkoleń dla wolontariuszy, realizacja imprez okolicznościowych, pikniki dla rodzin i przyjaciół ŚDM. Grupa wyjeżdżała także do Brzegów na cotygodniowe czuwanie na Campus Misericordie, modląc się tańcem flagami. Aby zdobyć dodatkowe fundusze na zbliżający się wtedy przyjazd papieża Franciszka do Polski młodzi rozprowadzali własnoręcznie robione pierniczki i różańce. Grupie zależało na tym, aby Duch Boży i atmosfera zbliżającej się radości dotarła do każdego domu parafii przez wspomniane cegiełki. W trakcie samych Światowych Dni Młodzieży grupa zajmowała się pielgrzymami, którzy przybyli do naszej parafii z Francji, czuwając nad ich bezpieczeństwem oraz dbając o to, aby jak najmilej przeżyli oni ten święty czas.

Zawiązana wspólnota bardzo się ze sobą żyła i nie chciała ona kończyć tej wspaniałej przygody wraz z za-

kończeniem Światowych Dni Młodzieży w Krakowie, dlatego po długich dyskusjach i rozważaniach postanowiła kontynuować swoją działalność pod nazwą Miłosierni. Mottem przewodnim grupy są słowa wypowiedziane przez papieża Franciszka podczas ŚDM w Krakowie: „aby pójść za Jezusem trzeba mieć trochę odwagi, trzeba zdecydować się na zamianę kanapy na parę butów, które pomogą ci chodzić po drogach, o jakich ci się nigdy nie śniło, ani nawet o jakich nie pomyślałeś”. Obecnie gru-

pa pod przewodnictwem ks. Sylwestra Pustułki zajmuje się rozważaniem i dyskutowaniem nad Słowem Bożym, organizuje comiesięczne Uwiełbienia oraz pracuje nad stworzeniem przedsięwzięcia, które miałyby pomagać oraz zajmować się osobami starszymi i samotnymi z naszej parafii. Grupa jest otwarta i czeka na nowe twarze. Jeżeli Ty także chcesz podążać posłaniem Ojca Świętego – zapraszamy!

Dominika Gorczyca

Ministranci i lektorzy

Drodzy Chłopcy! Jeśli pragniecie dołączyć do grona ministrantów, podejmijcie wyzwanie służby Panu Bogu przy ołtarzu. Powiedzcie o tym Waszemu księdzu katechecie, siostrze na religii lub zgłoście to pragnienie w zakrystii. Przygotowanie do posługi ministranta rozpoczyna się we wrześniu każdego roku i trwa ono aż do maja, kiedy to następuje uroczyste przyjęcie nowych ministrantów przez księdza proboszcza. Ministranci spotykają się raz w tygodniu, w środy o 16.30.

Ministrare” z łaciny oznacza „służyć”. Ministrant jest więc osobą, która ma służyć (pomagać) kapłanowi podczas Eucharystii czy też nabożeństw. Przez swoją posługę tak blisko ołtarza służy nie tylko kapłanowi, ale samemu Jezusowi, który przychodzi do nas podczas każdej Ofiary, jaką jest Msza Święta. Papież Jan Paweł II pisał: „Kiedy mali chłopcy i młodzieńcy pełnią służbę ołtarza z radością i entuzjazmem, dają swoim rówieśnikom wymowne świadectwo doniosłości i piękna Eucharystii”. Patronem liturgicznej Służby Ołtarza jest Św. Dominik Savio, którego wspomnienie obchodzimy 9 marca.

Lektorzy

Do posługi lektora chłopcy przygotowują się w siódmej klasie w Dekanalnej Szkole Lektora. Kurs ten organizowany jest w Parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła i św. Jakuba w Brzesku. W naszej parafii spotkania lektorów odbywają się w środy po wieczornej mszy świętej. Lektor, jak wskazują przepisy liturgiczne, jest ustanowiony do wy-

konywania czytań Pisma Świętego z wyjątkiem Ewangelii. Może on podawać intencje modlitwy powszechnej, a gdy nie ma psalterzysty, może też wykonać psalm między czytaniem. Lektor ma własną funkcję w czasie sprawowania

Eucharystii i powinien ją spełniać osobiście, choćby byli obecni duchowni. Do funkcji lektora można wybierać nie tylko tych, którzy posiadają odpowiednie możliwości głosowe i dykcyjne, odwagę i swobodę występowania przed większą zbiorowością, ale przede wszystkim: prowadzą właściwy styl chrześcijańskiego życia, prowadzą odpowiednie życie sakramentalne, są zaangażowani w sprawę Kościoła i rodziny. Wszystkich którzy chcieliby służyć Bogu w Liturgicznej Służbie Ołtarza – serdecznie zapraszamy.

ks. Sylwester Pustułka

Róże Różańcowe

W naszej parafii działa 17 Róż Różańcowych, z których każda ma swojego patrona oraz osobę prowadzącą czyli zelatora.

Opiekunem wszystkich Róż Różańcowych jest ks. Karol Tokarczyk. Pośrednikiem między Różami i księdzem opiekunem, osobą, która koordynuje pracę wszystkich grup jest p. Krystyna Patulska.

Zmiana Tajemnic Różańcowych odbywa się w każdą II niedzielę miesiąca po mszy św. o godz. 7:00. Natomiast zelatorzy spotykają się raz w miesiącu, we wtorek w tygodniu poprzedzającym II niedzielę miesiąca.

Misją i najważniejszym zadaniem Róż jest modlitwa różańcowa.

Róże Żywego Różańca w naszej parafii modlą się w różnych intencjach, głównie tzw. papieskich, podawanych co roku na każdy miesiąc przez Ojca Świętego. W modlitwie pamiętają także o misjach, które wspierają również w wymiarze materialnym poprzez comiesięczne ofiary składane przy okazji zmiany tajemnic różańco-

wych. Co miesiąc jest to kwota 700 – 800 zł.

Wypraszają także wiele łask w intencjach parafialnych i osobistych. Od drugiej niedzieli listopada tj. od 12.11.2017 roku Róże rozpoczęły wsparcie modlitewne dla młodzieży przystępującej w tym roku szkolnym do Sakramentu Bierzmowania. Członkowie Róż modlą się każdego dnia za grupę młodych ludzi na zasadzie „margaretki”. Do tej modlitwy o 7 Darów Ducha Świętego Róże wraz z opiekunem duchowym księdzem Karolem Tokarczykiem zachęciły również rodziców tych dzieci.

Z inicjatywy księdza Proboszcza członkowie Róż podjęli zobowiązanie odmawiania różańca przed wieczorną Mszą Św. w wyznaczone dni powszednie, z wyjątkiem I-soboty miesiąca.

Co roku w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, tj. 8 grudnia w kaplicy naszego kościoła Róże różańcowe prowadzą „Godzinę Łaski Matki Bożej”. Zapraszają wówczas wszystkich do wspólnego uwielbienia Boga przed Najświętszym Sakramentem.

Róże zadbały też o miejsce spotkań wszystkich grup i stowarzyszeń w naszym domu parafialnym fundując 10 sztuk praktycznych, lekkich stołów do sali teatralnej.

Ruch Światło-Życie - Kręgi Rodzin Domowego Kościoła

Ruch ten został utworzony przez ks. Franciszka Blachnickiego w 1973 roku, do Brzeska dotarł nieco później. Obecnie w Rejonie Brzesko istnieje 7 kręgów małżeńskich, w tym 6 działa przy parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku, a jedno przy parafii w Wojakowej. Powstaje też jeden krąg przy parafii Rudy Rysie, który jest pilotowany przez małżeństwo z naszej parafii. Razem jest 36 małżeństw, które pragną wzajemnie zbliżyć się do Boga poprzez budowanie w swoich rodzinach Domowego Kościoła.

Krąg tworzy od 4 do 7 małżeństw. Gromadzą się one w imię Chrystusa i z miłości do Niego, aby Go wspólnie odnajdywać i trwać przy nim w swoim życiu codzien-

nym. Małżeństwa spotykają się raz w miesiącu, w domu kolejnego z małżeństw na spotkaniu modlitewno - formacyjnym. Spotkaniu takiemu zawsze towarzyszy ksiądz moderator, który czuwa nad prawidłową pracą kręgu i służy pomocą doktrynalną i duchową. Moderatorem Kręgów Rodzin Domowego Kościoła Rejonu Brzesko jest proboszcz parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku ks. Wojciech Werner. Opiekunami kręgów działających w naszej parafii jest ksiądz Proboszcz i pozostali księża.

Każdemu kręgowi przewodzi tzw. para animatorska, co roku inna. Za pracę wszystkich kręgów w rejonie odpowiedzialna jest para rejonowa. Spotkania miesięczne kręgów odbywają się od września do czerwca. W okresie

wakacyjnym odbywają się różnego rodzaju formacyjne rekolekcje oazowe. Małżeństwa należące do Domowego Kościoła z rejonu Brzeska zamieszkałe są w różnych parafiach naszego Dekanatu:

- Brzesko Parafia Miłosierdzia Bożego - 14 małżeństw
- Brzesko Parafia NMP Matki Kościoła i św. Jakuba Apostoła - 2 małżeństwa
- Brzesko Słotwina - 2 małżeństwa
- Bucze - 1 małżeństwo
- Dębno - 1 małżeństwo
- Jasień - 1 małżeństwo
- Łysa Góra - 1 małżeństwo
- Maszkienice - 2 małżeństwa
- Mokrzyńska - 1 małżeństwo
- Sufczyn - 1 małżeństwo
- Tarnów - 1 małżeństwo
- Rudy Rysie - 4 małżeństwa
- Wojakowa - 5 małżeństw

Staż pożycia małżeńskiego jest zróżnicowany tak w poszczególnych kręgach jak i w całej wspólnotcie. Pracujemy w różnych zakładach i wykonujemy różne zawody, mamy różne wykształcenie. Nasze umiejętności, posiadanie dóbr materialnych, wykształcenie czy pozycja społeczna służy nam do tego, by kierując się sprawiedliwością i miłością bliźniego pomagać innym np. w poszukiwaniu pracy, rozwiązywaniu problemów małżeńskich, pomocy materialnej, pomocy przy dzieciach, fachowej doradzie czy w gospodarstwie. Otaczamy opieką fizyczną i modlitewnym wsparciem każdego, kto tej pomocy potrzebuje. Ubogacamy się wzajemnie dzieląc się naszymi doświadczeniami życiowymi, małżeńskimi i zawodowymi na comiesięcznych spotkaniach modlitewnych jak również w czasie odwiedzin przyjacielskich. Nie stronimy od wesołego i radosnego spędza-

nia czasu wolnego wspólnie całymi rodzinami. W każdą drugą środę miesiąca bierzemy aktywny udział we Mszy Świętej wspólnotowej o godz. 18.00. Można nas wtedy zobaczyć w czasie Eucharystii, przy czytaniu Słowa Bożego, śpiewaniu psalmów, czytaniu Modlitwy Wiernych czy składaniu darów ofiarnych. Dzieci i młodzież z naszych rodzin (i nie tylko) biorą udział w wakacyjnych oazach, które poza wypoczynkiem uczą również życia, modlitwy, pomocy drugiemu człowiekowi i stawianiu Boga na pierwszym miejscu. Cztery razy do roku rodziny Domowego Kościoła spotykają się wspólnie z młodzieżą Ruchu Światło Życie na tzw. Dniu Wspólnoty aby się modlić, dzielić świadectwami, doświadczeniami i pogłębiać jedność. Te spotkania odbywają się w sali teatralnej naszej plebanii. Dzieci mają w tym czasie zapewnioną opiekę w kawiarence. Pierwsza część takiego Dnia Wspólnoty rozpoczyna się zawsze w niedzielę o godzinie 14.00 (terminy tych spotkań podawane są w gablocie ogłoszeniowej). Po pierwszej części uczestniczymy w niedzielnej wspólnotowej Eucharystii o godz. 17.00, a następnie przechodzimy na plebanie na tzw. agapę czyli poczęstunek i wspólną rozmowę.

Zapraszamy serdecznie wszystkie małżeństwa, które chciałyby wziąć udział w takim spotkaniu.

Rycerstwo Niepokalanej

Rycerstwo Niepokalanej MI - Militia Immaculatae (łac.) to ruch maryjno-apostolski, którego założycielem jest św. Maksymilian Maria (Rajmund) Kolbe. Istotę Rycerstwa św. Maksymilian określił jako „całość życia katolickiego polegającego na łączności z Niepokalaną, Wszechpośredniczką naszą u Jezusa”.

Formy przynależności

Św. Maksymilian, chcąc nadać Rycerstwu Niepokalanej jak najszersze możliwości oddziaływania, przewidział trzy formy przynależności.

MI-1 Przynależność do Rycerstwa Niepokalanej

w formie MI-1 polega na realizowaniu ideałów i celów Rycerstwa Niepokalanej w sposób indywidualny poprzez oddanie się Niepokalanej, stosownie do możliwości, bez przyjmowania jakichś specjalnych zadań czy dodatkowych zobowiązań.

MI-2 Są to zorganizowane grupy, czyli koła, które prowadzą formację członków i podejmują wspólne akcje. Koła MI mają prawo opracowywać odrębne programy działania i funkcjonować jako konkretne wspólnoty z określonymi podstawami prawnymi i własnym zarządem. Typowym przykładem takiego MI-2 jest parafialne koło Stowarzyszenia.

MI-3 To ci, którzy pragną i mogą poświęcić cały swój czas apostołstwu, zgodnemu z istotnym ideałem MI. Chodzi tu m.in. o posługę w Niepokalanowach, centrach kierowniczych i domach maryjnych oraz przynależność do instytutów i zgromadzeń męskich i żeńskich o inspiracji kolbiańskiej.

W naszej parafii w maju 2014 roku gościł w naszej parafii brat Lech Jaworski, który rozpropagował ideę MI. Zapisano się wówczas do Rycerstwa około 200 osób. W ten sposób zaczęliśmy działalność jako MI-1.

MI-2 zostało oficjalnie założone w pierwszą sobotę lutego 2018r. Wybrano wówczas prezesa koła, którym została pani Teresa Brzeska. Pomocą służą jej panie Maria Kornaś i Elżbieta Macheta. Opiekunem Koła

jest ks. Proboszcz.

Spotkania odbywają się w I sobotę miesiąca o godz. 16.00. Rozpoczynają się konferencją, po której ok. 16.30 następuje Eucharystia o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. O 17.00 jest nabożeństwo fatimskie połączone z modlitwą różańcową, aktem zawierzenia i rozważaniem różańcowym, aby wypełnić polecenie Maryi odnośnie nabożeństwa pięciu I sobót miesiąca.

Jak być Rycerzem Niepokalanej?

Św. Maksymilian mówił, że są trzy pola działania, aby skuteczniej „zdobyć cały świat dla Niepokalanej”: zdobyć samych siebie, później naszych najbliższych, przyjaciół, współpracowników, w końcu zdobyć cały świat - przez Ewangelię.

Straż Honorowa Najświętszego Serca Pana Jezusa

W naszej parafii 23 listopada 1997r., w Niedzielę Chrystusa Króla, ówczesny proboszcz ks. Józef Mularz na każdej mszy świętej głosił kazanie o Sercu Pana Jezusa i przybliżał ideę wspólnoty Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ, a 30 listopada pierwsi członkowie złożyli uroczyste przyrzeczenie.

Ośrodek Straży Honorowej NSPJ powstały przy naszej parafii został zarejestrowany w dyrekcji Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa u sióstr Wizytek w Krakowie 24 grudnia 1997.

Obecnie Honorowa Straż w naszej parafii liczy 76 członków. Opiekunem jest ks. Zbigniew Baran a zelatorką Wiesława Milewska.

W każdy pierwszy piątek miesiąca członkowie uczestniczą we mszy świętej wynagradzającej Bożemu Sercu za grzechy nasze i całego świata, a potem wspólnie adorują Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. W każdy pierwszy czwartek miesiąca adoracja trwa cały dzień.

Raz w miesiącu, w środy po pierwszym piątku po mszy św. wieczornej czciciele Serca Bożego zbierają się na spotkanie informacyjne prowadzone przez księdza opiekuna.

Z inicjatywy SH NSPJ podczas trwania Roku Wiary ogłoszonego przez papieża Benedykta XVI w każdy III piątek miesiąca była celebrowana Eucharystia o wzrost wiary w naszej parafii, a po niej całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu. Obecnie w każdy trzeci piątek miesiąca adoracja ta trwa po mszy świętej wieczornej do północy.

Zadaniem Arcybractwa jest rozwijanie nabożeństwa do Bożego Serca, całkowite poświęcenie się Bożemu Sercu, wynagradzanie za grzechy

świata, pogłębianie wiary, budzenie świadomej miłości do bliźniego.

Obowiązkiem członka Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa jest: wiernie odprawiać Godzinę obecności przy Sercu Bożym, brać udział w Godzinie Świętej, uczestniczyć we mszy świętej wynagradzającej w pierwszy piątek miesiąca, szerzyć kult Najświętszego Serca Pana Jezusa, nawiedzać Najświętszy Sakrament, brać udział w comiesięcznych spotkaniach Arcybractwa.

Główne święto Arcybractwa wypada w czerwcu. Jest to uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. W czerwcu odbywają się codziennie nabożeństwa do Serca Pana Jezusa, także w czerwcu członkowie Straży pielgrzymują na Jasną Górę do Matki Serca Jezusowego, Królowej Polski.

Święta drugorzędne Straż obchodzi: 15.09 Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, 27.12 – św. Jana Apostoła i Ewangelisty, 22.07 – św. Marii Magdaleny oraz w dni swoich patronów tj.: MB od Najświętszego Serca Pana Jezusa (ostatnia sobota maja), św. Józefa – 19 marca, św. Franciszka z Asyżu – 4 października, św. Franciszka Salezego – 24 stycznia, św. Małgorzaty Marii Alacoque – 14 października. Członkowie powinni również obchodzić Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi i każdy pierwszy piątek miesiąca.

Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego

Towarzystwo Przyjaciół WSD w Tarnowie w formie stowarzyszenia powołał w październiku 1996 r. ówczesny biskup tarnowski Józef Życiński. Nadał mu osobowość kościelną i cywilno-prawną, by w ten sposób łatwiej było realizować cele Towarzystwa, którymi są troska o rozwój powołań kapłańskich, współpraca z WSD w Tarnowie, niesienie mu pomocy duchowej i materialnej oraz kształtowanie kultury religijnej zgodnie z nauką Kościoła katolickiego.

Swoje statutowe zadania Towarzystwo realizuje poprzez modlitwę w intencji moderatorów i alumnów oraz o nowe powołania do stanu duchownego, pozyskiwanie środków finansowych koniecznych do funkcjonowania Seminarium, prowadzenie działalności wydawniczej w zakresie dozwolonym stowarzyszeniom, organizowanie spotkań, pozyskiwanie nowych członków oraz współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami mającymi podobne cele.

Do tej pory dzięki ofiarności członków Towarzystwa udało się m. in. wyposażyć kaplicę pw. Zmartwychwstania Pańskiego w nowym Domu Alumna, urządzić i wyposażyć salę misyjną oraz finansowo włączyć w budowę nowej kaplicy seminaryjnej i wyposażenie dwóch sal w baszcie nowego budynku seminaryjnego. W ramach działalności wydawniczej Towarzystwo wydało modlitewnik alumna „Duc in altum” oraz informatora o seminarium „Świat was potrzebuje”.

Oddział Towarzystwa w naszej parafii utworzył się

MODLITWA O POWOŁANIA

Panie Jezu Chryste, Zbawicielu świata, prosimy Cię pokornie przez Najśrodsze Serce Twoje oraz Niepokalane Serce Matki Twej Maryi, abyś owczarni swojej, Pasterzu Wieczny, nie opuszczał w jej uciskach, lecz wzbuździł na nowo w Kościele świętym tego Ducha, którego tak hojnie wylałeś dawniej na swych Apostołów. Wezwij, prosimy, jak najwięcej osób do stanu kapłańskiego i zakonnego. Tych zaś, których wybierzesz i powołać raczysz, niech zawsze ożywia gorliwość o chwałę Twoją i zbawienie dusz, uświęca łaska i cnota, a Duch Twój wzmacnia we wszystkich przeciwnościach.

Jezu, daj nam kapłanów i osoby zakonne według Serca Twego. Amen.

(z modlitewnika alumna „Duc in altum”
WSD Tarnów 2003)

w 2017 roku, więc jesteśmy najmłodszym „parafialnym dzieckiem”, choć za nami stoją już lata doświadczeń członków działających od czasu powstania stowarzyszenia. Spotkanie organizacyjne odbyło się 7 marca 2017 r., w roku Srebrnego Jubileuszu Ks. W. Wernera – proboszcza oraz w 20-lecie powstania oddziału Towarzystwa w parafii św. Jakuba i NMP Matki Kościoła – brzeskiej farze.

Spotykamy się systematycznie w każdy pierwszy czwartek miesiąca na adoracji eucharystycznej, wtedy sprawowana jest też Msza święta nowenna w intencjach, w których modlą się członkowie. Głównym zadaniem członków Towarzystwa jest modlitwa o powołania i za powołanych, więc codzienną modlitwą dziesiątką różańca (tajemnica V – Eucharystia) wspieramy zarówno księży pracujących i pochodzących z naszej parafii, jak i modlimy się o dobre powołania do kapłaństwa i zakonów (także żeńskich). Nie spotykamy się w grupie, a każdy z nas modli się sam, w miarę jak pozwolą mu obowiązki rodzinne i zawodowe, ale jednoczy nas ta codzienna modlitwa, bo działamy w tej samej sprawie i wierzymy, że porusza ona serca młodych ludzi.

Wszyscy członkowie naszego oddziału są czynni zawodowo, pracują także poza Brzeskiem, więc tych dni na wspólne wyjazdy jest bardzo mało, ale udało się nam kilka zrealizować. Uczestniczyliśmy w wycieczce do Tarnowa i diecezjalnego seminarium oraz do Krakowa i klasztoru O.O. Kapucynów, gdzie z wielkim oddaniem służył nam Br. Wojciech Pawłowski – nasz tegoroczny ksiądz prymicjant. Jesienią ubiegłego roku odbyliśmy niezwykle serdeczne spotkanie z rodzicami księży pochodzących z naszej parafii, a w czwartek po Wielkanocy wraz z kapłanami pracującymi u nas świętowaliśmy radość ze Zmartwychwstania Pańskiego. Pomysłów na ciekawe wyjazdy jest wiele, a będą realizowane w miarę czasowych możliwości.

Obserwujemy dzisiaj kryzys w powołaniach do wszelkich stanów, także kapłańskiego, więc tych, którzy się modlą za księży i o księży potrzeba coraz więcej. Musimy wzmocnić nasz szturm do nieba, by w jak najmniejszym stopniu dotknął nas dramat, który obserwujemy na Zachodzie – brak księży sprawujących sakramenty, puste konfesjonały i puste kościoły.

Jeśli zabraknie nam kapłana, zabraknie nam Pana.

Zachęcamy wszystkich, którym nie jest obojętna przyszłość Kościoła, by wstąpili w szeregi Towarzystwa Przyjaciół WSD w Tarnowie. Spotykamy się na Mszy św. w każdy I. czwartek miesiąca, i po jej zakończeniu istnieje możliwość złożenia deklaracji. Członkowie korzystają z owoców Mszy św. sprawowanej codziennie w seminaryjnej kaplicy z udziałem kleryków, za wszystkich żyjących i zmarłych

dobroczyńców Seminarium. Modlimy się codziennie, a tych kilka minut przeznaczonych na jeden dziesiątek różańca w słusznej sprawie to naprawdę niewiele w porównaniu z tym ile czasu można zmarnować na rzeczy i spra-

wy nie mające znaczenia dla naszego życia wiecznego.

Pan Bóg zawsze sieje, my zaś modlimy się o dobre zbiory.

Dorota Majka TP WSD

Ziarenka Nadziei

We wrześniu 1998 roku przy Parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Brzesku rozpoczęła swoją działalność dziecięca grupa wokalna, która wtedy nazywana była Chórkiem Dziecięcym. Następnie przyjęła nazwę „Mały Chór Wielkich Serc – Ziarenka Nadziei”, ostatecznie jednak funkcjonuje jako „Parafialna Schola Dziecięca – Ziarenka Nadziei”.

W pierwszym okresie działalności opiekunami i kierownikami muzycznymi scholi byli Andrzej Piotrowski i Andrzej Gicala, a po roku wspólnej działalności już sam Andrzej Gicala. Z czasem opiekę duchową nad grupą zaczęli sprawować księża: ks. Piotr Mucha, następnie ks. Mirosław Papier, ks. Przemysław Podobiński, a obecnie ks. Karol Tokarczyk. Zwiększyła się też liczba wychowawców, wśród których pojawili się: Janina Górka i Daniel Majcher. Nieocenionym wsparciem i pomocą dla Ziarenek są Marta Bąk i Anna Grabarz. Opiekunowie zawsze liczyć mogą także na pomoc ze strony Rodziców. Nie sposób w tym miejscu nie wspomnieć

o tak licznej grupie ludzi dobrej woli - ziarenkowych Dobrodziejach. Bez Państwa pomocy wielu naszych przedsięwzięć nie udałooby się zrealizować! Dziękujemy, że jesteście z nami!

Do chóru należą dzieci od zerowej do szóstej klasy szkoły podstawowej. Zdecydowana większość członków chóru stanowią dzieci z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2, ale są też dzieci z innych brzeskich szkół. Głównym celem i założeniem tej grupy jest formacja dzieci przez wspólne muzyczne działania oraz animowanie śpiewu podczas nabożeństw. Ziarenka biorą udział w różnego rodzaju uroczystościach rocznicowych i okolicznościowych, takich jak Dzień Papieski czy Diecezjalny Dzień Dziecka (msza święta pod przewodnictwem Prymasa Polski abp. Józefa Kowalczyka). Zespół zaśpiewał m.in. dla Klaudii Madej, Igi Hudyki, pacjentów i podopiecznych ZOL-u i Hospicjum oraz Domu Pomocy Społecznej w Brzesku a także podczas Dni Brzeska. Ziarenka zaśpiewały w Warszawie (msza święta pod przewodnictwem abp. Kazimierza Nycza), Opolu, Częstochowie (XV Ogólnopolska Pielgrzymka Podwórkowych Kółek Różańcowych Dzieci), Krakowie (podczas

organizowanych przez Instytut Dialogu Międzykulturowego III Małopolskich Dni Jana Pawła II) i Władysławowie, gdzie na zaproszenie władz miasta wystąpiły z koncertem upamiętniającym 70 rocznicę Powstania Warszawskiego. Ostatnio Ziarenka kilkakrotnie zaprezentowały spektakl przygotowany w związku z 1050 rocznicą chrztu Polski oraz 100 rocznicą objawień w Fatimie. Kilkuletnią tradycją są już także wspólne występy z Krakowiakami Ziemi Brzeskiej.

Repertuar zespołu jest bardzo różnorodny i bogaty zarówno w treść, walory muzyczne jak i teatralne. Dużą część materiału dzieci przygotowują podczas wakacyjnych warsztatów. Podczas tegorocznego wyjazdu zespół

opracowywał będzie materiał dotyczący tak ważnej dla naszej Ojczyzny rocznicy – stulecia odzyskania Niepodległości. Z premierowym koncertem Ziarenka wystąpią we Władysławowie, 5 sierpnia 2018 r. o godz. 20.00.

Podsumowaniem pracy scholi są cztery wydane płyty: „Dla Jezusa”, „Byśmy Serca Uchylili” „Matce Miłosierdzia” oraz „Szukam Ciebie...”.

Pracę Scholi Dziecięcej Ziarenka Nadziei finansowo i organizacyjnie wspiera Brzeskie Stowarzyszenie „Makarios” założone w 1997 r. przez ks. Józefa Mularza.

Więcej informacji o Ziarenkach znaleźć można na stronie internetowej zespołu dostępnej pod adresem www.ziarenka-nadziei.pl

NASZA ŚWIĄTYNIA

Charakterystyka kościoła

(za: parafialna strona internetowa <http://milosierdzie.brzesko.net.pl>)

Powierzchnia zabudowy: 1455 m²

Powierzchnia użytkowa: 1275 m²

Kubatura: 1900 m³

Wysokość do zwornika nawy głównej: 20m.

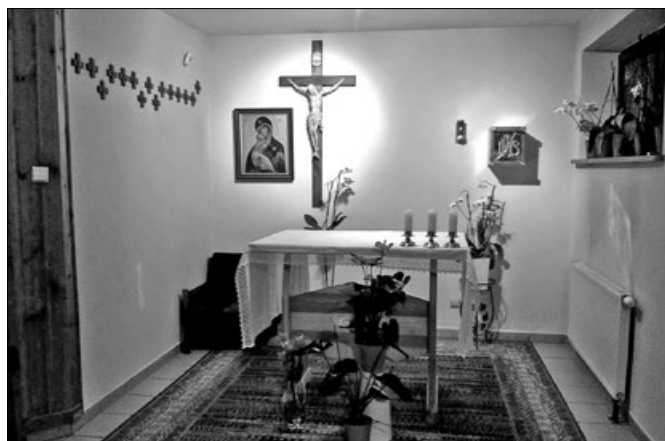
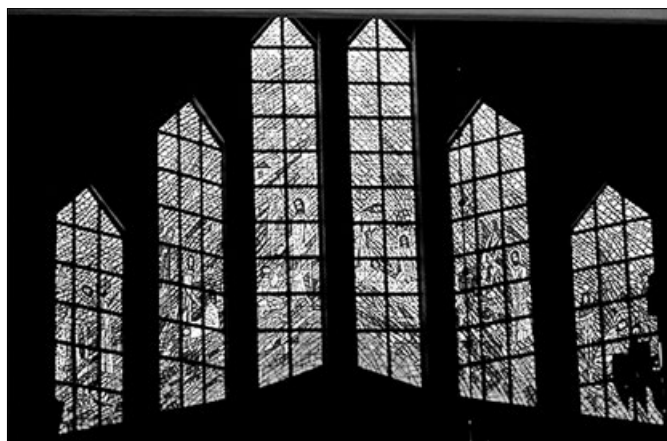
Jan Dominikowski w pracy „Przestrzenie Słowa...O wnętrzach sakralnych ks. Tadeusza Furdyny” omawia architekturę naszej świątyni.

„Niezwykle monumentalną, jedną z najbardziej czytelnych stylowo, ascetycznych realizacji wnętrz księdza Furdyny jest wystrój świątyni p.w. Miłosierdzia Bożego w Brzesku (projekty z lat 1996 - 97, zrealizowane w latach 1998 - 2000). Architektura tego współczesnego, pięknego, utrzymanego w historyzującej, inspirowanej polskim gotykiem i neogotykiem stylistyce kościoła (zaprojektowanego przez magistra inż. Alfreda Budziocha) z pewnością dodatkowo wpłynęła na rozwiązania formalne, proponowane przez kapłana - artystę.

Wnętrze kościoła nawiązuje do „gotyku nadwiślańskiego” - na tle pokrytych białą - kremową - beżowymi tynkami ostro odcinają się wykonane z czerwonej cegły - licówki filary międzynawowe i pionowe laskowania ścian prezbiterium. Nad kościołem rozpościera się sklepienie o harmonijkowo plisowanych powierzchniach, przypominające efektami światłocieniowymi gotyckie sklepienia kryształowe. Łuki zastąpione są trójkątnymi zwieńczeniami, załamany pomiędzy filarami i w oknach pod kątem prostym. Poza „neogotyckimi” rozwiązaniami przestrzeni i układu walorów pewna jego geometryzacja przywodzi na myśl stylistykę Art. Deco, szczególnie międzywojenne polskie realizacje Oskara Sosnowskiego. Kościół o tak podniosłym, solennym, „katedralnym” nastroju wnętrza otrzymał wprost genialne wyposażenie, pochodzące spod ręki księdza Furdyny.

Kompozycja ołtarza głównego jest ascetyczna, „kancka”, zamknięta. Formy budowane są krystalicznie, z zastosowaniem geometryzacji i efektów przenikania figur, płaszczyzn i brył. Ołtarz swym zarysem i budową formalną przypomina gotyckie ołtarze szafiaste - jest to rodzaj jakby „otwartego tryptyku”, na którego osi umieszczony jest obraz Chrystusa Miłosiernego pędzla księdza Furdyny (a więc nie tradycyjny, „realistyczny” obraz wizji Św. Faustyny), umieszczony pod krzyżem z zaznaczonymi śladami Męki. Boczne, zapraszająco otwarte skrzydła ołtarza polichromowane są na ceglasto czerwony kolor - i otwierają się przestrzenią umownego świata, na który wpływają łaski Bożego Miłosierdzia, jako drobne jak strugi ożywczego deszczu promienie w odcieniach czerwonych i błękitnych, wypływające z krzyża i serca Jezusa Miłosiernego. U dołu skrzydeł „świat” ograniczony został do mocno skadrowanego (widać górne części domów, kościoły i ich wieże, dachy...) pejzażu miejskiego o wyraźnie polskiej, swojskiej strukturze architektonicznej, wydobytego w kubizującej, geometryzującej z lekka

polichromii. Górne krańce skrzydeł zajmują po obu stronach płaskorzeźbionych, jasnych ze złożonymi nimbami aniołów (znów symbolika siódemki: trzech aniołów po prawej, czterech po lewej stronie), w charakterystycznej, kanciasto ciętej stylizacji mającej coś z ducha gotyku i sztuki Zofii Stryeńskiej.

Wyposażenie prezbiterium - mensa i dwa pulpity lektorskie - utrzymane jest konsekwentnie w surowym kanciasto - brylowatym stylu, wykonane z czerwonego (ceglastego) i kremowo - beżowego granitu. Nuty gotyku pobrzmiewają także w cyklu stacji drogi krzyżowej, wykonanych z polichromowanego drewna. Jakże innych, niż typowo „furdynowskie” dwuwalorowe, „drzeworytowe” cykle, w których pobrzmiewają echa ekspresyjnych płaskorzeźb szafiastych ołtarzy późniejszego gotyku.

Wystrój brzeskiej świątyni uzupełnia monumentalny zespół witraży, charakteryzujący się również geometrycznymi, „kozikowymi” podziałami i nasyconą kolorystyką z przewagą błękitów, przetkanych miejscami czerwieniami i oranżami, przedstawiających sceny biblijne na tle abstrakcyjnych kompozycji, pełnych dynamiki i ekspresji środków wyrazu artystycznego. Jest ich 27 o łącznej powierzchni 200m².

Przy okazji - nie można pominąć także wspianeale zaprojektowanych przez Alfreda Budziocha ławek kościelnych z jasnobursztynowego dębu i konfesjonałów - ich kontury powtarzają charakterystyczne dla tej świątyni trójkątne zwieńczenia, co wzmacnia specyficzny, surowy

nastrój przestrzeni kościoła oraz metalowych żyrandoli, o geometrycznych, ostrych, „kryształkowych” formach.”

Dzwony z giserni Felczyńskich w Przemyślu:

Miłosierdzie

Faustyna

Stanisław

Józef

KOŚCIÓŁ JAKO BUDOWLA

Projektanci:

Projektant generalny: mgr inż. architekt Alfred Budzioch

Architektura: mgr inż. Alfred Budzioch

Konstrukcje: mgr inż. Andrzej Schoenowitz, mgr inż. Jerzy Kuleszyński

Instalacje elektryczne: Józef Biel

Instalacje wod., kan., gaz., ogrzewanie: mgr inż. Jerzy Hyla

Instalacje nagłośnienia: Paweł Laska

Urządzenie wnętrza (ławki, konfesjonały, stolarka okienna i drzwiowa): mgr inż. Alfred Budzioch

Retabulum (nastawa ołtarza, obraz Chrystusa Miłosiernego i droga krzyżowa): ks. Tadeusz Furdyna

Witraże: ks. Tadeusz Furdyna

Inspektor nadzoru budowlanego i kierownik budowy: mgr inż. Alfred Budzioch.

Roboty stolarskie związane z budową oraz wszystkie meble dla wyposażenia kościoła i domu parafialnego wykonała prowizoryczna stolarnia zorganizowana na początku budowy na jej placu. Pracami stolarskimi kierował mistrz stolarski - wolontariusz Antoni Fijałkowski.

Artystyczna dusza w zakonnym habicie czyli z wizytą u księdza Tadeusza Furdyna SDB

Aż trudno uwierzyć, że w przemysłowej Łodzi, gdzie las fabrycznych kominów przeplata się z niezliczoną ilością wieżowców, właściwie pośrodku wielkiego osiedla mieszkaniowego, od ponad 50 lat mieszka i pracuje niezwykły kapłan – artysta, ks. prof. Tadeusz Furdyna.

Pewnie dla wielu z nas to nazwisko wydawać się może nieznane i obce, ale gdy powiemy „obraz Pana Jezusa w kościele Miłosierdzia Bożego w Brzesku”, to wtedy z pewnością poruszą się nasze serce i umysł. Obok obrazu nie sposób przejść obojętnie, budzi całą gamę emocji: od zdziwienia, niesmaku nawet, aż do zachwytu. Myślę, że wszystkie te opinie wyrażane w mniej bądź bardziej zawołowanej formie znane są zarówno ks. prałatowi Józefowi, jak i obecnemu proboszczowi ks. Wojciechowi. Nie ukrywam, że mną samą targają podobne emocje, a od dłuższego czasu wręcz prześladowała chęć poznania człowieka, który w taki właśnie sposób wyobraził postać Miłosiernego Zbawiciela. Po kilku pobytach w Wilnie, zwłaszcza w zachwycających miejscach związanych z kultem Miłosierdzia Bożego, gdzie obraz „Jezu ufam Tobie” pędzła prof. Eugeniusza Kazimirowskiego czczony na tamtym terenie znacznie odbiega od tego powszechnie znanego łagiewnickiego obrazu autorstwa Adolfa Chyły, podświadomie czułam jakichś związek pomiędzy Wilnem a Brzeskiem. Postanowiłam więc, przy okazji Srebrnego Jubileuszu naszej parafii, spróbować dotrzeć do tego, jak przypuszczałam, niezwykłego człowieka. Dzięki informacjom wyszukany w internecie szczęśliwie okazało się, że żyje, ma się dobrze i wyraża zgodę na spotkanie.

Wyruszyłam więc pewnego czerwcowego ranka, w ulewnym deszczu przemierzając drogę do Łodzi, by dotrzeć na ulicę Wodną (właśnie!), do Centrum Salezjańskiego, jak się potem okazało, całego wręcz kombinatu instytucji i osób. Przywitał mnie uprzejmy i bardzo gadatliwy (to rzecz charakterystyczna dla tej profesji) portier, wcześniej uprzedzony o mojej wizycie, a po kilku minutach zjechał windą oczekiwany ksiądz profesor Tadeusz Furdyna - niewysoki, o badawczym lecz ciepłym i przyjaznym spojrzeniu. Od pierwszej chwili wyczuwało się w nim ogromną energię i wielkie zainteresowanie światem i człowiekiem.

Mieszkanie i pracownia księdza – artyście umieszczone są na ostatnim piętrze budynku skąd rozpościera się piękny widok na miasto z widocznymi strzelistymi wieżami łódzkich kościołów, a pracownia, dzięki częściowo szklanemu sufitowi, wręcz tonie w jasnym świetle. Mnóstwo w niej obrazów, rysunków, pędzli i farb, na sztalugach rozłożone projekty witraży, w mieszkaniu niezliczone ilości

książek i obrazów, a sam gospodarz niezwykle skromny.

Urodził się 20 lutego 1930 r. Tuszowie Narodowym koło Mielca (diecezja tarnowska). Mając siedemnaście lat wstąpił do nowicjatu Zgromadzenia Księży Salezjanów, potem studiował teologię w salezjańskim WSD w Krakowie, by w 1956 r. przyjąć święcenia kapłańskie w kościele księży salezjanów w Oświęcimiu. W 1959 r. podjął studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu i uzyskał dyplom z dziedziny malarstwa sztalugowego, następnie odbył studia podyplomowe w pracowni malarstwa monumentalnego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku oraz w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1967 r. przeniósł się na stałe do Łodzi zamieszkując w domach zgromadzenia księży salezjanów początkowo przy ul. Kopcińskiego w bezpośredniej bliskości kościoła św. Teresy, a potem przy ul. Wodnej i tam mieszka do dziś. W 1982 r. rozpoczął wykłady z zakresu historii sztuki i konserwacji zabytków w Wyższym Seminarium Duchownym O.O. Franciszkanów w Łodzi – Łagiewnikach i prowadził je przez 20 lat, ponadto przez kilkanaście lat pracował w zespole Łódzkiej Diecezjalnej Komisji ds. Budownictwa i Sztuki Sakralnej i był członkiem Komisji Sztuki Kościelnej przy Komisji Episkopatu Polski.

Cyklicznie odbywają się wystawy w kraju i za granicą poświęcone jego pracom (najbliższa w Wilnie, w 100-lecie odzyskania przez to państwo niepodległości) – malarstwu sztalugowemu, projektom ścian ołtarzowych, wewnątrz sakralnych i witraży, bo ksiądz – artysta przez kilkadziesiąt lat łączy posługę Słowa Bożego i obrazu plastycznego. Jego twórczość wydaje się być gigantyczna, z powodzeniem uprawia właściwie wszystkie dyscypliny sztuki: malarstwo monumentalne, mozaikę, witraż, rzeźbę, grafikę, malarstwo sztalugowe, a nawet ilustrację książkową. Został obdarzony ogromnym talentem, ale

jemu samemu nie brakuje równie wielkiego samozaparcia w ciężkiej pracy artystycznej, bo nie tylko sam projektuje, ale zdarza się, że i sam swe projekty wykonuje. Jego dorobek artystyczny obejmuje kilkadziesiąt całościowo wyposażonych wnętrz sakralnych (przykład naszego kościoła), kilkaset witraży (w tym witraże w naszym kościele), kilkaset obrazów sztalugowych, nadto mozaiki, polichromie, grafiki, stacje drogi krzyżowej (w tym także w naszym kościele).

Znawcy tematu twierdzą, że twórczość ks. Furdyny inspirowana jest kubizmem, ekspresjonizmem i surrealizmem, że pozostaje pod wpływem takich malarzy jak Mark Chagall, Picasso, Kandinsky, ale z pewnością potrafił zbudować swój indywidualny, oryginalny styl. Jego prace - charakterystyczne i rozpoznawalne, wykonywane są w zróżnicowanej technice, często w nowatorskich ujęciach ikonograficznych (przykład naszej nastawy ołtarzowej wraz z obrazem). Charakterystyczne są żywe, a nawet ostre kontrastowe kolory, z przewagą koloru niebieskiego i zielonego, wysmukłość postaci i manieryczne gesty oraz rezygnacja z detalu. Wszystko to razem podlega harmonii artystycznej i intelektualnej, lecz wymyka się wszelkim kanonom „sztuki sakralnej”. I choć wiadomo, że twórczość ks. Furdyny jest mocno teologiczna, to jednak zmusza widza do myślenia, do zastanowienia a w końcu do rozszyfrowania; tym sposobem staje się „katechezą przez obraz” i jest przedłużeniem jego kapłańskiej posługi. Bo artysta Furdyna jest kapłanem przede wszystkim. To widać i słysząc, zwłaszcza w jego wspomnieniach związanych z pracą z młodzieżą oraz jako kapelana w salezjańskiej parafii w Lutomiersku k/Łodzi, do którego wraca z radością, aby złapać oddech i siły do dalszej pracy. Zresztą budynek, w którym mieszka mieści w sobie kościół parafialny pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, dom parafialny, salezjańską szkołę podstawową i średnią, dom zgromadzenia księży salezjanów. Tętni w nim życie, biegają dzieci, młodzież przesiaduje pod ścianami, na których wiszą obrazy księdza profesora. W każdej chwili można wejść do kościoła, w którym, a jakże, cały wystrój jest autorstwa ks. Furdyny, a kory-

tarzem przechadzają się zakonnicy – nawet do zakonnej jadalni nie ma innego przejścia jak tylko przez szkolną stołówkę. Być może to wszystko jest przyczyną tak doskonałej kondycji księdza – artysty, zarówno fizycznej jak i psychicznej. Jest w nim pozytywna energia i chęć do działania. Mimo podeszłego wieku (88 lat) wciąż jest czynny zawodowo, ma mnóstwo zamówień, już rozpoczętych prac i dużo ciekawych, nowatorskich pomysłów. Z wielką pokorą stwierdza, że ich realizacja zależy tylko od woli Pana. Jest otwarty na świat, na nowoczesne rozwiązania, chociaż podchodzi do nich z wielką ostrożnością ganiąc to co brzydkie, a chwalcąc co piękne we współczesnej architekturze, także sakralnej.

Sam zaproponował samochodową przejażdżkę po Łodzi - m. in. na nowy dworzec kolejowy Łódź – Fabryczna, gdzie zachwycał go potężny przeszklony półkolisty dach dworcowej hali, w który wpisane są zrekonstruowane jasnoszare fasady kamienic starego dworca. Tworzą one ściany zewnętrzne hali głównej, a ich architektura kontrastuje z nowoczesnym szkłem, metalem i betonem. Z pewnością nie każdemu takie połączenie przypadnie do gustu, ale księdzu Furdynie – tak. Podczas wspomnianej przejażdżki zajrzelismy również do domu salezjańskiego na ul. Kopcińskiego, gdzie mieściła się jego pierwsza pracownia, do kościołów, których całe wnętrza bądź niektóre elementy są autorstwa księdza profesora. Na koniec dotarliśmy w okolice jednego z łódzkich cmentarzy i wtedy ksiądz profesor wskazując ręką powiedział: tu chcę być pochowany, a kiedy? – cały należę do Pana. Udowadnia to swoją artystyczną twórczością. I choć bywa ona czasem trudna w odbiorze to na pewno nie pozostawia człowieka obojętnym, także na sprawy Boże. Zapytany o obraz Pana Jezusa w naszym kościele odpowiedział krótko: ikona i Wilno..., z Miłosierdziem Bożym tylko Wilno.

Podsumowując nasze spotkanie zwięźle i w jednym zdaniu: ks. prof. Tadeusz Furdyna to artystyczna dusza w zakonnym habicie, połączenie dwóch jakże fascynujących rzeczywistości.

Dorota Majka

Architekt Alfred Budzioch

*Nieprzespane noce,
dzięki którym inni mogą spać spokojnie*

Zaprojektował kilka kościołów, kilkanaście plebanii, kapliczki przydrożne, ławki, żyrandole i posadzki, przebrał prezbiteria. Solidnie i na wieki.

W kościele św. Jakuba w Brzesku 21 czerwca z udziałem blisko 30 kapłanów z różnych miejsc diecezji odbył się jubileusz 30-lecia istnienia pracowni projektowej architekta Alfreda Budziocha, który przez ponad 45 lat swojej pracy wykonał wiele projektów i nadzorował budowę kilkudziesięciu, a może i setek inwestycji kościelnych.

Mszy św. przewodniczył bp Stanisław Salaterski,

przewodniczący Komisji Sztuki Kościelnej. W homilii podkreślał solidność i trwałość dzieł dokonanych dzięki zaangażowaniu i poświęceniu pana Alfreda. - Nie trzeba się obawiać, że wiatr zerwie zaprojektowaną przez niego dzwonnice, albo inną krzywdę wyrządzi dobru kościelnemu, dzięki czemu i proboszcz, i parafianie mogą spać spokojnie - dodał biskup.

Za to w życiu pana Alfreda wiele nieprzespanych nocy. - Dziś mam 72 lata, więc rzadziej mi się to zdarza, ale kiedy byłem młody często siedziałem do rana. Nieraz tatuś, wychodząc do pracy, dziwił się, że ja jeszcze rysuję - wspomina.

Zaprojektował kilka kościołów, m.in. Miłosierdzia Bożego w Brzesku, kilkanaście plebanii, kapliczki przydrożne, cmentarze, ławki, żyrandole i posadzki, przerabiał prezbiteria, oprawiał obrazy, zawiesił dzwony w Jądownikach. Ma swój udział w jednym z kościołów na Ukrainie i w Kongo-Brazaville.

O sobie mówi, że ma jedną nogę „kościelną”, drugą - „cywilną”, bo też projektował szkoły, przedszkola, żłobki, remizy, bloki, 800 budynków mieszkalnych i gabinety.

- Często rzeczy, które projektowałem, także sam nadzoruję. To są moje dzieci, których dogłądałem - mówi.

Beata Malec-Suwara TGN

RELACJE I WSPOMNIENIA

Subiektywna historia parafii

Dla naszej rodziny ma wymiar bardzo prywatny i szczególny. Zaledwie rok wcześniej zamieszkaliśmy w świeżo wybudowanym (jeszcze nie wykończonym domu). Ucieszyliśmy się, kiedy z ogłoszeń okazało się, że nasze nowe miejsce w życiu włączono też do nowej parafii. Garść wspomnień, które chcemy tu przywołać to i nasze wspomnienia, i opowieści, których wysłuchaliśmy przy naszym stole.

Pierwszą niech będzie ta, z pierwszej niedzieli kiedy miały być odprawiane Msze Św. w kościółku Św. Ducha. Nasi księża – proboszcz Józef Mularz i wikarzy Jerzy Gubernat i Janusz Ryba byli już o szóstej rano i bardzo zdenerwowani czekali, czy ktoś w ogóle przyjdzie – przepychali się do szpary w drzwiach zakrystii i podglądali dopóki nie doczekali się swoich parafian. Opowiadając nam o tym przekomarzali się kto się najbardziej pchał i najbardziej denerwował.

W 1993 pojawił się kiedyś znieścacka u nas proboszcz, ks. Józef Mularz. Najpierw poprosił o popielniczkę (pałił jak smok w tym nerwowym dla Niego czasie), potem

zdecydował co pije i natychmiast kazał sobie tłumaczyć mojemu mężowi inżynierowi budownictwa coś z zawłóści wykonywania murów. Pamiętam, że było na tyle szczegółowo, że mąż przyniósł 2 pustaki maksy i kilka cegieł (pozostałości z naszej budowy) i panowie układali to ochoczo na dywanie w dużym pokoju. Potem proboszcz z zadowoleniem stwierdził, że mu się potwierdza, bo mąż jest chyba piątym fachowcem, którego sprawdza i wszyscy mówią to samo ! Potem te wizyty stały się tradycją i praktycznie każdy etap budowy w jakiejś postaci (plany, rysunki, próbki) lądował na naszej podłodze – i jak się okazuje w wielu innych domach też.

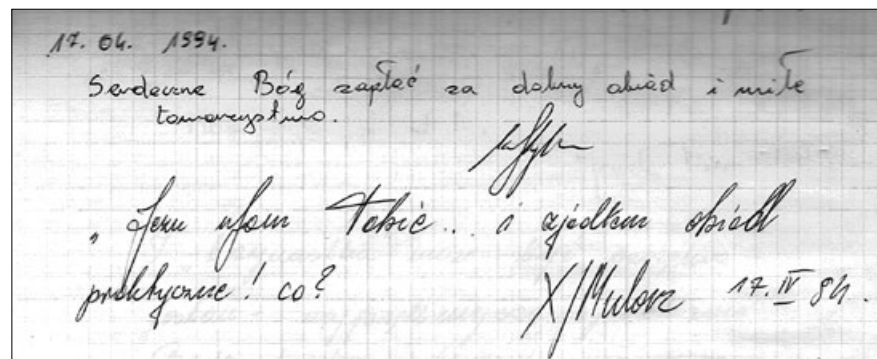
Kościół powstawał szybko, metodą gospodarczą. Niektórzy obserwatorzy wybrzydza – „nierówno okładzina położona”, ale nie wiedzieli, że to robił z całym oddaniem trzeźwy alkoholik jako zadośćuczynienie za krzywdy swojej rodziny... Dużo było takich, różnych wzruszających rzeczy, a to ktoś zostawił kopertę z większą kwotą pieniędzy za to bez podpisu, a to młodzież pracowała fizycznie w wolnym czasie (też przygotowując się do wstą-

pienia do seminarium: obecnie ksiądz Krzysztof, a wtedy uczeń robił coś z dźwigiem, nie pamiętam już co, czego nie potrafili fachowcy), a to zatrudniony i opłacony przez jedną rodzinę na miesiąc murarz już został, bo chciał tu pracować. Mistrzowskie też było organizowanie środków i darczyńców – prawie zabrakło witraży do ufundowania! Najbardziej pamiętamy posumowania finansowe. Z ambony padały słowa: „Na budowę zebraliśmy 150 tysięcy, wydaliśmy 380 tysięcy. Parafia nie ma długów”. To było cudownie motywujące i mobilizujące.

Jakoś nie wiadomo skąd brała się też atmosfera wspólnoty, jednocześnie tworzyły się grupy, chórek, teatr. Księża byli z nami i dla nas parafian, nie odmawiali odprawienia Mszy św. nawet gdy było trudno o termin. Ale to nie było „słodkie współlistnienie”. Czasami kłóciliśmy się o ważne rzeczy do upadłego, ale mieliśmy szacunek dla inności i zwyczajnie się lubiliśmy. Zawsze ważna była otwartość i unikanie wykluczania kogokolwiek.

Ksiądz Jerzy był mistrzem w prowadzeniu lektorów i ministrantów. Tych ostatnich było wówczas bardzo dużo i byli zwani przez księży „kościołem wojującym”.

Nasi księża mieszkali wprawdzie na plebanii u Jakuba (proboszcz na poddaszu byłych pomieszczeń gospodarczych), ale żyć musieli się sami. Mieli więc dyżury na robienie śniadań i kolacji. Kiedyś „dyżurny” ks. Jerzy miał usmażyć dla kolegów placki ziemniaczane na kolację, wieczorem więc w poszukiwaniu oleju do smażenia stał w kolejce w sklepie nocnym i był jedynym, który nie chciał alkoholu tylko olej...!. Obiady w dzień powszedni nasi księża jadal na szkolnej stołówce, problemem była niedziela. To dzięki temu zaprzyjaźniliśmy się zwłaszcza z pierwszymi „składami” naszych księży – kiedy w rozmowie z proboszczem dowiedzieliśmy się o tych niedzielach, zaprosiliśmy na najbliższą niedzielę całą trójkę na obiad. Proboszcz z początku nie dowierzał, ale przyszli. Został nam na pamiątkę wpis w księdze gości:

W kolejną niedzielę byli u naszych rodziców, potem wieść poszła w miasto i kilka domów było stałych, gdzie zawsze na niedzielny obiad księży mogli liczyć. Często w piątek dzwonił telefon i po tubalnym: „Szczęść Boże - padało - jesteście w niedzielę w domu? To dolej wody

do zupy, będziemy na obiedzie”. A często wykorzystywaną „rezerwą” przy wszystkich okazjach była gościnna restauracja PP. Kuralów. Obiady z czasem rozrosły się. Były nie tylko w niedziele, ale też w święta, w Boże Ciało po procesji. Kolęda w rejonie naszego domu albo zaczynała się obiadem dla wszystkich księży – jeśli była w niedzielę, albo kończyła kolacją, jeśli była w zwykły dzień.

Potem, kiedy działała już kuchnia na plebanii rozpieszczaniem naszych księży zajęła się Pani Zosia (kto miał możliwość spróbowania Jej sernika ten wie o czym mowa!). Jeśli przywołujemy historię, to jej częścią jest też pierwszy kościelny – Pan Stanisław, zawsze nienagannie elegancki – nigdy nie pojawiał się inaczej jak w garniturze.

Pamiętamy kiedyś w czerwcu 1997 roku po wieczornej mszy w kościółku jak proboszcz pokazywał nam obecnych PP. Gicalów – wtedy narzeczonych i wołał na całą uliczkę „ożenimy ich, to nam organista nie ucieknie z parafii” – no i dzięki Bogu nie uciekł.

Pamiętamy ogromne dylematy i przeżywanie przez księży komentarzy na temat, że „najpierw garaże i plebania”, a oni się bali, że potem na to zabraknie energii i środków. Pamiętamy, jak ważne było wykorzystanie

tej energii, by powstało coś jeszcze – i jak stąd wzięło się przedszkole integracyjne – w pełni i w całości przystosowane do potrzeb niepełnosprawnych dzieci. Było planowane jako wyłącznie integracyjne, szkoda że tak nie zostało.

Miało powstać jeszcze hospicjum. Ksiądz Mularz nie zdążył. Ale może to zadanie dla następców i dla kolejnego pokolenia parafian?

Dziś trudno sobie wyobrazić, że czas budowania całego naszego kościoła z jego zapleczem, to był czas ogromnie trudny i pełen niedostatków. Że udało się to dzięki talentowi pierwszego proboszcza do zjednywania sobie różnych sojuszników i doceniania też tych, którzy „z niedostatku swego dają”. Minęło tyle lat, trzeba remontować, odnawiać, modernizować, tak jak

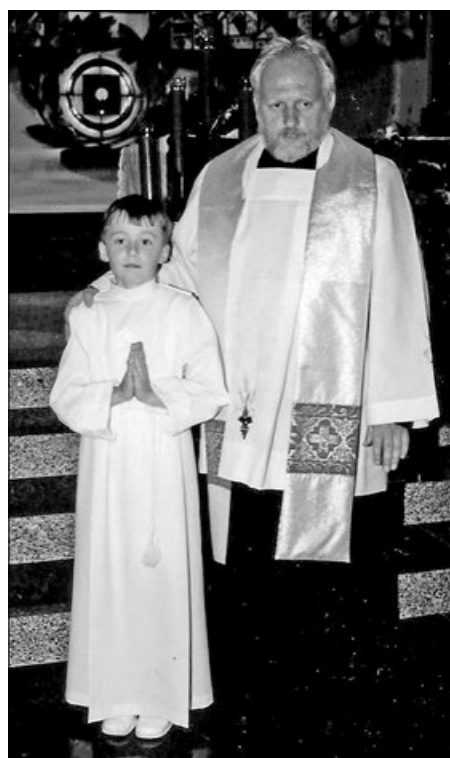
w każdym domu. Oby kolejnym pokoleniom księży i parafian szło to równie dobrze jak się zaczęło 25 lat temu.

L. i M. M.

Pierwszy rocznik dzieci z naszej parafii przygotowanych już przez ks. Józefa Mularza do I Komunii świętej, którą przyjęły jeszcze w kościele św. Jakuba 9.05.1993 r.

I Komunia św. – po raz drugi w kościele Ducha Św. 14.05.1995 r. Katecheta ks. Jerzy Gubernat z klasą IIc.

Pierwsze dzieci ochrzczone w nowej parafii, już w kościele Ducha Świę-

tego, to Magdalena Radecka i Piotr Fijałkowski. Natomiast pierwsza para, która przyjęła sakrament małżeństwa to państwo Małgorzata i Piotr Folmerowie.

Piotr Fijałkowski został ochrzczony 24 października 1993 roku w nowo powstałej parafii pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego w Brzesku przez ks. Jerzego Gubernata. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej Nr 2 im. Ignacego Łu-

kasiewicza. 12 maja 2002 roku przyjął I Komunię Świętą, do której przygotowywał go ks. Józef Mularz. W trzeciej klasie gimnazjalnej, 12 marca 2009 roku, przyjął sakrament bierzmowania z rąk ks. Bpa Leszka Leszkiewicza. W 2013 roku ukończył technikum informatyczne w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Brzesku. W 2017 roku skończył studia na kierunku zarządzanie z elementami grafiki komputerowej. Obecnie mieszka i pracuje w Krakowie

25 lat mojej parafii

25 lat – „ćwierć wieku”, czas wzrostu jednego pokolenia. Myśląc tym tokiem, wydaje się bardzo dawno. Jak szybko upływa ten czas! Pamiętam, niedzielę 16 lipca 1993 roku, kiedy w ogłoszeniach duszpasterskich, na wszystkich Mszach świętych proboszcz parafii p.w. Św. Jakuba, ksiądz Zygmunt Bochenek odczytał Dekret Biskupa Józefa Życińskiego o utworzeniu w Brzesku nowej parafii p.w. Miłosierdzia Bożego. Nowa parafia miała obejmować tereny: osiedla Jagiełły, ul. Wiejskiej, Czarnowiejskiej i przyległych ulic, a na dodatek nowy kościół miał być postawiony na terenach będących własnością parafii przylegających do naszego domu. Były to łąki, teren bardzo podmokły, na którym zimą dzieci miały lodowisko. Przyznam szczerze, że początkowo byłam bardzo zdziwiona decyzją biskupa. Przecież dopiero skończyła się rozbudowa kościoła Św. Jakuba, w którym wybrałam już sobie miejsce do modlitwy, a tu znowu ma być zmiana. Natomiast mianowany proboszcz to młody kapłan z bujną blond fryzurą i brodą, co raczej rzadko było spotykane wśród kapłanów diecezjalnych, a na dodatek pochodził z pobliskiego Przyborowa. Nic więc dziwnego, że spodobał się większości parafian. Nowa parafia na czas budowy otrzymała kościółek Ducha Świętego, dawny dom katechetyczny, jako tymczasową świątynię. Kościółek mały, w porównaniu z nową świątynią św. Jakuba, zimny i na dodatek bez ławek. Nie było to zbyt zachęcające. Lecz już w pierwszych dniach istnienia nowej parafii ks. proboszcz Józef Mularz zadbał o właściwe przygotowanie świątyni do roli tymczasowego kościoła parafialnego. Pierwsze nabożeństwo w kościółku Ducha Świętego rozpoczęliśmy Różańcem w pierwszą sobotę października 1993 roku, a następnie była Msza święta. Było ciasno, ale jakoś rodzinie. Ksiądz proboszcz powiedział krótkie, proste kazanie, informując o planach budowy i prosił o modlitwę. Co ważne nie mówił o pieniądzach, czym ujął wszystkich parafian. Doskonale zdawaliśmy sobie sprawę, że bez naszego udziału finansowego, nie uda się zbudować kościoła. Później ustalono, że składki z drugiej niedzieli miesiąca będą przeznaczone na budowę świątyni. Pierwszymi wikariuszami w nowej parafii byli, pra-

cujący wcześniej w parafii św. Jakuba ks. Jan Ryba i ks. Jerzy Gubernat. Obaj nadal mieszkali na plebanii parafii św. Jakuba, natomiast ks. proboszcz zamieszkał w dwóch małych pokojach na poddaszu domu parafialnego, dawniej stodoły plebańskiej należącej do parafii św. Jakuba.

Prace na budowie ruszyły całą parą. Pamiętam dzień, kiedy na plac budowy przyjechały koparki wyrównując teren. Miało to być 13 maja, ale padał deszcz i przesunięto prace na dzień następny. Zwożenie desek, stempli, układanie kabli elektrycznych, budowa przewoźniczej szopy na narzędzia. Każdego dnia widać było postępy prac.

Pierwszymi pracownikami, (społecznikami) na budowie, oprócz architekta pana Alfreda Budziocha, był mój mąż i cieśle pan Józef Warmóz i pan Leszek Franczak obydwoj mieszkańcy Mokrzysk oraz pan Szwed i jego syn Mariusz. Na pierwszy odpust parafialny w 1994 roku zbudowane były już garaże, przeznaczone na magazyny materiałów i sprzętu oraz ołtarz polowy. Uroczysta Msza święta odpustowa w święto Miłosierdzia Bożego, sprawowana była na placu budowy przy ołtarzu polowym. To właśnie w tym dniu biskup Jan Styrna dokonał poświęcenia placu budowy.

Obiad odpustowy, który przygotowywały panie z osiedla Jagiełły: pani Zofia Ignacok, Zofia Zych i Maria Wąsik, był na jadalni parafii św. Jakuba. Już w 1995 roku stały mury kościoła, bo właśnie w tym roku 10 września było wmurowanie kamienia węgielnego, którego dokonał ks. bp Gucwa w zastępstwie za ks. bp Józefa Życińskiego.

Budowa postępowała bardzo szybko. Do prac pomocniczych włączali się mieszkańcy poszczególnych

ulic. W oknach nawy głównej kościoła, przy wstawianiu okien, montowane były już witraże, których fundatorami byli poszczególni parafianie. Równocześnie z budową kościoła, wznoszono budynek plebanii, w którym na parterze urządzono stolarnię ze wszystkimi maszynami niezbędnymi do wykonywania całej stolarki do kościoła i plebanii: drzwi, okien, ławek, mebli do kuchni plebanii i całego wyposażenia drewnianego. W stolarni tej pracowali pan Antoni Fijałkowski - mistrz stolarski, pan Włodzimierz Kołodziej oraz do pomocy pan Leszek Franczak. Oczywiście wszyscy wykonywali te prace społecznie na rzecz nowej parafii. Ważnym wydarzeniem dla nas, parafian i nie tylko, było zawieszanie dzwonów o imionach Józef i Stanisław. Aby można je było zawiesić sprowadzono pod eskortą policji specjalny dźwig z ogromnie długim ramieniem. Duża grupa parafian zebrała się wtedy przed kościołem, aby obserwować ich instalację. Poświęcenia dzwonów dokonał 13 lipca 1997 r. ks. Bp Władysław Bobowski.

Wszystkie żyrandole, kinkiety i świeczniki do kościoła wykonane były w naszej Fabryce Opakowań Błaszanych. Chociaż nie cały budynek plebanii był wykończony, jako pierwszy do nowej plebanii wprowadził się ks. Krzysztof Tworzydło, który przyszedł jako wikariusz w sierpniu 1998 roku z parafii błogosławionej Karoliny w Tarnowie. W tym czasie była wykończona tylko część mieszkalna i kuchnia. W części parafialnej nadal trwały prace wykończeniowe. We wrześniu 1998 roku wprowadzili się kolejni wikariusze: ks. Eugeniusz Chmura i ks. Andrzej Fik, którzy mieszkali na plebanii w parafii św. Jakuba. Jako ostatni, w październiku do nowej plebanii wprowadził się ksiądz proboszcz. Do czasu uruchomienia kuchni w nowej plebanii na niedzielne obiady księża zapraszani byli przez niektóre rodziny w parafii. Świadczyło to o wielkim zaangażowaniu parafian w powstającą

nową świątynię. Od czwartku 25 lutego 1999 roku społecznie rolę gospodyni na plebanii podjęła pani Zosia Ignacok. Pierwszym kościelnym w nowej świątyni został Stanisław Komęza. Po 5 latach budowy parafia funkcjonowała już w nowych budynkach. Pierwsze nabożeństwo w nowej świątyni

zostało odprawione w październiku 1999 roku. Poświęcenia kościoła dokonał w 1999 roku ks. Bp Jan Styrna. Była to wielka uroczystość w parafii. Samych zaproszonych gości było 120. Uroczysty obiad, który był na plebanii przygotowała pani Zosia Ignacok przy pomocy pań z parafii.

Konsekracji kościoła dokonał Ks. Bp Wiktor Skworc w 2001 roku. W tym też roku parafia przeżyła pierwsze prymicie naszego rodaka ks. Krzysztofa Chaima.

I tak to parafia zaczęła już normalne funkcjonowanie. W lutym 2008 roku po piętnastu latach posługi zmarł nagle kościelny, czyli mój mąż. Nowym kościelnym został pan Daniel Majcher, który pełni tę funkcję do dziś. Ksiądz proboszcz Józef Mularz był bardzo lubiany przez parafian a szczególnie dzieci. To dla nich właśnie już w 2002 roku rozpoczęto budowę Parafialnego Przedszkola Integracyjnego. Poświęcenia placu i kamienia węgielnego pod przedszkole dokonał ks. Bp dr Jan Styrna.

Wszystkie odpusty w parafii były wielkim świętem. Zapraszani byli liczni goście, a przygotowaniem odpustowego obiadu zawsze zajmowała się pani Zosia. Nasz ks. proboszcz był bardzo gościnny. Od chwili uruchomienia kuchni w nowej plebanii, w każdą niedzielę po Mszy świętej o godz. 10, na jadalnię przychodziło kilka osób, najczęściej małżeństwa z Kręgów Ro-

dzin, aby przy filiżance kawy podzielić się wydarzeniami minionego tygodnia. W zasadzie nikt nigdy nie wyszedł z plebanii, aby nie był poczęstowany filiżanką kawy a często również pysznym ciastem, serwowanym przez panią Zosię. Piękny ogrodzony ogród, który został założony zaraz po usunięciu maszyn z placu budowy to również starania naszego proboszcza. Jakże wielkie przerażenie ogarnęło wszystkich parafian na wieść ciężkiej choroby Księdza proboszcza. Był to wrzesień 2009 roku. Wiele osób podjęło wówczas modlitwę Nowenny Pompejańskiej pro-

sząc o zdrowie dla księdza, a Pan doświadczał go coraz to nowymi trudnościami, sprawdzając jak Hioba jego wiarę. W czasie choroby wiele spraw prowadzenia parafii przejął ks. Mirosław Papier, który wówczas był wikariuszem w naszej parafii. Ponieważ jednak stan zdrowia ks. Mularza poprawiał się bardzo powoli, w roku 2011 dekretem ks. Bp Ordynariusza Wiktora Skworca nowym proboszczem został zamianowany młody, przystojny ks. Wojciech Werner, który tę funkcję pełni do dziś. I jak tu nie uwielbiać Pana za tyle łask i błogosławieństw jakimi nas obdarzał przez całe 25 lat istnienia parafii.

BĄDŹ UWIELBIONY PANIE NASZ
TERAZ I NA WIEKI!!!

Bogusława Komęza

Trud na Bożą chwałę

Był czerwiec, roku 1999. Nowy kościół, choć jeszcze w stanie surowym zwiastował mieszkańcom północnej części Brzeska, że już niebawem będą się modlić w swojej świątyni. Budowlańcy i pomocnicy spieszyli się z pracami wykończeniowymi.

Ks. proboszcz Józef Mularz będąc w naszym domu, wymyślił sobie, że posadzkę z płytek ceramicznych w kościele wykonają tata z synem, który już od kilku lat u boku ojca pracował w zawodzie fliziarza. Mąż zaakceptował pomysł księdza, chociaż nie ukrywał, że zadanie należy do ciężkich i odpowiedzialnych. Szybko przygotowali strategię. Niestety, nie wszystko poszło zgodnie z planem, gdyż mąż w piątek 4 czerwca został potrącony przez samochód, który wpadł w poślizg na rozgrzanej jezdni i wjechał na chodnik przy ulicy Okulickiego, w pobliżu dawnej stolarni. W wyniku tego zdarzenia mąż doznał dwukrotnego złamania nogi z przemieszczeniem, złamania kości barkowej i licznych potłuczeń. Pogotowie odwiozło go do Szpitala w Brzesku, a potem do Szpitala Urazowego w Piekarach Śląskich.

Syn bardzo przeżywał wypadek ojca a także fakt, że w osamotnieniu będzie musiał od poniedziałku 7 czerwca zacząć pracę przy kładzeniu posadзки w nowej świątyni. Czas naglił, bo 24 października ks. biskup Jan Styrna miał poświęcić nasz nowy Dom Boży. Do zadania podszedł ambitnie, chociaż kosztowało go to wiele nerwów. Na pewno zastanawiał się jak będą „zachowywać się” płytki, czy klej się sprawdzi, czy ta sama fuga nie będzie miała różnych odcieni w kolejnych pojemnikach, czy nie zdarzy się jeszcze coś, czego nie przewidział.

Prace ruszyły pełną parą, syn wykonał posadzkę w nawach kościoła, przykleił płyty granitowe w prezbiterium i kaplicy bocznej.

Pod koniec dzieła zapytany przeze mnie p. architekt inż. Mgr Budzioch, jak widzi robotę syna, odrzekł, że o tym porozmawiamy za pięć, siedem lat. Posadzka funkcjonuje do dziś bez zarzutu, to jest przez 19 lat.

Kiedyś, w rozmowie, parę lat po wszystkim, syn opowiedział mi jeden szczegół dotyczący rozpoczęcia pracy w kościele. Wczesnym rankiem, kiedy wraz z pomocnikiem wszedł do kościoła, pierwsze kroki skierował na miejsce, gdzie w przyszłości miał być wielki ołtarz, uklęknął na betonowej wylewce i modlił się do Pana Boga o pomoc w tym przedsięwzięciu. Po tej „rozmowie z Bo-

giem” ciągle czuł, że został wysłuchany i nawet piętrzące się problemy były prostsze do ogarnięcia.

Posadzka służy do dziś, mąż wyzdrowiał i zdążył jeszcze obłożyć granitem wszystkie schody zewnętrzne oraz wyłożyć płytkami posadzkę chóru.

A ja, ilekroć jestem w naszej pięknej świątyni dziękuję Panu Bogu, że chociaż „po grudzie”, ale uczestniczyliśmy w początkach tworzenia tego wielkiego dzieła, jakim był

nowy kościół. I niech mi wolno będzie jeszcze raz pochylić skroń przed księdzem prałatem Józefem Mularzem, budowniczym, twórcą tegoż dzieła, który dźwigał na swych barkach ogrom zadań i borykał się z trudnościami czasem niemożliwymi do pokonania, opłacając to własnym zdrowiem. Dla nas, parafian, zawsze będzie On „Wielkim”. Dziękujemy!

S.J.

Jak to z GT było wspomina liderka i założycielka grupy Agata Podłęcka

Grupa Teatralna przy parafii p.w. Miłosierdzia Bożego w Brzesku istnieje niemal od samego jej początku, bo od 1994r. Pierwotnie grupa spotykała się okazjonalnie, np. przed Bożym Narodzeniem, by przygotować Jasełka. Czas mijał, dzieci dorastały, zaczęło przybywać młodzieży, szeregi formacji rozrastały się. Dziś jest to konkretna formacja, z jasno wytyczonymi celami i założeniami. Skupia w swych kręgach młodzież szkół gimnazjalnych, średnich, a nawet studentów, którzy pełnią funkcję pomocników animatorów. Spotkania odbywają się regularnie co piątek po mszy wieczornej, o godzinie 19-tej w salce teatralnej przy kościele. Gdy przygotowywane są spektakle bądź inne programy, intensywność spotkań wzmacnia się. Obecnie grupa liczy ok. 60 stałych członków. Mecenasem grupy był pierwszy proboszcz parafii ksiądz prałat Józef Mularz. Z myślą o tej młodzieży i jej wszechstronnym rozwoju, zarówno intelektualnym, artystycznym jak i duchowym, stworzył salę teatralną. Obecny ksiądz proboszcz Wojciech Werner jest kontynuatorem patronatu, co daje grupie możliwość intensywnego działania.

Pierwsze lata działalności grupy koncentrowały się na przygotowywaniu głównie montażu słowno – muzycznych na różne okazje i święta kościelne, jak pasterki, majówki, rocznice pontyfikatu ojca świętego Jana Pawła II, Wielki Post oraz dramy i kabaretony okolicznościowe. Grupa Teatralna ma już mnóstwo udanych występów za sobą. Z ogromnym sentymentem wspomina lata związane z kinem „Bałtyk”, gdy jeszcze można było wejść na scenę i odbywać profesjonalne warsztaty i próby różnych spektakli. Na deskach kina wystawiała przez 4 kolejne lata spektakle jasełkowe, które miały po kilka odsłon i trwały nawet 2 i pół godziny, tam powstawała sztuka „Gość oczekiwany” i „Cena wolności” o niezwykłych czynach Maksymiliana Marii Kolbe. Grupa ma w swym repertuarze liczne zupełnie odmienne tematycznie i nastrojowo sztuki Bożonarodzeniowe, montaż słowno – muzyczne, które ubogacają wiele uroczystości parafialnych, pielgrzymkowych, gminnych i powiatowych. Poświęcane są m.in. potrzebującym wsparcia, rocznicom ważnych,

a czasem tragicznych wydarzeń w Polsce, np. historii ks. Popiełuszki. Była też adoracja na dekanalnym czuwaniu modlitewnym dla młodzieży (14.12.2007r.), z którym młodzież pojechała na specjalne zaproszenie do Łęgu Tarnowskiego. Kabaretony uświetniały prymicie, Franciszkańskie Spotkania Młodych w Kalwarii Pałacowskiej, a ostatnimi laty Parafiady w parafii Miłosierdzia.

Grupa nie potrafi trwać w spoczynku. Wciąż musi się coś dziać. I tak do swej oferty artystycznej włączyła wspólne śpiewy przeplatane patriotycznym słowem na Dzień Odzyskania Niepodległości przez Polskę 1918 roku. W 2001 r. w grupie pojawił się ks. doktor Piotr Łabuda, który pisał scenariusze jasełek i opatrywał je własną muzyką. W sierpniu 2001 dzięki niemu i ks. Józefowi Mularzowi przedstawiciele i przyjaciele formacji dali się poznać od profesjonalnej strony, uświetniając godzinny program uroczystości w Raclawicach na XIX Pieszej Tarnowskiej Pielgrzymce do Częstochowy. Program oglądano jeszcze wielokrotnie w gminie Brzesko. Ks. Łabuda pomagał też wyreżyserować kilka innych od Bożonarodzeniowych spektakli, z którymi grupa wyjeżdżała na tournee do zaprzyjaźnionych parafii w Nowym Sączu, Łososinie Dolnej czy Bochni. Za jego sprawą młodzi aktorzy mogli występować w barwnych, bogatych strojach wypożyczanych w Teatrze Słowackiego w Krakowie.

Od 2009 r. grany był przez kolejne lata tryptyk dramatyczny autorstwa Agaty Podłęckiej utrzymany w Bożonarodzeniowym klimacie, a poruszający palące i bolesne problemy współczesnych dzieci. Są to po kolei „Jeszcze jedno Boże Narodzenie. Tato nie pij”, „To dziecko”, „Wołanie o miłość”, „Zanim się zacznie”. Sztuki te były oglądane m.in. przez penitencjariuszy w więzieniu w Wiśniczu w 2010r., wielokrotnie w Regietowie – na zaproszenie prezesa Stadniny Koni Huculskich pana Stanisława Ciuby czy w LO w Bochni. Programów wciąż przybywa i cieszą się one coraz większym rozgłosem i popularnością w środowisku lokalnym. Grupa zapraszana jest na Opłatki Towarzystwa Sportowego „Sokół”, gdzie przed wigilijkami słowem i śpiewem wprowadza wszystkich w świąteczny nastrój. Ostatni-

mi dokonania było włączenie się w Ogólnopolską Noc Profilaktyki w RCKB w Brzesku ze spektaklem „Tuż obok ciebie”, w Noc Muzeów na zamku w Dębnie, w Maraton Czytania w PSP nr2 w Brzesku czy Miesiąc Papieski z montażem „Gdybyś Ty żył Ojciec Święty”. Ten ostatni zgromadził nadkomplet widowni w RCKB. O GT coraz głośniej jest w lokalnej prasie, Gościu Niedzielnym, Radio Kraków, Radio RDN Małopolska, na stronach internetowych miejscowych portali. Grupa włącza się w Narodowe Czytania w Brzesku, służy swymi montażami na opłatkach m.in. UTW, TG „Sokół”, który stał się patronem GT, kwestuje co roku na Cmentarzu Komunalnym 1 listopada, włączając się w akcję ratowania brzeskich nekropolii.

Ważnym momentem GT jest też czynny udział i nawet moderowanie Symposium Naukowego związanego z Janem Pawłem II w Bibliotece Uniwersytetu Papieskiego w Krakowie od 2015 r. Tam młodzi poznali wielkie postaci związane z naszym ukochanym papieżem, m.in.: Arturo Mari, Adama Bujaka, śp. Ojca Jana Górę. GT to również młodzi patrioci od lat prowadzący wieczornice na 11 Listopada.

W tym roku szkolnym GT wzięła udział w projekcie „Postaw na rodzinę” zorganizowanym przez Miejski Ośrodek Kultury wraz z Fundacją CAN-PACK. Skierowano go do wszystkich rodzin, w tym takich, w których funkcjonują osoby niepełnosprawne. Jednym z jego elementów był konkurs muzyczny ph. „Powróćmy jak za dawnych lat”, w którym przedstawiciele młodzieży szkół i organizacji pozaszkolnych prezentowali piosenki z lat 20 i 30. Miało to miejsce 29 maja 2018r.

Do konkursu przystąpiła też przedstawicielka Grupy Teatralnej GT Daria Nalepa, która piosenką „Ada, to nie wypada” zajęła I miejsce. Inni członkowie GT – Jakub Kurowski (wydelegowany przez MOK) zajął

III miejsce, Hanna Gorczyca (reprezentująca PSP nr 2 w Brzesku) zdobyła wyróżnienie, zaś Konrad Majka pięk-

nie zadebiutował w tego typu wyzwaniach.

Wyżej wymienieni członkowie GT swymi piosenkami rozpoczęli też w RCKB obchody tegorocznych Dni Brzeska.

Grupa otacza się przyjaciółmi, którzy pomagają jej pokonywać trudności i sprostać kanonom teatralnym. Od strony muzycznej służy od lat swym profesjonalizmem pan Andrzej Gicala, który ukończył Akademię Muzyczną, jest też znakomitym aktorem (w pierwszych latach współtworzył grupę, dopóki nie założył własnej formacji – „Ziarenka Nadziei”) oraz pani Iwona Mikołajek – dyrygentka chóru i nauczycielka muzyki, ostatnio instruktor MOK Krzysztof Szydłowski. Pan Piotr Podłęcki czuwa nad stroną techniczną, światłem i dźwiękiem oraz pełni funkcję opiekuna wspierającego. Kolejni to: pani Anna Serwin – z wykształcenia plastyczka, czynna artystka i nauczycielka plastyki. Kiedyś pomagali pani Grażyna Iskra – utalentowana malarka i twórczyni licznych dekoracji przestrzennych, pan Paweł Góra – znakomity akustyk i absolwent GT oraz z tej samej branży pan Paweł Laska, Gabriel Pamuła i Jędrzej Rosa. Ludzi dobrej woli stanęło na drodze grupy jeszcze wielu. Każdy z nich zostawił w niej część własnej osobowości.

Opiekunami duchowymi po kolei byli: ks. prałat Józef Mularz, ks. Piotr Łabuda, ks. Piotr Mucha, ks. Mikołaj Piec, ks. Tomasz Jamróz, ks. Radosław Olejarz, ks. Przemysław Podobiński, a obecnie jest to ks. Sylwester Pustułka. Każdy z nich żywo uczestniczył w życiu Grupy Teatralnej, dzieląc się talentami, którymi został obdarowany.

Poprzez swą grę w jasełkach młodzi zbierają fundusze na dofinansowanie wyjazdowych warsztatów teatralnych w Zakopanem, Piwnicznej bądź Uściu Gorlickim i Bukowinie Tatrzańskiej. Dzięki temu wędrują po ukochanych Tatrach i Beskidzie Niskim, śladami zabytkowych cerkwi, obcują z pięknem niezdeptanej jeszcze przez turystów natury. Udało im się zarobić też pieniądze na sprzęt rehabilitacyjny dla niepełnosprawnego kolegi i dołożyć ce-

giełkę do budowy cerkiewki w Regietowie. Są to skromne środki, ale nie to jest istotą formacji.

Różne były koleje losu grupy. Momentami liczyła nawet sto osób, były też i chwile kryzysu, gdy na warsztatach pojawiało się po trzydzieści dzieci i młodzieży. Jednak od wielu lat w zajęciach uczestniczy średnio 50 osób mimo dużej rotacji, bo wiadomo, że dorosłe życie przychodzi do każdego. Obecnie notuje się chwilowy spadek chętnych do tej niecodziennej pracy i formacji.

Młodzi ludzie doskonalą swój warsztat aktorski, pracują nad dykcją, gestem, bogacą słownictwo, ćwiczą pamięć, uczą się odpowiedzialności i systematyczności, pokonywania tremy, trudów i zniechęcenia mozolną pracą. Poza tym, gdy nie ma intensywnych prób, na co piątkowych spotkaniach grupa przy zapalanej świecy czyta i rozważa Pismo Święte lub pochyla się nad aktualnymi problemami i niepewnościami związanymi z wiarą, modli się śpiewem, tańcem, śmiechem i radością. Włącza się aktywnie w prowadzenie śpiewu i modlitwy na mszach pierwszopiątkowych dla młodzieży. Organizowane są zabawy, opłatki, wyprawy. Młode dusze znajdują tu spontaniczność, otwartość, akceptację i wewnętrzny spokój. Pozostaje tylko ufać, że nie braknie młodych ludzi, którzy stanowią trzon i fundament grupy.

Taka jest specyfika pracy tej grupy. Jakie będą jej dalsze losy? Na ile starczy energii, entuzjazmu i sił pani Agacie lub jej kontynuatorom? Czy nie braknie młodzieży chętnej do ciężkiej pracy? Pokaże czas. Gdyby ktoś wątpił w dzisiejszą młodzież, że jest gnuśna, leniwa i zła, wystarczy, że przyjdzie na spotkanie Grupy Teatralnej, na Jasełka, a przekona się, że to absolutnie nieprawda.

I jeszcze jedno: dopóki grane są Jasełka, dopóki młodzi ludzie uczą się na pamięć i wygłaszają teksty naszych wielkich Polaków, dopóty trwa świadomość narodowa, dopóty kwitnie w sercach Polaków patriotyzm i dopóty Polska jest silna i wielka.

WIERSZOWANA HISTORIA PARAFII AUTORSTWA JEDNEJ Z NAJSTARSZYCH PARAFIAŃEK

Niemodne rymy

Tak nazwała swoje, spisane wierszem, rozmyślenia na temat budowy parafialnej świątyni, jej konsekracji oraz z okazji nawiedzenia parafii przez obraz Matki Boskiej Częstochowskiej - pani Zofia Piegża. Podzieliła się tymi tekstami z księdzem Proboszczem Wojciechem Wernerem w czasie wizyty duszpasterskiej, co zaowocowało decyzją o zamieszczeniu ich w kronice parafialnej a także na stronie internetowej.

Pani Zofia do tych z uczuciem opowiedzianych historii dołączyła również własne teksty trzech pieśni Maryjnych. Z wszystkich zapisków płynie ogromna radość

z powstania naszej parafii i budowy kościoła, szacunek i duma. Dlatego zachowujemy, czytamy, pamiętamy....

Krótką historia budowy kościoła pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego w Brzesku

- I. *Tu, gdzie było pole, dziś nam kościół stoi
Dzięki Proboszczowi, ludziom dobrej woli.
Będzie służył wszystkim i cieszył każdego,
Jest on pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego.*
- II. *Nie rodził się długo i gdy wyszedł z ziemi,
Szybko się piął w górę rękami zręcznymi.
Cegła po cegielce, solidnie, dokładnie,
Żeby wytrwał długo, żeby było ładnie.*
- III. *Mury sięgły szczytu, czas kłaść belki, łąty,
Pod dach niebosiężny, piękny i bogaty.
Czerwony jak róża kwitnąca w ogrodzie,
Kształt jego kojarzy się z łódką na wodzie.*
- IV. *Misterna robota, same oczy chwałę,
Kunszt i estetykę widać w każdym calu.
Architektura piękna i niepowtarzalna
Pomysł i decyzja to rzecz nie banalna.*
- V. *Prezencja wspaniała, nic go nie zasłania,
Chociaż nie na wzgórzu, widok swój odsłania.
A że nie przy głównym trakcie lokum dano,
Za to do cmentarza jak ułał przystało.*
- VI. *I wieża strzelista, wysmukła i zgrabna,
Uwieńczona krzyżem błyszczącym jak srebro
Z dzwonami, co biją nie tylko na trwogę,
W każdą uroczystość. Dzisiaj są powodem.*
- VII. *I na Anioł Pański i na msze w niedziele,
Kiedy dzień się budzi i do snu się ściele.
W tej ostatniej drodze także nam zadzwonią,
Niejedni ze wzruszenia łezkę swą uронią.*
- VIII. *Uroczystą chwilę dzisiaj przeżywamy,
Wielki ceremoniał jest dokonywany.
Bramy w Domu Bożym sam Biskup otwiera,
Nam błogosławieństwa na przyszłość udziela.*
- IX. *Podniosła to chwila, wszyscy są w skupieniu,
Gdyż będą świadkami przy tym poświęceniu.
W szacownej oprawie chorągwi, sztandarów
I orkiestrze dętej i księży szpalerów!*
- X. *Zanim nam nadeszła ta chwila radosna,
Były i wątplenia, czy ksiądz Proboszcz sprostą,
Czy się nie załame pod ciężarem sprawy.
Kościół to nie pestka. Słuszne więc obawy.*
- XI. *Na przekór obawom jest dowód rzeczowy,
Bo oto przed nami stoi kościół nowy!*
- XII. *Choć wiele potrzeba do uzupełnienia,
To jak dach nad głową, pośpiechu już nie ma.*
- XIII. *Podziwiamy właśnie Proboszcza Mularza,
Za umiejętności te grosze pomnażać.
Za jego odwagę i za wiarę w siebie,
Że go nie zawiodą darczyńcy w potrzebie.*
- XIV. *Niech mu Bóg da zdrowie, łaskami obdarzy,
Berło swej parafii niech dożgonnie dzierży,
Niech go nie opuszcza Miłosierdzie Boże,
Matka Przenajświętsza niech mu też pomoże.*
- XV. *Ten kościół nas cieszy, ta wewnętrzna przestrzeń,
Wszyscy się pomieszczą w zimne dni i deszcze.
Nie będą już kipieć pod kościoła drzwiami
Dla każdego miejsce wygodne z ławkami.*
- XVI. *Z odległych osiedli trochę za daleko,
Traktujmy jak spacer, idąc bez pośpiechu.
Miła atmosfera nam to wynagrodzi,
Łatwiej jest się skupić i szczerze pomodlić.*
- XVII. *Wierzimy, że kościół będzie pękał szwami
Proboszcz tu przyciągnie kazaniami swymi
Dorosłych i dzieci. Ma do nich podejście,
Czasem i żarciem strzeli na odejście.*
- XVIII. *Wielu pokoleniom niech ten kościół służy,
Przyszłe tysiąclecie, albo jeszcze dłużej.
O jego powstaniu kronikarz napisze,
By mogli potomni o nim też usłyszeć!*
- XIX. *Kto był fundatorem i kto go budował,
Że pod koniec wieku, że dużo kosztował.
I że w wolnej Polsce i demokratycznej,
Papieżem był Polak z ziemi wadowickiej.*
- XX. *Od dziś nowy kościół stoi nam otworem.
Przechodniu wstąp tutaj rano czy wieczorem,
Zmów chociaż Zdrowaśkę o coś, czy za kogoś,
Przyniesie ci ulgę i duchową pomoc.*
- XXI. *Nie zna żadnych granic Miłosierdzie Boże,
Jeśli mocno wierzysz zawsze ci pomoże.
W smutku czy w kłopotach westchnij więc do Niego
Doznasz ukojenia Miłosierdzia Bożego.*
- XXII. *Pozdrawiamy wszystkich wiernych tu przybyłych
Niech z głębokiej wiary czerpią swoje siły.
Niech miłość i zgoda w ich domach panuje,
Niech ich Bóg łaskami szczerze obsypuje.*

Uzupełnienie napisane z okazji konsekracji kościoła dokonanej przez biskupa Wiktora Skworca

22 kwietnia 2001 roku

*Czas upływa szybko, przeszło roczek minął
Jak w naszej parafii poświęcenie było.
Dziś przy konsekracji przypomnijmy sobie
Jak powstawał kościół, o jego budowie.
(.....)*

*To było rok temu, wiele się zmieniło.
Ile upiększenia w kościele przybyło!
Najpierw powstał ołtarz, piękne oświetlenie,
Witraże bogate, stacje też nie tanie.*

*Na zewnątrz latarnie, bruk wkoło kościoła,
Także ogrodzenie o pochwałę woła,
I schody, poręcze, podjazdy dla kalek,
Iglaki już rosną i tak dalej, dalej ...*

*Chyba ten nasz Proboszcz dopóty nie spocznie,
Aż ostatni guzik w kościele nie dopnie.
To dobry gospodarz, przyznać mu to trzeba,
Pewnie pomagają mu w tym Wielkie Nieba.*

*My, parafianie bardzo się cieszymy,
Jego Ekscelescję w odpust nasz gościmy,
Że tej konsekracji biskup Skworc dokona,
W Miłosierdzie Boże do wiary przekona.*

TAK ŚWIĘTOWALIŚMY 20 LECIE

Z Kroniki Parafialnej

15.07.2013 r.

Dwudziesta rocznica powstania naszej Parafii. Duchowym przygotowaniem było nabożeństwo w wigilię rocznicy, w poniedziałek 15 lipca. Na wieczornej Mszy

Świętej i adoracji Najświętszego Sakramentu o 18.00 zgromadzili się do wielkiej wspólnej modlitwy dziękczynno-błagalnej członkowie wszystkich parafialnych Ruchów i Stowarzyszeń. W czasie adoracji odczytywano podziękowania i prośby związane z życiem parafii oraz konkretnych osób i rodzin. Tydzień wcześniej w kościele była wystawiona skrzynka na intencje mszalne indywi-

dualne, wspólnotowe oraz w intencji innych ludzi, którzy sami o to nie poproszą, a potrzebują wsparcia. Chodziło o to, byśmy wszyscy poczuli się odpowiedzialni także za tych z naszej parafialnej Rodziny, którzy są gdzieś na obrzeżach życia religijnego. A także, aby ten dzień był wielkim dniem modlitwy nas wszystkich.

16. 07.2013 r.

Obchody dwudziestolecia parafii, poprzedzone

duchowymi przygotowaniem, odbyły się 16 lipca. Głównym punktem uroczystości była msza święta we wtorek, koncelebrowana przez kapłanów pracujących w parafii pod przewodnictwem obecnego proboszcza ks. Wojciecha Wernera. Kazanie wygłosił ksiądz prałat Józef Mularz, budowniczy i pierwszy proboszcz parafii.

O uroczystości napisał Tarnowski Gość Niedzielny

20 lat minęło

2013-07-19 Ks. Zbigniew Wielgosz TGN

Parafianie Miłosierdzia Bożego w Brzesku dziękowali za swoją część Kościoła.

Kiedy mieszkańcy Brzeska rozbudowywali kościół św. Jakuba, nikt nie myślał o potrzebie nowej świątyni. Tymczasem – jak wspomina ks. prał. Józef Mularz, pierwszy proboszcz par. Miłosierdzia Bożego w Brzesku – myśl o utworzeniu nowej wspólnoty wiernych kielkowała w bp. Józefie Żyćńskim, który specjalnym dekretem erygował nową parafię w mieście nad Uszwicą 16 lipca 1993 roku. – Zaczynaliśmy razem z ks. prał. Mularzem, byłem na pierwszym zebraniu takiego komitetu organizacyjnego w sprawie budowy nowego kościoła. Należało do niego 40 osób. Po kilku latach przygotowań zaczęła się budowa, z błota wyciągaliśmy ten kościół. Patrzyliśmy, jak to wszystko wyrasta... Jedno pokolenie, które stało u początku parafii już odeszło. Dziś cieszymy się i kościołem, plebanią, całym zapleczem, a także przedszkolem. Parafia jest młoda, jest rozmodlona i rozśpiewana, dużo grup parafialnych, w które włączają się dzieci, młodzi i dorośli – mówi Marian Babicz.

Do 20. rocznicy powstania parafii ludzie przygotowywali się już podczas rekolekcji parafialnych. Sama zaś uroczystość rocznicowa trwała dwa dni. Pierwszy dzień, 15 lipca, upłynął pod znakiem adoracji Najświętszego Sakramentu, w czasie której odczytywano podziękowania i prośby związane z życiem parafii, jak i konkretnych osób, i rodzin. – Była kartka, na której ktoś przedstawił w pięknej modlitwie całą historię osób związanych z parafią, poczynając od ks. prał. Józefa, poprzez wszystkie grupy. Była tam też prośba o nowe powołania, a także za tych, którzy nie chodzą do kościoła i nie identyfikują się z naszą wspólnotą – mówi ks. Wojciech Werner, proboszcz. Duszpasterz podkreśla zasługi ks. prał. Mularza w zjednoczeniu ludzi wokół wspólnej sprawy, jaką była nowa parafia. Jej życie rozpoczęło się w kościele św. Duchy. Po pięciu latach od powstania zaczęła się budowa nowej świątyni.

Parafia liczy obecnie około 5 tys. wiernych. Chodzących na niedzielną Mszę św. jest około 60 procent.

**Ks. Zbigniew Wielgosz /GN
Przed kościołem Miłosierdzia Bożego w Brzesku**

Życie parafii tętni w różnych grupach. – Mamy m.in. grupę dziecięcą „Ziarenka Nadziei”, grupę teatralną. Do tej ostatniej należy kilkadziesiąt osób, przygotowujemy okolicznościowe przedstawienia, włączamy się w życie parafii, ale także miasta – mówi ks. Radosław Olejarz, wikariusz i opiekun grupy teatralnej. Obecnie trwa przygotowanie do powstania oddziału Akcji Katolickiej. Jest tu świetlica parafialna i przedszkole integracyjne. – To parafia z potencjałem, czuje się, że ludzie chcą coś robić, są odpowiedzialni za całą parafię. W Roku Wiary powstała oddolna inicjatywa, żeby raz w miesiącu była całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu, są też spotkania z świadkami wiary. Dużo dobrego robi świetlica parafialna.

Rozwija się kult Bożego Miłosierdzia, codziennie od dwóch lat jest odmawiana koronka do Bożego Miłosierdzia. Mamy w kościele relikwie świętych czcicieli i promotorów tego kultu, więc św. s. Faustyny, bł. ks. Sopoćki i bł. Jana Pawła II. Ludzie znają na pamięć akt oddania światu Bożego Miłosierdzia, ułożony przez Jana Pawła II, który ludzie codziennie po wieczornej Mszy św. odmawiają. Wielu ludzi uczestniczy w Mszach św. połączonych z modlitwą o uzdrowienie i uwolnienie. Mamy 10 księży pochodzących z parafii i dwie siostry zakonne. Intensywnie modlimy się o nowe powołania. Oczywiście pamiętamy o materialnej stronie naszej parafii, obecnie remontujemy wieżę kościoła – opowiada ks. Werner.

Wyzwaniami duszpasterskimi są małżeństwa i rodziny. – Spotykam małżeństwa, rodziny, dotknięte nienawiścią, skutkami przekleństw. Wyzwaniem jest permanentna ewangelizacja, żeby pokazać ludziom Boga jako

kochającego Ojca, a parafię jako rodzinę wierzących – dodaje ks. proboszcz. 16 lipca została odprawiona Msza św. dziękczynna za 20 lat nowej rodziny parafialnej.

Eucharystii przewodniczył ks. proboszcz Wojciech Werner, zaś homilię wygłosił ks. prał. Józef Mularz. –

Bóg jest głębią, na mieliźnie żadnego Boga nie ma. Życzę wam, drodzy parafianie, aby Bóg był dla was Bogiem, tajemnicą, do której podchodzi się z głęboką wiarą, atencją – powiedział w homilii pierwszy proboszcz parafii.

Ks. Zbigniew Wielgosz GN

A TAK OBCHODZIMY 25 ROCZNICĘ

Przygotowanie duchowe do obchodów Srebrnego Jubileuszu naszej parafii rozpoczęliśmy w niedzielę 17.09.2017r. peregrynacją Pana Jezusa w kopii łagiewnickiego obrazu „Jezu ufam Tobie” do domów i mieszkań w całej naszej parafii.

Po mszy świętej o 15.15 ks. Proboszcz uroczystie przekazał trzem rodzinom trzy obrazy. Od tej pory obraz nawiedza nasze rodziny według następującego porządku: **pierwszy** - osiedle W. Jagiełły od bloku numer 1 do 9, **drugi** - od ulicy Legionów Piłsudskiego 40a, 40 b przez os. Partyzantów bloki 5, 7, 9, 24, 10, Villa Nova, ul. Partyzantów domy prywatne, Słoneczną, Solskiego, Legionów Piłsudskiego domy prywatne, Garbarską, Zamkniętą, Spokojną, Brzezowiecką, Kwiatową, Wrzosiową, Różaną, Jaśminową, Makową, Okulickiego, Błękitną, Szczepanowską, Wakacyjną do Jesiennej włącznie. **Trzeci** obraz peregrynował ulicami: św. Brata Alberta, Jana Pawła II, Sikorskiego, Czarnowiejską, Polną, Łąkową, Boczna, Kopaliny, Konstytucji 3 Maja, Jasną, Leśną, Lawendową, Wiejską, Jodłowską, Topolową, Zacisze, Poprzeczną, Wiosenną, Letnią, Kościuszki, Kosynierów, Królowej Jadwigi, Wyspiańskiego, Elektryczną, Reja, Kochanowskie-

go, Kossaka, Malczewskiego i Grottgera.

Rodzina przyjmuje obraz w godzinach wieczornych. Około 19.00 udajemy się do sąsiadów, którzy przed nami gościli obraz Jezusa. Tam modlimy się wspólnie. Następnie, ze śpiewem, udajemy się do naszego domu. Obraz pozostaje z nami przez całą dobę, trwamy wówczas na modlitwie i adoracji. Odmawiamy wspólną modlitwę na rozpoczęcie o godzinie 19.00, o 21.00 – Apel Jasnogórski i odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, natomiast rano – modlitwę poranną oraz przeżywamy Godzinę Miłosierdzia Bożego o 15.00. Nawiedzenie kończy się o godzinie 19.00 po czym następuje przekazanie obrazu kolejnej rodzinie.

Goszcząc Pana Jezusa w jego obrazie zawierzamy Bogu nas samych, naszych bliskich, wspólnoty i całą parafię. Owoce tych odwiedzin, prośby, podziękowania i łaski są dokumentowane w Księgach Pamiątkowych wędrujących z obrazem i staną się swoistym świadectwem, na ile otworzyliśmy się w tym czasie na Bożą Miłość, przezwyciężyliśmy nasze słabości i przebaczyliśmy sobie nawzajem urazy, niechęci w gronie rodzinnym i sąsiedzkim.

Z inicjatywy Klubu Seniora liczna grupa parafian pielgrzymowała 11 – 15 kwietnia 2018 r. „Przez Maryję do źródeł Miłosierdzia” przez Gietrzwałd, Sokółkę, Świętą Lipkę do Trok, Wilna i Kowna.

(1 cz. relacji znajduje się w Nr 4)

A dzięki liderom chóru parafialnego Gaudium odbył się inauguracyjny koncert wokalnie – muzyczny.

O niepojętym miłosierdziu Bożym będę śpiewać na wieki

I śpiewali pięknie! Kto? Zespół Muzyki Sakralnej LUMEN, chór GAUDIUM w połączeniu z uczestnikami różnych grup parafialnych oraz goście. **3 czerwca 2018 r.** o godzinie 18.00 w kościele Miłosierdzia Bożego wykonali **Pop - oratorium Miłosierdzie Boże**.

„Skoro śpiew o nim jest tak piękny, jak piękne musi być Miłosierdzie Boże” – podsumował koncert ks. Proboszcz Wojciech Werner – i dodał – „Niech to ziarno Bożego Miłosierdzia padnie w nasze serca, abyśmy je przeżywali na chwałę i Boży pożytek jeszcze następne 25 lat, i następne 25 lat i kolejne...”. Bo właśnie niniejszym, niedzielnym koncertem nasza parafia rozpoczęła

świętowanie Jubileuszu 25- lecia istnienia. Zaczęliśmy je w znakomitym, doborowym towarzystwie – podkreślił ksiądz Proboszcz, witając i przedstawiając kompozytora Pop - oratorium – Zbigniewa Małkowicza, Zespół LUMEN i solistów oraz nasze śpiewające „siły połączone” chóru i gości wraz z dyrygentką Iwoną Mikołajek i Andrzejem Gicalą.

Wypełniająca po brzegi kościół publiczność już na wejściu powitała wykonawców brawami, ale stokrotnie większym aplauzem podziękowała za całe wydarzenie. A było za co! Zarówno muzycy, soliści jak i nasi chórzyści perfekcyjnie przygotowani i prowadzeni przez kompozy-

tora i dyrygentkę dostarczyli zebranych mocnych wrażeń: i refleksyjnego zamyślenia i dużo radości. Świadczyło o tym bisowanie i wspólny śpiew refrenu utworu „Okaż mi Boże”, uśmiechnięte twarze i spontaniczne wyrazy uznania dla wykonawców, którymi słuchacze dzielili się po koncercie: - Jesteśmy pod wrażeniem! Piękne wykonanie! Jesteśmy dumni z naszego chóru i tego co robią. Wspaniali, utalentowani ludzie! Cieszymy się, że tak się pięknie rozwijają – mówili Jola, Ania, Janusz. Pracę dyrygentki, pani Iwony Mikołajek docenił również sam uznany w szerokich kręgach kompozytor Zbigniew Małkiewicz, dziękując za współpracę i za przygotowanie chóru do występu.

Oratorium składa się z kilkunastu fragmentów z Dzienniczka oraz kilkunastu, niekiedy wręcz przebojowych, utworów muzycznych. Niektóre z nich są już nam znane i śpiewamy je w kościele np. „Okaż mi Boże Miłosierdzie” czy „Magnificat”. Tym niemniej dzięki aranżacji i różnorodności muzycznej mogliśmy je odkryć na nowo, zaś inne dopiero poznać. Wsłuchując się w ich teksty oraz słowa narracji mogliśmy łatwiej zagłębić się w przekaz św. Siostry Faustyny, zachwycić się i zadziwić ile ważnych, głębokich treści niesie orędzie Jezusa spisane przez skromną, nie mającą wykształcenia siostrę zakonną.

– Św. Faustyna jest naszą przewodniczką, orędowniczką Bożego Miłosierdzia więc przypomnienie tekstów spisanych przez nią w Dzienniczku wydało nam się czymś naturalnym w roku jubileuszu naszej parafii – mówi o wspólnym pomysle pani Iwony i swoim pan Andrzej Gicala. – Chcieliśmy też, aby w ten projekt włączyło się jak najwięcej osób z różnych grup parafialnych, abyśmy poczuli się jedną wspólnotą. Pop – oratorium Miłosierdzie Boże po raz pierwszy było wystawione 10 i 11 kwietnia 2010 r. w naszym kościele, towarzyszył nam wówczas zespół Makarios, a teraz zaprosiliśmy kompozytora tego dzieła wraz z zespołem – dodaje pan Andrzej. Realizację projektu poprzedziły kilkumiesięczne przygotowania, od pomysłu do premiery minęło prawie dziesięć miesięcy prób, w tym tylko jedna z solistami i Zespołem LUMEN. W tej sytuacji jeszcze bardziej zasłużone są wyrazy uznania za fachowość dla prowadzących chór i dla wykonawców oraz podzięko-

wania za wspaniały początek obchodów Jubileuszu najmłodszej parafii w Brzesku.

Małgorzata Toboła

/Relacje z wydarzenia również w: TGN, RDN Małopolska/

W cykl inicjatyw podejmowanych przez parafię z okazji 25-lecia jej istnienia wpisuje się Wieczór Uwielbienia zorganizowany 21 czerwca br. na zakończenie i planowany na rozpoczęcie roku szkolnego 3 września 2018 r.

Gdzie jest twoje serce?

Zakończenie roku szkolnego 2017/2018 dla klas gimnazjalnych z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2 oraz Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Brzesku przebiegało inaczej niż do tej pory. Zanim uczniowie odebrali świadectwa w piątek, przyszedli do kościoła parafialnego Miłosierdzia Bożego we czwartek 21 czerwca na godzinę 18.00, aby uwielbić Boga i podziękować za dary w minionym roku. Młodzieży towarzyszyli nauczyciele i rodzice.

Zwykle rozdanie świadectw i pożegnanie ze szkołą poprzedzała msza święta w tym samym dniu. Tym razem Eucharystia rozpoczęła wieczór modlitewny, na który złożyło się uwielbienie Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie śpiewem, modlitwą, złożonymi, osobistymi świadectwami i poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie „Gdzie jest Twoje serce”? Symboliczne serce zostało złożone z kilku części ustawionych przed ołtarzem, a to prawdziwe, gorące każdy mógł oddać Jezusowi osobiście i zaprosić Go osobiście do swego serca. Podsumowaniem całości był koncert ewangelizacyjny poprowadzony przez gości z zaprzyjaźnionej parafii św. Jakuba – Diakonię Uwielbienia „Emmanuel”.

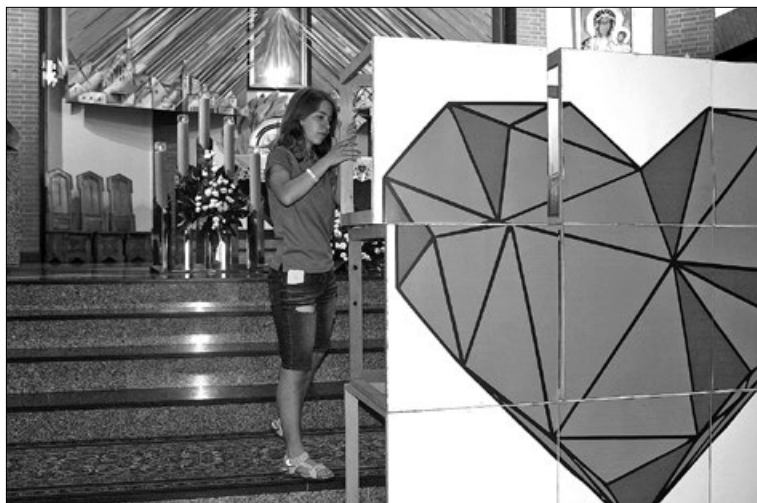
Mszę świętą rozpoczynającą spotkanie koncelebrowali księża katecheci: ks. Sylwester Pustułka, ks. Andrzej Papież, ks. Maciej Biedroń oraz dekanalny duszpasterz młodzieży ks. Łukasz Polniaszek i ks. Krzysztof Ceglarz. Z kapłanem pracującym kilka lat temu u nas przyjechała również grupa młodzieży z obecnej jego parafii w Jazowsku.

W kazaniu skierowanym głównie do młodych, ale i też trafiającym do każdego z obecnych w kościele, ksiądz Sylwester udzielił kilku praktycznych rad, jak poradzić sobie z trudnościami na modlitwie: - Doświadczenie podpowiada, że najpierw trzeba zacząć od znaku krzyża, wykonanego ze zrozumieniem, a potem, kiedy stanie się to trwałym nawykiem, dokładać inne modlitwy – mówił. Opierając się na Słowie Bożym z tego dnia tłumaczył, dlaczego warto i jak należy się modlić, aby zmienić najpierw samego siebie, a potem świat. – W wakacje odpoczywajcie, ale i pracujcie nad sobą, wróćcie lepszymi niż teraz jesteście – zachęcał młodzież katecheta.

Na podobne spotkanie, rozpoczynające naukę w szkołach po wakacjach, już dziś zapraszają animatorzy programu „Młodzi na Progu” oraz grupy: „Mi-

łosierni” i „25+”, którzy, wraz z ks. proboszczem Wojciechem Wernerem oraz ks. Sylwestrem Pustułką zainicjowali i przygotowali tę nową formułę modlitewną w naszej parafii.

Małgorzata Toboła

Tyle mi wspaniałych rzeczy dał, że nic tylko Go wielbić

W kościele Miłosierdzia Bożego w Brzesku 21 czerwca odbył się koncert uwielbienia na zakończenie roku szkolnego.

Spotkanie, które rozpoczęło się Mszą św., przygotowali działający przy parafii animatorzy programu „Młodzi na Progu”, „Grupa 25+” i „Miłosierni”. Były świadectwa, uwielbienie i koncert ewangelizacyjny, który poprowadziła Dialektonia Uwielbienia „Emmanuel” z parafii św. Jakuba w Brzesku. Spotkanie zatytułowano „Gdzie jest Twoje serce?”.

- Uwielbienie jest chyba najdoskonalszą formą modlitwy, w tym zawiera się wszystko – i dziękczynienie, i przeproszenie, i prośba – a na koniec roku szkolnego wszyscy mamy za co dziękować i przepraszać oraz o co prosić na ten czas, który jest przed nami. To przytulenie się do serca Jezusa – tłumaczy ks. Wojciech Werner, proboszcz parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku.

Czy młodzież to tak czuje? - Szukamy sposobów, żeby do nich dotrzeć, żeby Kościół nie był dla nich miejscem, gdzie jest nudno i swoje trzeba odstać, ale miejscem spotkania z żywym Jezusem, dla którego można śpiewać, z którym można rozmawiać, przed którym można wyłajać swoje radości oraz troski – dodaje kapłan.

Michał od kilku lat działa w grupie animatorów programu „Młodzi na Progu” przy parafii Miłosierdzia Bo-

żego w Brzesku. Brał udział w przygotowaniu tego spotkania i dzielił się z obecnymi świadectwem, tym, jak Jezus zmienił jego serce.

- Kiedy mam możliwość uwielbiać Go, to jest to coś wspaniałego. Gdyby było więcej takich inicjatyw, to chciałbym być na wszystkich. Jezus dał mi tyle wspaniałych rzeczy, że nic tylko Go wielbić – mówi chłopak.

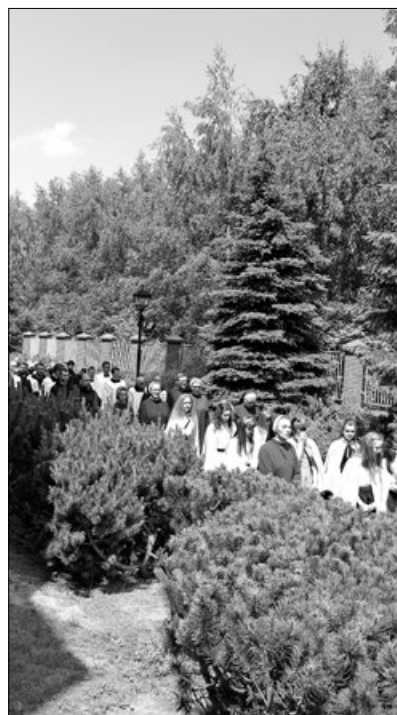
Pochodzi z katolickiej rodziny, więc Jezus od zawsze był w jego życiu. – Ale to nie było świadome doświadczenie Jego obecności. Sporo w moim życiu zmieniło bierzmowanie, przygotowanie do sakramentu i cykl Rekolekcji Spotkania przed i po bierzmowaniu. Uczestniczyłem we wszystkich trzech i od wtedy można powiedzieć, że zbudowałem świadomą relację z Jezusem – dodaje.

Okazja do kolejnego takiego spotkania nadarzy się 3 września. Pomyśl, by uwielbienie organizować na zakończenie i rozpoczęcie roku szkolnego wpisuje się w cykl inicjatyw podejmowanych przez parafię z okazji 25-lecia jej istnienia.

Na tę okoliczność odbyło się tam oratorium o Miłosierdziu Bożym św. s. Faustyny w wykonaniu Zbigniewa Małkowicza. Ponadto w parafii trwa peregrynacja kopii łagiewnickiego obrazu „Jezu ufam Tobie”.

Beata Malec-Suwara GN

Siostry Służebniczki Starowiejskie posługują w parafii od 1993 r.: w kościele, w szkołach, w szpitalu i prowadzą przedszkole

A TAK OBCHODZIMY 25 ROCZNICĘ

Uroczystości diecezjalne w parafii: Marsz dla Życia i Rodziny (11.10.2015), Spotkanie Kołédników Misyjnych (14.01.2017), Święto Patrona Polski i Akcji Katolickiej w Polsce (24.04.2017), Święto Patronalne Caritas Diecezji Tarnowskiej (7.04.2018)

miłosierdzie.brzesko.net.pl – dwumiesięcznik parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku.

Zespół redakcyjny: ks. Wojciech Werner, Piotr Duda, Urszula Grabarz, Dorota Majka, Agata Podtecka, Michał Plichta, Małgorzata Toboła. **Autorzy zdjęć:** archiwum parafialne, archiwa osób prywatnych (B. Komeza, U. Grabarz), Tarnowski Gość Niedzielny, Kamil Pabian (okładka), Dariusz Toroń, Redakcja.

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Miłosierdzia Bożego w Brzesku, ul. Jana Pawła II 2, 32-800 Brzesko.

Nr konta: PKO BP O/Brzesko 84 1020 4984 0000 4802 0030 3800.

Kontakt z redakcją: redakcja@miłosierdzie.brzesko.net.pl. Tel. 602 636 413.

Ogłoszenia: ulagrabarz@op.pl, Tel. 510 338 474

W rubryce „Z Dzienniczka św. S. Faustyny” cytowane fragmenty pochodzą z Dzienniczka świętej Siostry Marii Faustyny Kowalskiej. Miłosierdzie Boże w duszy mojej. © Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, ul. Żytnia 3/9, 01-014 Warszawa. Wszelkie prawa zastrzeżone. Do użytku wewnętrznego.

Skład i druk: Brzeska Oficyna Wydawnicza Aleksandra i Ryszard Dziedzic.

bowA
DRUKARNIA

PRZEDSZKOLE. POMYSŁODAWCA KS. PROBOSZCZ – JÓZEF MULARZ, PROJEKT ARCHITEKTONICZNY MGR INŻ. ALFRED BUDZIOCH. PRACE BUDOWLANE ROZPOCZĘTE WIOSNĄ 2002 R. WMUROWANIE KAMIENIA WĘGIELNEGO I POŚWIĘCENIE PRZEZ KS. BPA JANA STYRNĘ 27 KWIEŚNIA 2003 R.

O ZIELEŃ WOKÓŁ BUDYNKÓW PARAFIALNYCH PRZEZ WIELE LAT DBAŁ PAN MIECZYŚLAW GADZINA

2018 ROK. KS. PRAŁAT JÓZEF MULARZ - REZYDENT, KS. PROB. WOJCIECH WERNER, KS. ZBIGNIEW BARAN, KS. KAROL TOKARCZYK, KS. SYLWESTER PUSTUŁKA

Szanowni Czytelnicy!

Zespół redakcyjny przekazuje Wam specjalny numer dwumiesięcznika parafialnego „miłosierdzie.brzesko.net.pl”. Jest to 5 numer wydany z okazji 25lecia parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku, poświęcony historii jej powstania i życiu wspólnotowemu w ciągu tego ćwierćwiecza - od 1993 do 2018 roku. Oddajemy tę gazetę do Waszych rąk jako nasz prezent, który upamiętni obchody Jubileuszu, a jednocześnie przywoła i utrwali w naszej pamięci tych wszystkich, którym zawdzięczamy materialną część naszej wspólnoty, piękne budynki i ich otoczenie, jak i tych, którzy budowali i nadal wznoszą naszą Wspólnotę duchową, gdyż „Kościół żywy i prawdziwy to jest serce Wspólnota”.

Specjalne podziękowania kierujemy do naszych Dobrodziejów, firm i osób prywatnych, do Pani Angeliki Grabskiej-Czyżyskiej, którym zawdzięczamy wydanie poprzednich czterech oraz tego, bezpłatnego jubileuszowego numeru naszego czasopisma. Wdzięczni jesteśmy tym, którzy na tę okoliczność podzielili się wspomnieniami i udostępnili zdjęcia. Pamiętamy również o Was - tych, którzy kupują, czytają i motywują Redakcję do pracy nad kolejnymi wydaniem.

Redakcja

*Czytaj, wspieraj,
ewangelizuj z nami!
Jeśli chcesz wesprzeć
wydawanie bieżących
numerów naszego
dwumiesięcznika oraz
wydanie nadzwyczajne
z okazji Jubileuszu
25-lecia parafii –
dołącz do darczyńców.
Dziękujemy za każdy datek
na cele kultu religijnego!
Adres:
Parafia Rzymskokatolicka
pw. Miłosierdzia Bożego
w Brzesku,
ul. Jana Pawła II 2,
32 – 800 Brzesko.
Nr konta:
PKO BP O/Brzesko
84 1020 4984 0000
4802 0030 3800*

